



SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja

Druk nr 1058

S P R A W O Z D A N I E
KOMISJI ADMINISTRACJI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

**o poselskim i rządowym projektach ustaw
o zmianie ustawy o służbie cywilnej oraz o
zmianie niektórych innych ustaw (druki nr 125 i
125-A, 595).**

Sejm na 18. posiedzeniu w dniu 27 czerwca 2008 r. skierował powyższe projekty ustaw do Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych w celu rozpatrzenia.

Komisja Administracji i Spraw Wewnętrznych po rozpatrzeniu tych projektów ustaw na posiedzeniach w dniach 8 lipca 2008 r. i 2 października 2008 r,

wnosi:

W y s o k i S e j m uchwalić raczy załączony projekt ustawy.

Warszawa, dnia 2 października 2008 r.

Sprawozdawca

/-/ Waldy Dzikowski

Przewodniczący Komisji

/-/ Marek Biernacki

Projekt

USTAWA

z dnia

2008 r.

o służbie cywilnej¹⁾

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, ustawę z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, ustawę z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, ustawę z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, ustawę z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, ustawę z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne, ustawę z dnia 22 marca 1990 r. o pracownikach samorządowych, ustawę z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, ustawę z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego, ustawę z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, ustawę z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej, ustawę z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa, ustawę z dnia 29 grudnia 1993 r. o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, ustawę z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze, ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, ustawę z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli, ustawę z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej, ustawę z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych, ustawę z dnia 30 maja 1996 r. o gospodarowaniu niektórymi składnikami mienia Skarbu Państwa oraz o Agencji Mienia Wojskowego, ustawę z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów, ustawę z dnia 20 grudnia 1996 r. o Polskim Instytucie Spraw Międzynarodowych, ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ustawę z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 25 czerwca 1999 r. o Polskiej Organizacji Turystycznej, ustawę z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw, ustawę z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, ustawę z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, ustawę z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, ustawę z dnia 11 stycznia 2001 r. o substancjach i preparatach chemicznych, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach, ustawę z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. o Urzędzie Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych, ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. o służbie zagranicznej, ustawę z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, ustawę z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne, ustawę z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności, ustawę z dnia 12 września 2002 r. o normalizacji, ustawę z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, ustawę z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, ustawę z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych, ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, ustawę z dnia 22 października 2004 r. o jednostkach doradztwa rolniczego, ustawę z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych, ustawę z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa oraz ustawę z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1.

W celu zapewnienia zawodowego, rzetelnego, bezstronnego i politycznie neutralnego wykonywania zadań państwa ustanawia się służbę cywilną oraz określa zasady dostępu do tej służby, zasady jej organizacji, funkcjonowania i rozwoju.

Art. 2.

1. Korpus służby cywilnej tworzą pracownicy zatrudnieni na stanowiskach urzędniczych w:
 - 1) Kancelarii Prezesa Rady Ministrów,
 - 2) urzędach ministrów i przewodniczących komitetów wchodzących w skład Rady Ministrów oraz urzędach centralnych organów administracji rządowej,
 - 3) urzędach wojewódzkich oraz innych urzędach stanowiących aparat pomocniczy terenowych organów administracji rządowej podległych ministrom lub centralnym organom administracji rządowej,
 - 4) komendach, inspektoratach i innych jednostkach organizacyjnych stanowiących aparat pomocniczy kierowników zespolonych służb, inspekcji i straży wojewódzkich oraz kierowników powiatowych służb, inspekcji i straży, chyba że odrębne ustawy stanowią inaczej,
 - 5) Urzędzie Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych,
 - 6) Biurze Nasiennictwa Leśnego- zwanych dalej „urzędami”.
2. Korpus służby cywilnej tworzą także powiatowi i graniczni lekarze weterynarii oraz ich zastępcy.
3. Stanowiska urzędnicze w urzędach mogą zajmować także osoby oddelegowane na podstawie odrębnych przepisów do wykonywania zadań poza jednostką organizacyjną, w której są zatrudnione.
4. Prawa i obowiązki członków korpusu służby zagranicznej oraz zasady organizacji i funkcjonowania tej służby określają przepisy o służbie zagranicznej.

Art. 3.

W rozumieniu ustawy:

- 1) pracownik służby cywilnej oznacza osobę zatrudnioną na podstawie umowy o pracę zgodnie z zasadami określonymi w ustawie;
- 2) urzędnik służby cywilnej oznacza osobę zatrudnioną na podstawie mianowania zgodnie z zasadami określonymi w ustawie;

3) członek korpusu służby cywilnej oznacza osobę, o której mowa w pkt 1 i 2.

Art. 4.

W służbie cywilnej może być zatrudniona osoba, która:

- 1) jest obywatelem polskim, z zastrzeżeniem art. 5;
- 2) korzysta z pełni praw publicznych;
- 3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 4) posiada kwalifikacje wymagane na dane stanowisko pracy;
- 5) cieszy się nieposzlakowaną opinią.

Art. 5.

1. Dyrektor generalny urzędu, upowszechniając informacje o wolnych stanowiskach pracy, wskazuje, za zgodą Szefa Służby Cywilnej, stanowiska, o które, poza obywatelami polskimi, mogą ubiegać się obywatele Unii Europejskiej oraz obywatele innych państw, którym na podstawie umów międzynarodowych lub przepisów prawa wspólnotowego przysługuje prawo podjęcia zatrudnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Osoba nieposiadająca obywatelstwa polskiego może zostać zatrudniona na stanowisku pracy, na którym wykonywana praca nie polega na bezpośrednim lub pośrednim udziale w wykonywaniu władzy publicznej i funkcji mających na celu ochronę generalnych interesów państwa, jeżeli posiada znajomość języka polskiego potwierdzoną dokumentem określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 3.
3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje dokumentów potwierdzających znajomość języka polskiego, kierując się charakterem pracy wykonywanej przez członków korpusu służby cywilnej i potrzebą zapewnienia odpowiedniego poziomu wykonywania przez nich zadań.

Art. 6.

Każdy obywatel ma prawo do informacji o wolnych stanowiskach pracy w służbie cywilnej, a nabór do służby cywilnej jest otwarty oraz konkurencyjny.

Art. 7.

1. Limit mianowań urzędników w służbie cywilnej na dany rok budżetowy i środki finansowe na wynagrodzenia oraz szkolenia członków korpusu służby cywilnej określa ustawa budżetowa.
2. Rada Ministrów ustala corocznie trzyletni plan limitu mianowań urzędników w służbie cywilnej i przedkłada go do wiadomości Sejmowi równocześnie z projektem ustawy budżetowej.

Art. 8.

1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych współdziała z Szefem Służby Cywilnej w zakresie przygotowywania oraz wykonywania budżetu państwa w części dotyczącej wynagrodzeń i szkoleń członków korpusu służby cywilnej.
2. Szef Służby Cywilnej przedstawia Radzie Ministrów stanowisko odnośnie do projektu ustawy budżetowej, w części dotyczącej środków finansowych na wynagrodzenia i szkolenia członków korpusu służby cywilnej.

Art. 9.

1. W sprawach dotyczących stosunku pracy w służbie cywilnej, nieuregulowanych w ustawie, stosuje się przepisy Kodeksu pracy i inne przepisy prawa pracy.
2. Spory o roszczenia dotyczące stosunku pracy w służbie cywilnej rozpatrywane są przez sądy pracy.

Rozdział 2

Organizacja służby cywilnej

Art. 10.

1. Szef Służby Cywilnej jest centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach służby cywilnej.
2. Szef Służby Cywilnej podlega bezpośrednio Prezesowi Rady Ministrów.
3. Szefa Służby Cywilnej powołuje Prezes Rady Ministrów spośród urzędników służby cywilnej, po zasięgnięciu opinii Rady Służby Cywilnej.
4. Przed przystąpieniem do wykonywania obowiązków Szef Służby Cywilnej składa przed Prezesem Rady Ministrów następujące ślubowanie:

„Obejmując stanowisko Szefa Służby Cywilnej, uroczyście ślubuję dochować wierności postanowieniom Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności strzec zawodowego, rzetelnego, bezstronnego i politycznie neutralnego wykonywania zadań państwa w urzędach administracji rządowej przez korpus służby cywilnej, a powierzone mi obowiązki wypełniać sumiennie i bezstronnie.”. Ślubowanie może być złożone z dodaniem słów „Tak mi dopomóż Bóg”.

5. Szef Służby Cywilnej niezwłocznie wyznacza, w uzgodnieniu z Prezesem Rady Ministrów, zastępującą go osobę spośród urzędników służby cywilnej. O ustanowieniu zastępstwa Szef Służby Cywilnej informuje Radę Służby Cywilnej, przedstawiając uzasadnienie wyznaczenia określonej osoby.
6. Osoba zastępująca Szefa Służby Cywilnej wykonuje zadania Szefa Służby Cywilnej podczas jego nieobecności oraz w razie nieobsadzenia stanowiska Szefa Służby Cywilnej – do czasu jego obsadzenia.

Art. 11.

1. Szefem Służby Cywilnej może być osoba, która:
 - 1) jest obywatelem polskim;
 - 2) korzysta z pełni praw publicznych;
 - 3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
 - 4) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
 - 5) zna co najmniej jeden język obcy spośród języków roboczych Unii Europejskiej;
 - 6) cieszy się nieposzlakowaną opinią;
 - 7) nie była karana zakazem zajmowania stanowisk kierowniczych w urzędach organów władzy publicznej lub pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi;
 - 8) posiada co najmniej pięcioletnie doświadczenie na stanowisku kierowniczym w administracji rządowej lub co najmniej siedmioletnie doświadczenie na stanowisku kierowniczym w jednostkach sektora finansów publicznych;
 - 9) nie jest i w okresie ostatnich 5 lat nie była członkiem partii politycznej.
2. Osoba zastępująca Szefa Służby Cywilnej, o której mowa w art. 10 ust. 5, powinna spełniać warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 1-7 i 9, oraz posiadać co najmniej pięcioletnie doświadczenie na stanowisku kierowniczym w administracji rządowej.

Art. 12.

Prezes Rady Ministrów odwołuje Szefa Służby Cywilnej z zajmowanego stanowiska w przypadku:

- 1) złożenia rezygnacji;
- 2) jeżeli przestanie spełniać którykolwiek z warunków określonych w art. 11 ust. 1 pkt 1-4, 7 lub 9;
- 3) niewypełniania obowiązków na skutek długotrwałej choroby, stwierdzonej orzeczeniem lekarskim.

Art. 13.

1. Prezes Rady Ministrów może odwołać Szefa Służby Cywilnej, po zasięgnięciu opinii Rady Służby Cywilnej, w przypadku:
 - 1) odrzucenia sprawozdania, o którym mowa w art. 15 ust. 7, w terminie 3 miesięcy od dnia jego złożenia;
 - 2) sprzeniewierzenia się złożonemu ślubowaniu;
 - 3) gdy przestał spełniać warunek określony w art. 11 ust. 1 pkt 6.

2. Zwracając się do Rady Służby Cywilnej z pisemnym wnioskiem o zaopiniowanie, Prezes Rady Ministrów wskazuje przyczyny uzasadniające odwołanie Szefa Służby Cywilnej. Przyczyny odwołania oraz opinia Rady Służby Cywilnej stanowią informację publiczną.
3. Rada Służby Cywilnej przedstawia opinię, o której mowa w ust. 1, w terminie 14 dni. Niewyrażenie opinii w tym terminie nie wstrzymuje możliwości odwołania Szefa Służby Cywilnej.

Art. 14.

Obsługę Szefa Służby Cywilnej zapewnia Kancelaria Prezesa Rady Ministrów.

Art. 15.

1. Szef Służby Cywilnej realizuje zadania określone w ustawie, w szczególności:
 - 1) czuwa nad przestrzeganiem zasad służby cywilnej;
 - 2) kieruje procesem zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej;
 - 3) gromadzi informacje o korpusie służby cywilnej;
 - 4) przygotowuje projekty aktów normatywnych dotyczących służby cywilnej;
 - 5) monitoruje i nadzoruje wykorzystanie środków, o których mowa w art. 7 ust. 1;
 - 6) planuje, organizuje i nadzoruje szkolenia centralne w służbie cywilnej;
 - 7) upowszechnia informacje o służbie cywilnej;
 - 8) zapewnia warunki upowszechniania informacji o wolnych stanowiskach pracy;
 - 9) prowadzi współpracę międzynarodową w sprawach dotyczących służby cywilnej.
2. Szef Służby Cywilnej przygotowuje i przedstawia Radzie Ministrów projekt strategii zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej, która zawiera diagnozę służby cywilnej, określenie celów strategicznych, systemu realizacji oraz ram finansowych.
3. Rada Ministrów przyjmuje, w drodze uchwały, strategię zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej.
4. Szef Służby Cywilnej może zwrócić się do Prezesa Rady Ministrów z wnioskiem o przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 29 pkt 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 199, z późn. zm.²⁾), w zakresie zadań wynikających z ustawy we wskazanych urządach administracji rządowej.
5. Szef Służby Cywilnej może zbierać i wykorzystywać w celu realizacji ustawowych zadań informacje, w tym dane osobowe członków korpusu służby cywil-

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717, z 2004 r. Nr 238, poz. 2390 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 169, poz. 1414 i Nr 249, poz. 2104 oraz z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 170, poz. 1217 i Nr 220, poz. 1600.

- nej, z wyłączeniem danych, o których mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.³⁾), oraz przetwarzać je w rozumieniu przepisów tej ustawy.
6. Szef Służby Cywilnej zbiera i przetwarza szczegółowe dane o stanie zatrudnienia i wynagrodzeniach członków korpusu służby cywilnej.
 7. Szef Służby Cywilnej przedstawia Prezesowi Rady Ministrów, do końca marca każdego roku, sprawozdanie o stanie służby cywilnej i o realizacji zadań tej służby za rok poprzedni. Prezes Rady Ministrów w terminie 3 miesięcy przyjmuje albo odrzuca sprawozdanie.
 8. Szef Służby Cywilnej może tworzyć zespoły jako organy opiniodawcze lub doradcze w sprawach należących do zakresu działania Szefa Służby Cywilnej.
 9. Szef Służby Cywilnej określi, w drodze zarządzenia, standardy zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej.
 10. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze zarządzenia, wytyczne w zakresie przestrzegania zasad służby cywilnej oraz zasady etyki korpusu służby cywilnej.

Art. 16.

1. W ramach realizacji strategii zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej oraz w celu wdrożenia standardów, wytycznych i zasad, o których mowa w art. 15 ust. 9 i 10, Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, na wniosek Szefa Służby Cywilnej, dysponuje, w rozumieniu ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.⁴⁾), środkami z rezerwy budżetowej na modernizację służby cywilnej, utworzonej w ustawie budżetowej.
2. Szef Służby Cywilnej, w porozumieniu z Szefem Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, określi, w drodze zarządzenia, warunki przyznawania urzędom administracji rządowej dofinansowania na realizację strategii zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej oraz w celu wdrożenia standardów, wytycznych i zasad, o których mowa w art. 15 ust. 9 i 10.

Art. 17.

1. Szef Służby Cywilnej realizuje zadania określone w ustawie przy pomocy dyrektorów generalnych urzędów.
2. Szef Służby Cywilnej określi, w drodze zarządzenia, warunki i tryb współdziałania z dyrektorami generalnymi urzędów w sprawach dotyczących zapewnienia przez korpus służby cywilnej zawodowego, rzetelnego, bezstronnego i politycznie neutralnego wykonywania zadań państwa oraz kierowania procesem zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 25, poz. 219 i Nr 33, poz. 285, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 oraz z 2007 r. Nr 165, poz. 1170 i Nr 176, poz. 1238.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 169, poz. 1420, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 104, poz. 708, Nr 170, poz. 1217 i 1218, Nr 187, poz. 1381 i Nr 249, poz. 1832 oraz z 2007 r. Nr 82, poz. 560, Nr 88, poz. 587, Nr 115, poz. 791 i Nr 140, poz. 984.

3. Szef Służby Cywilnej może żądać od dyrektora generalnego urzędu informacji, dokumentów i sprawozdań okresowych w zakresie zadań wynikających z ustawy.

Art. 18.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych, na wniosek Szefa Służby Cywilnej, zleca wykonanie audytu wewnętrznego w zakresie zadań wynikających z ustawy.

Art. 19.

1. Przy Prezesie Rady Ministrów działa Rada Służby Cywilnej, zwana dalej „Radą”.
2. Do zakresu działania Rady, jako organu opiniodawczo-doradczego, należy w szczególności wyrażanie opinii w sprawach:
 - 1) dotyczących służby cywilnej przedstawianych jej przez Prezesa Rady Ministrów lub Szefa Służby Cywilnej oraz z własnej inicjatywy;
 - 2) projektu strategii zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej;
 - 3) projektu ustawy budżetowej w części dotyczącej służby cywilnej oraz corocznego wykonania budżetu państwa w tym zakresie;
 - 4) proponowanego wskaźnika wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej w zakresie służby cywilnej;
 - 5) projektów aktów normatywnych dotyczących służby cywilnej;
 - 6) planu szkoleń centralnych w służbie cywilnej;
 - 7) etyki korpusu służby cywilnej;
 - 8) dotyczących powołania i odwołania Szefa Służby Cywilnej, w zakresie określonym w ustawie;
 - 9) projektu regulaminu określającego tryb pracy Wyższej Komisji Dyscyplinarnej Służby Cywilnej;
 - 10) sprawozdania Szefa Służby Cywilnej, o którym mowa w art. 15 ust. 7.
3. Rada ponadto:
 - 1) ocenia przebieg postępowań kwalifikacyjnych w służbie cywilnej;
 - 2) może wystąpić do Szefa Służby Cywilnej z wnioskiem o zajęcie stanowiska w sprawach określonych przez Radę w zakresie stosowania zasad służby cywilnej;
 - 3) może skierować swojego przedstawiciela w celu obserwacji przebiegu procesu naboru przeprowadzanego na wyższe stanowisko w służbie cywilnej oraz postępowania kwalifikacyjnego.
4. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w przebiegu procesu naboru przeprowadzanego na wyższe stanowisko w służbie cywilnej, Rada może zwrócić się do Szefa Służby Cywilnej o zarządzenie przeprowadzenia ponownego naboru.

5. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w przebiegu postępowania kwalifikacyjnego, Rada może zwrócić się do Szefa Służby Cywilnej o zarządzenie przeprowadzenia ponownego postępowania kwalifikacyjnego.

Art. 20.

1. Rada liczy 15 członków.
2. Prezes Rady Ministrów powołuje 8 członków Rady spośród osób odpowiadających warunkom określonym w art. 4 pkt 1-3 i 5, których wiedza, doświadczenie i autorytet dają rękojmię prawidłowej realizacji zadań Rady.
3. Prezes Rady Ministrów powołuje, na wniosek klubów parlamentarnych, 7 członków Rady reprezentujących wszystkie kluby parlamentarne spośród posłów, senatorów lub osób niebędących parlamentarzystami, odpowiadających warunkom określonym w art. 4 pkt 1-3 i 5, których wiedza, doświadczenie i autorytet dają rękojmię prawidłowej realizacji zadań Rady.
4. Prezes Rady Ministrów powołuje przewodniczącego Rady spośród członków Rady.
5. Rada wybiera wiceprzewodniczącego Rady ze swojego grona, na wniosek przewodniczącego Rady.

Art. 21.

1. Kadencja członków Rady powołanych na podstawie art. 20 ust. 2 trwa 6 lat, przy czym co 3 lata kończy się kadencja połowy liczby członków.
2. Kadencja członków Rady powołanych na podstawie art. 20 ust. 3 trwa odpowiednio do kadencji Sejmu.
3. Członkowie Rady pełnią swoje funkcje do czasu powołania ich następców.

Art. 22.

1. Członkostwo w Radzie wygasa:
 - 1) w razie śmierci członka Rady;
 - 2) jeżeli członek Rady przestał spełniać którykolwiek z warunków określonych w art. 4 pkt 1-3.
2. Prezes Rady Ministrów odwołuje członka Rady, na wniosek Rady, w razie:
 - 1) niewykonywania obowiązków członka Rady;
 - 2) niewypełniania obowiązków na skutek długotrwałej choroby, stwierdzonej orzeczeniem lekarskim.
3. Prezes Rady Ministrów odwołuje członka Rady również w razie złożenia przez niego rezygnacji.
4. Prezes Rady Ministrów odwołuje członka Rady, jeżeli przestał spełniać warunek określony w art. 4 pkt 5, za zgodą co najmniej 2/3 składu Rady.

5. W przypadku wygaśnięcia członkostwa w Radzie lub odwołania członka Rady przed upływem kadencji, Prezes Rady Ministrów powołuje nowego członka Rady na okres do końca tej kadencji.

Art. 23.

1. Tryb pracy Rady określa regulamin uchwalany przez Radę.
2. Obsługę prac Rady zapewnia Kancelaria Prezesa Rady Ministrów.

Art. 24.

1. Członkowi Rady przysługuje ryczałtowe wynagrodzenie miesięczne.
2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia przewodniczącego, wiceprzewodniczącego i pozostałych członków Rady, ustalane jako wielokrotność minimalnego wynagrodzenia za pracę pracowników, o którym mowa w przepisach o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, kierując się w szczególności zadaniami wykonywanymi przez członków Rady.

Art. 25.

1. Stanowisko dyrektora generalnego urzędu tworzy się w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, w urzędzie ministra, urzędzie przewodniczącego komitetu wchodzącego w skład Rady Ministrów, urzędzie centralnego organu administracji rządowej oraz w urzędzie wojewódzkim.
2. Stanowiska dyrektora generalnego urzędu nie tworzy się w Komendzie Głównej Policji, Komendzie Głównej Państwowej Straży Pożarnej oraz Komendzie Głównej Straży Granicznej.
3. Dyrektor generalny urzędu podlega bezpośrednio kierownikowi urzędu.
4. Dyrektor generalny urzędu:
 - 1) zapewnia funkcjonowanie i ciągłość pracy urzędu, warunki jego działania, a także organizację pracy, w szczególności przez:
 - a) sprawowanie bezpośredniego nadzoru nad komórkami organizacyjnymi urzędu w zakresie prawidłowego wykonywania przez nie zadań określonych przez kierownika urzędu, z wyjątkiem komórek bezpośrednio nadzorowanych przez niego na podstawie ustaw,
 - b) nadzorowanie organizacyjne przebiegu prac nad terminowym przygotowaniem projektu budżetu i układu wykonawczego do budżetu w części dotyczącej urzędu,
 - c) występowanie z wnioskiem do właściwego organu administracji rządowej o nadanie regulaminu organizacyjnego urzędu,
 - d) ustalanie regulaminu organizacyjnego komórek organizacyjnych oraz ustalanie regulaminu pracy,
 - e) gospodarowanie mieniem urzędu, w tym zlecanie usług i dokonywanie zakupów dla urzędu oraz zapewnienie prowadzenia ewidencji majątku urzędu,

- f) wykonywanie kompetencji kierownika zamawiającego w rozumieniu ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 223, poz. 1655 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1058),
 - g) reprezentowanie Skarbu Państwa w odniesieniu do mienia urzędu, z zastrzeżeniem art. 26 pkt 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2001 r. Nr 80, poz. 872, z późn. zm.⁵⁾),
 - h) sprawowanie nadzoru nad prowadzeniem kontroli i audytu wewnętrznego w urzędzie,
 - i) sprawowanie nadzoru nad gospodarstwami pomocniczymi urzędu,
 - j) zapewnianie przestrzegania przepisów o tajemnicy ustawowo chronionej,
 - k) zapewnianie przestrzegania zasad techniki prawodawczej;
- 2) dokonuje czynności z zakresu prawa pracy wobec osób zatrudnionych w urzędzie oraz realizuje politykę personalną, w szczególności przez:
- a) przygotowywanie programu zarządzania zasobami ludzkimi w urzędzie,
 - b) dokonywanie czynności wynikających z nawiązania i trwania stosunku pracy z członkami korpusu służby cywilnej oraz czynności związanych z ustaniem stosunku pracy,
 - c) organizowanie naboru na wolne stanowiska urzędnicze, w tym na wyższe stanowiska w służbie cywilnej,
 - d) dysponowanie funduszem nagród, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej,
 - e) administrowanie środkami zakładowego funduszu świadczeń społecznych w urzędzie;
- 3) wykonuje określone zadania kierownika urzędu, jeżeli odrębne przepisy tak stanowią;
- 4) wykonuje inne zadania z upoważnienia kierownika urzędu.
5. Dyrektor generalny urzędu do końca pierwszego kwartału każdego roku składa Szefowi Służby Cywilnej sprawozdanie z realizacji zadań wynikających z ustawy za rok ubiegły.
6. Dyrektor generalny urzędu niezwłocznie wyznacza, w uzgodnieniu z kierownikiem urzędu, zastępującą go osobę kierującą departamentem (komórką równorzędną), a w urzędach wojewódzkich – wydziałem (komórką równorzędną). O ustanowieniu zastępstwa dyrektor generalny urzędu niezwłocznie zawiadamia Szefa Służby Cywilnej.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 128, poz. 1407, z 2002 r. Nr 37, poz. 329, Nr 41, poz. 365, Nr 62, poz. 558, Nr 89, poz. 804 i Nr 200, poz. 1688, z 2003 r. Nr 52, poz. 450, Nr 137, poz. 1302 i Nr 149, poz. 1452, z 2004 r. Nr 33, poz. 287 oraz z 2005 r. Nr 33, poz. 288, Nr 90, poz. 757 i Nr 175, poz. 1462.

7. Osoba zastępująca dyrektora generalnego urzędu wykonuje zadania dyrektora generalnego urzędu podczas jego nieobecności oraz w razie nieobsadzenia stanowiska dyrektora generalnego urzędu, do czasu jego obsadzenia.
8. W przypadku nieobsadzenia stanowiska dyrektora generalnego urzędu i niewyznaczenia osoby jego zastępującej, Szef Służby Cywilnej w porozumieniu z kierownikiem urzędu wyznacza członka korpusu służby cywilnej zatrudnionego w tym urzędzie do zastępowania dyrektora generalnego urzędu, do czasu obsadzenia tego stanowiska.
9. Zadania przewidziane w ustawie dla dyrektora generalnego urzędu w urzędach, w których nie tworzy się stanowiska dyrektora generalnego urzędu, wykonują kierownicy tych urzędów.
10. Dyrektor generalny urzędu albo osoba zastępująca dyrektora generalnego urzędu, w przypadku nieobsadzenia tego stanowiska, może wydawać zarządzenia w celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 4.

Rozdział 3

Nawiązanie stosunku pracy w służbie cywilnej

Art. 26.

1. Dyrektor generalny urzędu organizuje nabór kandydatów do korpusu służby cywilnej.
2. Nabór, o którym mowa w ust. 1, dotyczy także absolwentów Krajowej Szkoły Administracji Publicznej.
3. Nabór kandydatów do korpusu służby cywilnej na stanowiska związane z obronnością kraju odbywa się z uwzględnieniem pierwszeństwa w zatrudnieniu przysługującego osobom zwolnionym z zawodowej służby wojskowej, o których mowa w art. 119 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750, z późn. zm.⁶⁾).

Art. 27.

1. Główny Lekarz Weterynarii organizuje nabór na stanowiska granicznego lekarza weterynarii i jego zastępcy.
2. Wojewódzki lekarz weterynarii organizuje nabór na stanowiska powiatowego lekarza weterynarii i jego zastępcy.
3. Do naboru, o którym mowa w ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio przepisy niniejszego rozdziału.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 116, poz. 1203 i Nr 210, poz. 2135, z 2005 r. Nr 122, poz. 1025, z 2006 r. Nr 104, poz. 711, Nr 191, poz. 1414 i Nr 220, poz. 1600 i 1602 oraz z 2007 r. Nr 107, poz. 732 i Nr 176, poz. 1242.

Art. 28.

1. Dyrektor generalny urzędu, z zastrzeżeniem art. 39, ma obowiązek upowszechniać informacje o wolnych stanowiskach pracy przez umieszczenie ogłoszenia o naborze w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu, w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu, zwanym dalej „Biuletynem urzędu”, oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, zwanym dalej „Biuletynem Kancelarii”.
2. Ogłoszenie o naborze powinno zawierać:
 - 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska pracy;
 - 3) wymagania związane ze stanowiskiem pracy zgodnie z opisem danego stanowiska, ze wskazaniem, które z nich są niezbędne, a które dodatkowe;
 - 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku pracy;
 - 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
 - 6) termin i miejsce składania dokumentów.
3. Termin do składania dokumentów, określony w ogłoszeniu o naborze, nie może być krótszy niż 10 dni, a dla ogłoszenia o naborze w celu zastępstwa nieobecnego członka korpusu służby cywilnej – 5 dni od dnia opublikowania tego ogłoszenia w Biuletynie Kancelarii.
4. Ogłoszenia o wolnych stanowiskach pracy zamieszcza się w Biuletynie Kancelarii drogą elektroniczną za pomocą formularzy umieszczonych na jego stronach internetowych.
5. Umieszczenie ogłoszenia o naborze w Biuletynie Kancelarii jest bezpłatne.

Art. 29.

Imiona i nazwiska kandydatów, którzy spełniają wymagania formalne, oraz wynik naboru stanowią informację publiczną w zakresie objętym wymaganiami określonymi w ogłoszeniu o naborze.

Art. 30.

1. Sporządza się protokół z przeprowadzonego naboru.
2. Protokół zawiera:
 - 1) określenie stanowiska pracy, na które był prowadzony nabór, liczbę kandydatów oraz imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż pięciu najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 2) liczbę nadesłanych ofert, w tym liczbę ofert niespełniających wymogów formalnych;
 - 3) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 4) uzasadnienie dokonanego wyboru;

5) skład komisji przeprowadzającej nabór.

Art. 31.

1. Dyrektor generalny urzędu niezwłocznie po przeprowadzonym naborze upowszechnia informację o wyniku naboru przez umieszczenie jej w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu, w Biuletynie urzędu oraz w Biuletynie Kancelarii.
2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:
 - 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska pracy;
 - 3) imię i nazwisko wybranego kandydata oraz jego miejsce zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego.

Art. 32.

Członek komisji, o której mowa w art. 30 ust. 2 pkt 5, ma obowiązek zachowania w tajemnicy, uzyskanych w trakcie naboru, informacji o kandydatach.

Art. 33.

Jeżeli w ciągu 3 miesięcy od dnia nawiązania stosunku pracy z osobą wyłonioną w drodze naboru zaistnieje konieczność ponownego obsadzenia tego samego stanowiska pracy, dyrektor generalny urzędu może zatrudnić na tym samym stanowisku kolejną osobę spośród najlepszych kandydatów wymienionych w protokole tego naboru. Przepis art. 31 stosuje się odpowiednio.

Art. 34.

1. Osoba zwolniona z zawodowej służby wojskowej, pełnionej na stanowisku służbowym w Ministerstwie Obrony Narodowej lub terenowym organie administracji rządowej podległym Ministrowi Obrony Narodowej, wskutek wypowiedzenia stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej, może zostać zatrudniona w tej jednostce organizacyjnej na stanowisku pracy utworzonym w miejsce zlikwidowanego stanowiska służbowego lub stanowisku równorzędnym.
2. Zatrudnienie, o którym mowa w ust. 1, następuje na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony lub czas określony nie dłuższy niż trzy lata, zawieranej w dniu następnym po dniu upływu okresu wypowiedzenia stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej.

Art. 35.

1. Stosunek pracy pracownika służby cywilnej nawiązuje się na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony lub na czas określony.
2. Umowa o pracę na czas nieokreślony może być zawarta z osobą, która otrzymała pozytywną ocenę, o której mowa w art. 37, albo była zatrudniona w służbie cy-

wilnej na podstawie umowy na czas nieokreślony lub na podstawie mianowania zgodnie z zasadami określonymi w ustawie z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 86, poz. 953, z późn. zm.⁷⁾), a także osobą zatrudnianą w służbie cywilnej na podstawie art. 34 ust. 1.

3. W przypadku osób podejmujących po raz pierwszy pracę w służbie cywilnej umowę o pracę zawiera się na czas określony 12 miesięcy z możliwością wcześniejszego rozwiązania stosunku pracy za dwutygodniowym wypowiedzeniem.
4. W razie usprawiedliwionej nieobecności w pracy, trwającej dłużej niż 3 miesiące, dyrektor generalny urzędu, na wniosek pracownika, może przedłużyć okres trwania umowy, o której mowa w ust. 3, o czas tej nieobecności.
5. Przez osobę podejmującą po raz pierwszy pracę w służbie cywilnej rozumie się osobę, która nie była wcześniej zatrudniona w służbie cywilnej na czas nieokreślony albo nie była zatrudniona na czas określony 12 miesięcy i nie otrzymała pozytywnej oceny, o której mowa w art. 37, albo nie jest osobą zatrudnianą w służbie cywilnej na podstawie art. 34 ust. 1.
6. Dyrektor generalny urzędu decyduje o zawarciu z pracownikiem umowy o pracę na czas nieokreślony na podstawie pozytywnej oceny pracownika, o której mowa w art. 37.
7. Ponowne zatrudnienie osoby, która otrzymała wcześniej mianowanie w służbie cywilnej, dokonuje się na podstawie mianowania, z zachowaniem dotychczasowego stopnia służbowego urzędnika służby cywilnej, z zastrzeżeniem art. 70 pkt 1, art. 71 ust. 1 pkt 1 i 3 oraz ust. 7 i art. 114 ust. 1 pkt 6.

Art. 36.

1. Osoby podejmujące po raz pierwszy pracę w służbie cywilnej odbywają służbę przygotowawczą, z zastrzeżeniem ust. 6 i 7.
2. Służba przygotowawcza ma na celu teoretyczne lub praktyczne przygotowanie pracownika podejmującego po raz pierwszy pracę w służbie cywilnej do należytego wykonywania obowiązków służbowych.
3. Kierując pracownika do odbycia służby przygotowawczej, dyrektor generalny urzędu określa jej zakres i czas trwania na podstawie opinii osoby kierującej komórką organizacyjną, w której pracownik jest zatrudniony. Opinia dotyczy poziomu przygotowania pracownika do wykonywania obowiązków wynikających z opisu zajmowanego stanowiska pracy.
4. Służba przygotowawcza trwa nie dłużej niż 4 miesiące i kończy się nie później niż z upływem 8 miesięcy od podjęcia pracy przez pracownika.
5. Służba przygotowawcza kończy się egzaminem. Zakres, sposób przeprowadzenia oraz warunki zaliczenia egzaminu określa dyrektor generalny urzędu.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, Nr 123, poz. 1353 i Nr 128, poz. 1403, z 2002 r. Nr 1, poz. 18, Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 10, poz. 71 i Nr 169, poz. 1417, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 170, poz. 1218, Nr 218, poz. 1592 i Nr 220, poz. 1600 oraz z 2007 r. Nr 89, poz. 589.

6. Absolwenci Krajowej Szkoły Administracji Publicznej są zwolnieni z odbywania służby przygotowawczej.
7. Na umotywowany wniosek osoby kierującej komórką organizacyjną, w której pracownik jest zatrudniony, dyrektor generalny urzędu może zwolnić z obowiązku odbywania służby przygotowawczej pracownika, którego wiedza lub umiejętności umożliwiają należyte wykonywanie obowiązków służbowych.
8. Zwolnienie z obowiązku odbywania służby przygotowawczej, o którym mowa w ust. 7, nie wyłącza stosowania ust. 5.

Art. 37.

1. Osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę, o której mowa w art. 35 ust. 3, podlega pierwszej ocenie w służbie cywilnej.
2. Pierwszej ocenie w służbie cywilnej, na zasadach określonych w art. 38, może podlegać osoba zatrudniona w celu zastępstwa nieobecnego członka korpusu służby cywilnej.
3. Pierwszej ocenie w służbie cywilnej nie podlega absolwent Krajowej Szkoły Administracji Publicznej, który złożył wniosek o mianowanie w służbie cywilnej.

Art. 38.

1. Pierwsza ocena w służbie cywilnej jest dokonywana nie wcześniej niż po upływie 8 miesięcy od nawiązania stosunku pracy i nie później niż miesiąc przed upływem okresu, na który została zawarta umowa o pracę ocenianego.
2. Bezpośredni przełożony ocenianego w porozumieniu z kierującym komórką organizacyjną, w której pracownik jest zatrudniony, dokonuje pierwszej oceny w służbie cywilnej, biorąc pod uwagę:
 - 1) postawę pracownika, jego zaangażowanie i postępy w pracy, relacje ze współpracownikami oraz terminowość wykonywania zadań;
 - 2) wynik egzaminu ze służby przygotowawczej, jeżeli pracownik został na nią skierowany;
 - 3) sporządzone przez ocenianego pracownika sprawozdanie dotyczące zadań realizowanych przez niego w trakcie przepracowanego okresu.
3. Po dokonaniu oceny kierujący komórką organizacyjną wnioskuje do dyrektora generalnego urzędu w przypadku:
 - 1) przyznania oceny pozytywnej – o zawarcie z ocenionym umowy o pracę na czas nieokreślony albo
 - 2) przyznania oceny negatywnej – o niezawieranie z ocenionym umowy o pracę na czas nieokreślony albo o rozwiązanie umowy o pracę na czas określony.
4. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i sposób dokonywania pierwszej oceny w służbie cywilnej, w tym:
 - 1) sposób i tryb dokonywania pierwszej oceny w służbie cywilnej,

- 2) wzór arkusza pierwszej oceny w służbie cywilnej,
 - 3) zakres i wzór formularza sprawozdania dotyczącego zadań realizowanych przez ocenianego pracownika w trakcie przepracowanego okresu,
 - 4) warunki przyznawania oceny pozytywnej lub negatywnej
- kierując się potrzebą tworzenia profesjonalnego korpusu służby cywilnej oraz zapewnienia obiektywizmu dokonywanych ocen.

Art. 39.

Prezes Rady Ministrów, zgodnie z odrębnymi przepisami, wskazuje absolwentom kolejnych roczników Krajowej Szkoły Administracji Publicznej pierwsze stanowiska pracy przedstawione przez Szefa Służby Cywilnej.

Art. 40.

O uzyskanie mianowania w służbie cywilnej może ubiegać się osoba, która:

- 1) jest pracownikiem służby cywilnej;
- 2) posiada co najmniej trzyletni staż pracy w służbie cywilnej lub uzyskała zgodę dyrektora generalnego urzędu na przystąpienie do postępowania kwalifikacyjnego przed upływem tego terminu, jednak nie wcześniej niż po upływie dwóch lat od nawiązania stosunku pracy w służbie cywilnej;
- 3) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 4) zna co najmniej jeden język obcy spośród języków roboczych Unii Europejskiej lub jeden z następujących języków obcych: arabski, białoruski, chiński, islandzki, japoński, norweski, rosyjski, ukraiński;
- 5) jest żołnierzem rezerwy lub nie podlega powszechnemu obowiązkowi obrony.

Art. 41.

1. Szef Służby Cywilnej określa i publikuje w Biuletynie Kancelarii wzór zgłoszenia do postępowania kwalifikacyjnego dla pracowników służby cywilnej ubiegających się o mianowanie oraz wzór wniosku o mianowanie dla absolwentów Krajowej Szkoły Administracji Publicznej.
2. Szef Służby Cywilnej, w terminie 14 dni od opublikowania ustawy budżetowej, podaje do publicznej wiadomości przez ogłoszenie w Biuletynie Kancelarii maksymalną liczbę nowych mianowań w danym roku.

Art. 42.

1. Pracownik służby cywilnej kieruje do Szefa Służby Cywilnej zgłoszenie do postępowania kwalifikacyjnego. Zgłoszenie do postępowania kwalifikacyjnego w danym roku kalendarzowym składa się w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 maja.

2. Absolwenci Krajowej Szkoły Administracji Publicznej, którzy spełniają warunki określone w art. 40 pkt 1 i 4, składają do Szefa Służby Cywilnej wnioski o mianowanie w służbie cywilnej. Wnioski o mianowanie składa się w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 maja.
3. Dyrektor generalny właściwego urzędu potwierdza spełnianie przez pracownika służby cywilnej składającego zgłoszenie lub wniosek, o których mowa w art. 41 ust. 1, warunków określonych w art. 4 pkt 1-3 i art. 40.

Art. 43.

1. Krajowa Szkoła Administracji Publicznej, z zastrzeżeniem art. 42 ust. 2, prowadzi postępowanie kwalifikacyjne dla pracowników służby cywilnej ubiegających się o mianowanie.
2. W celu przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego jest powoływany zespół sprawdzający.
3. W toku postępowania kwalifikacyjnego przeprowadza się sprawdzian, w trakcie którego w odrębnych częściach sprawdza się wiedzę i umiejętności niezbędne do wypełniania zadań służby cywilnej.
4. Wyniki postępowania kwalifikacyjnego wyraża się w punktach.
5. Punkty przyznaje się osobno za każdą część sprawdzianu.
6. Warunkiem zakończenia sprawdzianu z wynikiem pozytywnym jest uzyskanie w każdej części sprawdzianu co najmniej 1/3 maksymalnej możliwej do uzyskania w tej części liczby punktów oraz uzyskanie w całym sprawdzianie co najmniej 3/5 maksymalnej możliwej do uzyskania w całym sprawdzianie liczby punktów.
7. Zsumowane wyniki, o których mowa w ust. 6, podlegają uszeregowaniu w porządku malejącym i są publikowane w Biuletynie Kancelarii.

Art. 44.

1. Szef Służby Cywilnej sprawuje nadzór nad zgodnym z przepisami prawa przebiegiem postępowania kwalifikacyjnego.
2. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w przebiegu postępowania kwalifikacyjnego Szef Służby Cywilnej nakazuje usunięcie naruszenia prawa.

Art. 45.

1. Osoba przystępująca do postępowania kwalifikacyjnego wnosi za nie opłatę w wysokości nie wyższej niż 50% minimalnego wynagrodzenia za pracę przewidzianego w przepisach o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.
2. Opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi przychód Krajowej Szkoły Administracji Publicznej.

Art. 46.

Posiadanie przez absolwenta Krajowej Szkoły Administracji Publicznej wiedzy, umiejętności i predyspozycji kierowniczych niezbędnych do wypełniania zadań służby cywilnej sprawdzane jest w toku kształcenia w tej szkole i potwierdzane dyplomem jej ukończenia.

Art. 47.

Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego w służbie cywilnej, ustalając:

- 1) zakres tematyczny postępowania kwalifikacyjnego,
 - 2) organizację i sposób prowadzenia postępowania kwalifikacyjnego oraz szczegółowe zasady przyznawania punktów, o których mowa w art. 43 ust. 5,
 - 3) minimalne liczby punktów, o których mowa w art. 43 ust. 6,
 - 4) rodzaje dokumentów potwierdzających spełnianie warunku określonego w art. 40 pkt 4,
 - 5) wysokość i sposób wnoszenia opłaty, o której mowa w art. 45
- biorąc pod uwagę konieczność sprawdzenia w postępowaniu kwalifikacyjnym wiedzy i umiejętności wymaganych od urzędnika służby cywilnej.

Art. 48.

1. Mianowań dokonuje się w ramach limitu, o którym mowa w art. 7 ust. 1.
2. Szef Służby Cywilnej dokonuje w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej mianowania pracownika służby cywilnej, który ukończył w danym roku postępowanie kwalifikacyjne z wynikiem pozytywnym i z miejscem uprawniającym do mianowania lub ukończył Krajową Szkołę Administracji Publicznej.
3. Osiągnięcie miejsca uprawniającego do mianowania oznacza uzyskanie w postępowaniu kwalifikacyjnym wyniku pozytywnego z sumą punktów pozwalającą na mianowanie wszystkich osób, które uzyskały tę sumę punktów bez konieczności przekroczenia limitu, o którym mowa w art. 7 ust. 1. Ustalenie miejsca uprawniającego do mianowania następuje po uwzględnieniu liczby mianowań absolwentów Krajowej Szkoły Administracji Publicznej.
4. Z dniem mianowania dotychczasowy stosunek pracy przekształca się w stosunek pracy na podstawie mianowania.

Art. 49.

1. Akt mianowania urzędnika służby cywilnej zawiera imię i nazwisko urzędnika oraz datę mianowania.
2. Akt mianowania sporządza się na piśmie.

Art. 50.

1. Urzędnik służby cywilnej składa uroczyste ślubowanie o następującej treści:
„Ślubuję służyć Państwu Polskiemu, przestrzegać Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, sumiennie i bezstronnie wykonywać obowiązki urzędnika służby cywilnej zgodnie z najlepszą wiedzą i wolą”.
2. Do treści ślubowania, o którym mowa w ust. 1, urzędnik służby cywilnej może dodać słowa „Tak mi dopomóż Bóg”.
3. Złożenie ślubowania urzędnik służby cywilnej potwierdza podpisem.

Art. 51.

1. Dyrektor generalny urzędu przyznaje urzędnikowi służby cywilnej, w terminie siedmiu dni od dnia mianowania, najniższy stopień służbowy przysługujący od dnia mianowania.
2. Przyznanie stopnia służbowego następuje w formie pisemnej.
3. Czynności, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do dyrektora generalnego urzędu dokonuje Szef Służby Cywilnej.

Rozdział 4

Wyższe stanowiska w służbie cywilnej

Art. 52.

Wyższymi stanowiskami w służbie cywilnej są stanowiska:

- 1) dyrektora generalnego urzędu;
- 2) kierującego departamentem lub komórką równorzędną w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, urzędzie ministra, urzędzie obsługującym przewodniczącego komitetu wchodzącego w skład Rady Ministrów, urzędzie centralnego organu administracji rządowej oraz kierującego wydziałem lub komórką równorzędną w urzędzie wojewódzkim, a także zastępcy tych osób;
- 3) wojewódzkiego lekarza weterynarii i jego zastępcy;
- 4) kierującego komórką organizacyjną w Urzędzie Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych oraz w Biurze Nasiennictwa Leśnego, a także zastępcy tych osób.

Art. 53.

Wyższe stanowisko w służbie cywilnej może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) nie była karana zakazem zajmowania stanowisk kierowniczych w urzędach organów władzy publicznej lub pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi;
- 3) posiada kompetencje kierownicze;

- 4) posiada co najmniej sześćoletni staż pracy, w tym co najmniej trzyletni staż pracy na stanowisku kierowniczym w jednostkach sektora finansów publicznych – w przypadku ubiegania się o stanowisko dyrektora generalnego urzędu;
- 5) posiada co najmniej trzyletni staż pracy, w tym co najmniej rok na stanowisku kierowniczym lub 2 lata na stanowisku samodzielnym, w jednostkach sektora finansów publicznych – w przypadku ubiegania się o stanowisko, o którym mowa w art. 52 pkt 2-4;
- 6) spełnia wymagania określone w opisie stanowiska pracy oraz w przepisach odrębnych.

Art. 54.

1. Obsadzenie wyższego stanowiska w służbie cywilnej następuje w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Nabór przeprowadza się niezwłocznie po zaistnieniu okoliczności uzasadniających obsadzenie stanowiska.
2. Obsadzenie stanowiska zastępcy kierującego departamentem lub komórką równorzędną, o którym mowa w art. 52 pkt 2, stanowiska zastępcy wojewódzkiego lekarza weterynarii, o którym mowa w art. 52 pkt 3 oraz stanowiska zastępcy kierującego komórką organizacyjną, o którym mowa w art. 52 pkt 4, może nastąpić bez przeprowadzania naboru w drodze przeniesienia członka korpusu służby cywilnej spełniającego wymagania na to stanowisko oraz posiadającego ostatnią pozytywną ocenę okresową na jednym z dwóch najwyższych poziomów przewidzianych w skali ocen, sporządzoną w okresie 24 miesięcy poprzedzających przeniesienie.
3. W przypadku przeniesienia członka korpusu służby cywilnej, o którym mowa w ust. 2, zatrudnionego w innym urzędzie, przepis art. 59 ust. 3 stosuje się odpowiednio.
4. Obsadzenie wyższego stanowiska w służbie cywilnej, o którym mowa w art. 52 pkt 2-4, może nastąpić bez przeprowadzania naboru, w drodze oddelegowania osoby, o której mowa w art. 2 ust. 3, pod warunkiem spełniania przez nią wymagań na to stanowisko.
5. Informację o przeniesieniu lub oddelegowaniu, o których mowa w ust. 2 i 4, zamieszcza się w Biuletynie Kancelarii.
6. Obsadzenie wyższego stanowiska w służbie cywilnej nie może nastąpić w drodze powierzenia pełnienia obowiązków.

Art. 55.

1. Informację o naborze na wyższe stanowisko w służbie cywilnej, o którym mowa w art. 54, ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu, w Biuletynie urzędu oraz w Biuletynie Kancelarii; przepisy art. 28 ust. 3-5 stosuje się odpowiednio.
2. Ogłoszenie powinno zawierać:
 - 1) nazwę i adres urzędu;

- 2) określenie wyższego stanowiska w służbie cywilnej, na które jest przeprowadzany nabór;
 - 3) wymagania związane ze stanowiskiem, wynikające z przepisów ustaw;
 - 4) wymagania związane ze stanowiskiem, zgodnie z opisem danego stanowiska, ze wskazaniem, które z nich są niezbędne, a które są pożądane;
 - 5) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
 - 6) wskazanie wymaganych dokumentów;
 - 7) termin i miejsce składania dokumentów;
 - 8) informację o metodach i technikach naboru.
3. Ogłoszenie może zawierać informację o możliwości złożenia referencji dotyczących dotychczasowej działalności zawodowej kandydata.

Art. 56.

1. Nabór na wyższe stanowisko w służbie cywilnej, o którym mowa w art. 54 ust. 1, przeprowadza zespół liczący:
 - 1) co najmniej 5 członków korpusu służby cywilnej - w przypadku konkursu na stanowisko dyrektora generalnego urzędu i wojewódzkiego lekarza weterynarii;
 - 2) co najmniej 3 członków korpusu służby cywilnej - w przypadku konkursu na pozostałe wyższe stanowiska w służbie cywilnej.
2. Nabór na wyższe stanowisko w służbie cywilnej ma charakter konkursu, w którym biorą udział kandydaci ubiegający się o dane stanowisko.
3. Zespół powołuje:
 - 1) Szef Służby Cywilnej – w przypadku naboru na stanowisko dyrektora generalnego urzędu;
 - 2) dyrektor generalny urzędu – w przypadku naboru na stanowiska, o których mowa w art. 52 pkt 2;
 - 3) Główny Lekarz Weterynarii – w przypadku naboru na stanowiska, o których mowa w art. 52 pkt 3;
 - 4) Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych albo dyrektor Biura Nasiennictwa Leśnego – w przypadku naboru na stanowiska, o których mowa w art. 52 pkt 4.
4. W toku naboru na wyższe stanowisko w służbie cywilnej ocenie podlega w szczególności doświadczenie zawodowe kandydata, wiedza niezbędna do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
5. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.

6. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 5, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o wyższe stanowisko w służbie cywilnej, uzyskanych w trakcie naboru.
7. Szef Służby Cywilnej może skierować swojego przedstawiciela w celu obserwacji przebiegu procesu naboru przeprowadzanego na stanowiska, o których mowa w art. 52 pkt 2-4.
8. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w przebiegu procesu naboru na wyższe stanowiska w służbie cywilnej, Szef Służby Cywilnej niezwłocznie nakazuje usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości lub ponowne przeprowadzenie naboru.
9. Wykonywanie przez członka korpusu służby cywilnej zadań, o których mowa w ust. 1 i 7, jest traktowane na równi z wykonywaniem przez niego obowiązków służbowych.

Art. 57.

W toku naboru zespół wylania nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów, których przedstawia odpowiednio:

- 1) Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, właściwemu ministrowi, przewodniczącemu komitetu wchodzącego w skład Rady Ministrów, kierownikowi urzędu centralnego organu administracji rządowej albo wojewodzie - w przypadku naboru na stanowisko dyrektora generalnego urzędu;
- 2) dyrektorowi generalnemu urzędu - w przypadku naboru na stanowiska, o których mowa w art. 52 pkt 2;
- 3) Głównemu Lekarzowi Weterynarii - w przypadku naboru na stanowiska, o których mowa w art. 52 pkt 3
- 4) Prezesowi Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych albo dyrektorowi Biura Nasiennictwa Leśnego - w przypadku naboru na stanowiska, o których mowa w art. 52 pkt 4.

Art. 58.

1. Z przeprowadzonego naboru na wyższe stanowisko w służbie cywilnej zespół sporządza protokół zawierający:
 - 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie wyższego stanowiska w służbie cywilnej, na które był przeprowadzany nabór, oraz liczbę kandydatów;
 - 3) imiona, nazwiska i miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;

- 6) skład zespołu przeprowadzającego nabór.
2. Przepis art. 31 stosuje się odpowiednio.

Art. 59.

1. Szef Służby Cywilnej, z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów, na pisemny wniosek odpowiednio:
 - 1) Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów,
 - 2) właściwego ministra,
 - 3) przewodniczącego komitetu wchodzącego w skład Rady Ministrów,
 - 4) kierownika urzędu centralnego organu administracji rządowej,
 - 5) wojewody

- niezwłocznie przenosi na stanowisko dyrektora generalnego urzędu członka korpusu służby cywilnej albo, z zastrzeżeniem art. 35 ust. 7, zawiera umowę o pracę na czas nieokreślony z osobą niebędącą członkiem korpusu służby cywilnej, wybraną spośród osób wyłonionych w drodze naboru na to stanowisko.
2. Dyrektor generalny urzędu niezwłocznie przenosi na stanowisko wymienione w art. 52 pkt 2 członka korpusu służby cywilnej zatrudnionego w tym urzędzie albo, z zastrzeżeniem art. 35 ust. 7, zawiera umowę o pracę na czas nieokreślony z osobą niebędącą członkiem korpusu służby cywilnej, wybraną spośród osób wyłonionych w drodze naboru na to stanowisko.
3. Członka korpusu służby cywilnej wybranego spośród osób wyłonionych w drodze naboru na stanowisko wymienione w art. 52 pkt 2, zatrudnionego w innym urzędzie, niezwłocznie przenosi na to stanowisko dyrektor generalny urzędu, w którym członek korpusu służby cywilnej ma być zatrudniony, w porozumieniu z dyrektorem generalnym urzędu, w którym jest on zatrudniony.
4. Główny Lekarz Weterynarii w porozumieniu z właściwym wojewodą niezwłocznie przenosi na stanowisko wymienione w art. 52 pkt 3 członka korpusu służby cywilnej albo, z zastrzeżeniem art. 35 ust. 7, zawiera umowę o pracę na czas nieokreślony z osobą niebędącą członkiem korpusu służby cywilnej, wybraną spośród osób wyłonionych w drodze naboru na to stanowisko. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.
5. Osoba, o której mowa w art. 56 ust. 3 pkt 4, niezwłocznie przenosi na stanowisko wymienione w art. 52 pkt 4 członka korpusu służby cywilnej albo, z zastrzeżeniem art. 35 ust. 7, zawiera umowę o pracę na czas nieokreślony z osobą niebędącą członkiem korpusu służby cywilnej, wybraną spośród osób wyłonionych w drodze naboru na to stanowisko. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.
6. Jeżeli w ciągu 3 miesięcy od dnia obsadzenia wyższego stanowiska w służbie cywilnej w drodze naboru zaistnieje konieczność ponownego obsadzenia tego samego stanowiska, może objąć je osoba wyłoniona w trakcie ostatniego naboru, o której mowa w art. 58 ust. 1 pkt 3. Przepisy ust. 1-5 stosuje się odpowiednio.

Art. 60.

Pracownika służby cywilnej zatrudnionego na wyższym stanowisku w służbie cywilnej nie kieruje się na służbę przygotowawczą.

Art. 61.

1. Jeżeli przemawiają za tym uzasadnione potrzeby urzędu lub interes służby cywilnej, członka korpusu służby cywilnej zajmującego wyższe stanowisko w służbie cywilnej można przenieść w każdym czasie na stanowisko urzędnicze w tej samej miejscowości co najmniej równorzędne pod względem płacowym ze stanowiskiem zajmowanym przed zatrudnieniem na wyższym stanowisku w służbie cywilnej, zgodnie z jego kwalifikacjami i przygotowaniem zawodowym, a członka korpusu służby cywilnej, który przed zatrudnieniem na tym stanowisku nie był zatrudniony w służbie cywilnej – na inne stanowisko urzędnicze w tej samej miejscowości, zgodnie z jego kwalifikacjami i przygotowaniem zawodowym.
2. Przeniesienia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje:
 - 1) Szef Służby Cywilnej z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów na pisemny wniosek osoby wymienionej w art. 59 ust. 1 pkt 1-5 – w stosunku do członka korpusu służby cywilnej zatrudnionego na stanowisku dyrektora generalnego urzędu;
 - 2) dyrektor generalny urzędu – w stosunku do członka korpusu służby cywilnej zatrudnionego na stanowisku wymienionym w art. 52 pkt 2;
 - 3) Główny Lekarz Weterynarii – w stosunku do członka korpusu służby cywilnej zatrudnionego na stanowisku wymienionym w art. 52 pkt 3;
 - 4) osoby wymienione w art. 56 ust. 3 pkt 4 – w stosunku do członka korpusu służby cywilnej zatrudnionego na stanowisku wymienionym w art. 52 pkt 4.
3. Przeniesienia, o którym mowa w ust. 2 pkt 2-4, do innego urzędu dokonuje się w porozumieniu z dyrektorem generalnym urzędu, do którego ma nastąpić przeniesienie.
4. Członek korpusu służby cywilnej przeniesiony na zasadach określonych w ust. 1 zachowuje prawo do dotychczasowego wynagrodzenia, jeżeli jest ono wyższe od przysługującego na nowym stanowisku pracy, przez okres:
 - 1) jednego miesiąca – jeżeli zajmował wyższe stanowisko w służbie cywilnej, z którego został przeniesiony, przez okres nie dłuższy niż 3 miesiące;
 - 2) dwóch miesięcy – jeżeli zajmował wyższe stanowisko w służbie cywilnej, z którego został przeniesiony, przez okres dłuższy niż 3 miesiące i nie dłuższy niż 12 miesięcy;
 - 3) trzech miesięcy – jeżeli zajmował wyższe stanowisko w służbie cywilnej, z którego został przeniesiony, przez okres dłuższy niż 12 miesięcy.

Rozdział 5

Zmiana i ustanie stosunku pracy w służbie cywilnej

Art. 62.

1. Jeżeli jest to uzasadnione potrzebami urzędu, dyrektor generalny urzędu może w każdym czasie przenieść urzędnika służby cywilnej na inne stanowisko w tym samym urzędzie w tej samej miejscowości, uwzględniając jego przygotowanie zawodowe.
2. Urzędnik, o którym mowa w ust. 1, zachowuje prawo do dotychczasowego wynagrodzenia, jeżeli jest ono wyższe od przysługującego na nowym stanowisku, przez okres trzech miesięcy następujących po miesiącu, w którym został przeniesiony na nowe stanowisko. Wysokość dodatku służby cywilnej pozostaje bez zmiany.

Art. 63.

1. Jeżeli przemawia za tym interes służby cywilnej, Szef Służby Cywilnej może przenieść urzędnika służby cywilnej do innego urzędu w tej samej miejscowości.
2. Szef Służby Cywilnej, jeżeli przemawia za tym szczególny interes służby cywilnej, może przenieść urzędnika służby cywilnej do innego urzędu w innej miejscowości na okres nie dłuższy niż 2 lata. Przeniesienie takie może nastąpić najwyżej dwa razy w czasie trwania stosunku pracy urzędnika służby cywilnej.
3. Niedopuszczalne jest przeniesienie, o którym mowa w ust. 2, bez zgody urzędnika służby cywilnej - kobiety w ciąży lub osoby będącej jedynym opiekunem dziecka w wieku do lat piętnastu. Nie można także dokonać takiego przeniesienia w przypadku, gdy stoją temu na przeszkodzie szczególnie ważne względy osobiste lub rodzinne urzędnika.

Art. 64.

1. Przeniesienie członka korpusu służby cywilnej do innego urzędu, także w innej miejscowości, na jego wniosek lub za jego zgodą, może nastąpić w każdym czasie.
2. Przeniesienia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje dyrektor generalny urzędu, w którym członek korpusu służby cywilnej ma być zatrudniony, w porozumieniu z dyrektorem generalnym urzędu, w którym dotychczas jest zatrudniony.

Art. 65.

Przeniesienie członka korpusu służby cywilnej poza korpus służby cywilnej następuje na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 66.

W razie likwidacji urzędu, w którym urzędnik służby cywilnej wykonuje pracę, lub reorganizacji tego urzędu w sposób uniemożliwiający dalsze zatrudnienie urzędnika służby cywilnej Szef Służby Cywilnej przenosi go do innego urzędu w tej samej lub innej miejscowości oraz zobowiązuje dyrektora generalnego tego urzędu do wyznaczenia urzędnikowi służby cywilnej stanowiska, uwzględniając jego przygotowanie zawodowe.

Art. 67.

1. Od decyzji określonej w art. 63 i 66 urzędnikowi służby cywilnej przysługuje odwołanie do Prezesa Rady Ministrów w ciągu 14 dni od dnia doręczenia decyzji.
2. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania decyzji.

Art. 68.

1. Stosunek pracy członka korpusu służby cywilnej tymczasowo aresztowanego ulega z mocy prawa zawieszeniu. W okresie zawieszenia członek korpusu służby cywilnej otrzymuje połowę wynagrodzenia przysługującego mu do dnia tymczasowego aresztowania.
2. W przypadku umorzenia postępowania karnego albo wydania wyroku uniewinniającego członkowi korpusu służby cywilnej należy wypłacić pozostałą część wynagrodzenia miesięcznego; nie dotyczy to warunkowego umorzenia postępowania karnego.
3. Okres zawieszenia stosunku pracy wskutek tymczasowego aresztowania wlicza się do okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze członka korpusu służby cywilnej.

Art. 69.

1. Dyrektor generalny urzędu może zawiesić członka korpusu służby cywilnej w pełnieniu obowiązków, jeżeli zostało wszczęte przeciwko niemu postępowanie dyscyplinarne lub karne.
2. Okres zawieszenia, o którym mowa w ust. 1, trwa do czasu zakończenia postępowania dyscyplinarnego lub karnego, nie dłużej jednak niż trzy miesiące.
3. W okresie zawieszenia, o którym mowa w ust. 1, członek korpusu służby cywilnej zachowuje prawo do wynagrodzenia oraz innych uprawnień i świadczeń przysługujących w służbie cywilnej.
4. Okres zawieszenia wlicza się do okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze członka korpusu służby cywilnej.

Art. 70.

Stosunek pracy urzędnika służby cywilnej wygasa w razie:

- 1) odmowy złożenia ślubowania;
- 2) utraty obywatelstwa państwa należącego do Unii Europejskiej lub innego państwa, którego obywatelom na podstawie umów międzynarodowych lub przepisów prawa wspólnotowego przysługuje prawo do podjęcia zatrudnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) prawomocnego orzeczenia kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby cywilnej;
- 4) prawomocnego skazania za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) prawomocnego orzeczenia utraty praw publicznych lub zakazu wykonywania zawodu urzędnika w służbie cywilnej;
- 6) upływu trzech miesięcy nieobecności w pracy z powodu tymczasowego aresztowania;
- 7) odmowy wykonania decyzji w sprawie przeniesienia, o którym mowa w art. 62 i 63 lub niepodjęcia pracy w urzędzie, do którego urzędnik został przeniesiony w trybie art. 66.

Art. 71.

1. Rozwiązanie stosunku pracy urzędnika służby cywilnej następuje, z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, w razie:
 - 1) dwukrotnej, następującej po sobie, negatywnej oceny, o której mowa w art. 81 ust. 1;
 - 2) stwierdzenia przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych trwałej niezdolności do pracy uniemożliwiającej wykonywanie obowiązków urzędnika służby cywilnej; w celu zbadania stanu zdrowia urzędnika tego można skierować do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z urzędu lub na jego prośbę;
 - 3) utraty nieposzlakowanej opinii;
 - 4) likwidacji urzędu, jeżeli nie jest możliwe przeniesienie, o którym mowa w art. 66.
2. Rozwiązanie stosunku pracy urzędnika służby cywilnej może nastąpić, z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, w razie:
 - 1) osiągnięcia wieku 65 lat, jeżeli okres zatrudnienia umożliwia mu uzyskanie prawa do emerytury;
 - 2) odmowy poddania się badaniu przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.
3. Rozwiązanie stosunku pracy z urzędnikiem służby cywilnej bez wypowiedzenia może nastąpić w razie jego nieobecności w pracy z powodu choroby trwającej dłużej niż rok.
4. W razie niezdolności do pracy z powodu choroby, o której mowa w ust. 3, urzędnik służby cywilnej zachowuje prawo do świadczeń pieniężnych przez okres przewidziany w przepisach o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

5. Rozwiązanie stosunku pracy z urzędnikiem służby cywilnej z przyczyn określonych w ust. 1-3 nie może naruszać przepisów dotyczących szczególnej ochrony pracowników w zakresie wypowiedzenia i rozwiązania stosunku pracy.
6. Rozwiązanie stosunku pracy z urzędnikiem służby cywilnej może nastąpić także w drodze porozumienia stron lub za trzymiesięcznym wypowiedzeniem na skutek rezygnacji urzędnika służby cywilnej.
7. Rozwiązanie stosunku pracy z urzędnikiem służby cywilnej bez wypowiedzenia z winy urzędnika może nastąpić w razie:
 - 1) ciężkiego naruszenia przez urzędnika podstawowych obowiązków członka korpusu służby cywilnej, jeżeli wina urzędnika jest oczywista;
 - 2) popełnienia przez urzędnika w czasie trwania stosunku pracy przestępstwa, które uniemożliwia dalsze zatrudnienie, jeżeli przestępstwo jest oczywiste lub zostało stwierdzone prawomocnym wyrokiem;
 - 3) zawinionej przez urzędnika utraty uprawnień koniecznych do wykonywania pracy na zajmowanym stanowisku, jeżeli nie jest możliwe wyznaczenie urzędnikowi stanowiska uwzględniającego jego przygotowanie zawodowe.
8. Rozwiązanie stosunku pracy z urzędnikiem służby cywilnej bez wypowiedzenia z winy urzędnika nie może nastąpić po upływie miesiąca od dnia uzyskania wiadomości o okoliczności uzasadniającej rozwiązanie stosunku pracy.

Art. 72.

W okresie wypowiedzenia członek korpusu służby cywilnej może być zwolniony z pełnienia obowiązków, z zachowaniem prawa do wynagrodzenia.

Art. 73.

1. W razie rozwiązania stosunku pracy z urzędnikiem służby cywilnej z przyczyn określonych w art. 71 ust. 1 pkt 4, w okresie między ustaniem zatrudnienia w likwidowanym urzędzie a podjęciem pracy lub działalności gospodarczej urzędnikowi temu przysługuje świadczenie pieniężne ze środków budżetu państwa, przez okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, obliczane jak ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy. Świadczenie to nie przysługuje urzędnikowi, który nabył prawo do emerytury.
2. W razie gdy w okresie, o którym mowa w ust. 1, były urzędnik służby cywilnej pobiera zasiłek chorobowy albo macierzyński, wysokość świadczenia pieniężnego ulega odpowiedniemu obniżeniu.
3. Okres pobierania świadczenia pieniężnego, o którym mowa w ust. 1, wlicza się do okresów pracy wymaganych do nabycia lub zachowania uprawnień pracowniczych oraz do okresów zatrudnienia w rozumieniu przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - na takich warunkach, na jakich wlicza się okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych, określonych w przepisach o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Od świadczenia pieniężnego urząd odprowadza składkę na ubezpieczenia społeczne na zasadach przewidzianych dla wynagrodzenia wypłacanego w czasie trwania stosunku pracy.

Art. 74.

Dyrektor generalny urzędu rozwiązuje stosunek pracy lub stwierdza wygaśnięcie stosunku pracy członka korpusu służby cywilnej.

Art. 75.

W razie przeniesienia członka korpusu służby cywilnej do innego urzędu jego akta osobowe wraz z pozostałą dokumentacją w sprawach związanych ze stosunkiem pracy przekazuje się do urzędu, w którym członek korpusu służby cywilnej ma być zatrudniony.

Rozdział 6

Obowiązki członka korpusu służby cywilnej

Art. 76.

1. Członek korpusu służby cywilnej jest obowiązany w szczególności:
 - 1) przestrzegać Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i innych przepisów prawa;
 - 2) chronić interesy państwa oraz prawa człowieka i obywatela;
 - 3) racjonalnie gospodarować środkami publicznymi;
 - 4) rzetelnie i bezstronnie, sprawnie i terminowo wykonywać powierzone zadania;
 - 5) dochowywać tajemnicy ustawowo chronionej;
 - 6) rozwijać wiedzę zawodową;
 - 7) godnie zachowywać się w służbie oraz poza nią.
2. Dyrektor generalny urzędu jest obowiązany zapewnić członkowi korpusu służby cywilnej właściwe warunki do wykonywania obowiązków określonych w ustawie.

Art. 77.

1. Członek korpusu służby cywilnej jest obowiązany wykonywać polecenia służbowe przełożonych.
2. Jeżeli członek korpusu służby cywilnej jest przekonany, że polecenie jest niezgodne z prawem albo zawiera znamiona pomyłki, jest on obowiązany na piśmie poinformować o tym przełożonego. W razie pisemnego potwierdzenia polecenia jest obowiązany je wykonać.
3. Członek korpusu służby cywilnej nie wykonuje polecenia, jeżeli prowadziłoby to do popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, o czym niezwłocznie informuje dyrektora generalnego urzędu.

Art. 78.

1. Członek korpusu służby cywilnej przy wykonywaniu obowiązków służbowych nie może kierować się interesem jednostkowym lub grupowym.
2. Członkowi korpusu służby cywilnej nie wolno publicznie manifestować poglądów politycznych.
3. Członkowi korpusu służby cywilnej nie wolno uczestniczyć w strajku lub akcji protestacyjnej zakłócającej normalne funkcjonowanie urzędu.
4. Członek korpusu służby cywilnej nie może łączyć zatrudnienia w służbie cywilnej z mandatem radnego.
5. Urzędnik służby cywilnej nie ma prawa tworzenia partii politycznych ani uczestniczenia w nich.
6. Członek korpusu służby cywilnej zajmujący wyższe stanowisko w służbie cywilnej nie może pełnić funkcji w związkach zawodowych.
7. Przepis ust. 5 ma zastosowanie do pracownika służby cywilnej zajmującego wyższe stanowisko w służbie cywilnej.

Art. 79.

W urzędzie nie może powstać stosunek podległości służbowej między małżonkami oraz osobami pozostającymi ze sobą w stosunku pokrewieństwa do drugiego stopnia włącznie lub powinowactwa pierwszego stopnia oraz w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli.

Art. 80.

1. Członek korpusu służby cywilnej nie może podejmować dodatkowego zatrudnienia bez pisemnej zgody dyrektora generalnego urzędu ani wykonywać czynności lub zajęć sprzecznych z obowiązkami wynikającymi z ustawy lub podważających zaufanie do służby cywilnej.
2. Urzędnik służby cywilnej nie może podejmować zajęć zarobkowych bez pisemnej zgody dyrektora generalnego urzędu.
3. Przepis ust. 2 ma zastosowanie do pracowników służby cywilnej zajmujących wyższe stanowiska w służbie cywilnej.
4. Dyrektorowi generalnemu urzędu pisemnej zgody na podjęcie zajęcia zarobkowego udziela Szef Służby Cywilnej. Dyrektor generalny urzędu, wnioskując do Szefa Służby Cywilnej o udzielenie zgody, załącza pisemną opinię kierownika urzędu.

Art. 81.

1. Urzędnik służby cywilnej oraz pracownik służby cywilnej zatrudniony na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony podlega ocenie okresowej dokonywanej przez bezpośredniego przełożonego, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Oceny okresowej, o której mowa w ust. 1, dokonuje:
 - 1) Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, właściwy minister, przewodniczący komitetu wchodzącego w skład Rady Ministrów, kierownik urzędu centralnego organu administracji rządowej albo wojewoda, po zasięgnięciu opinii Szefa Służby Cywilnej – w przypadku dyrektora generalnego urzędu;
 - 2) dyrektor generalny urzędu – w przypadku kierującego departamentem lub komórką równorzędną w urzędach, o których mowa w art. 52 pkt 2;
 - 3) bezpośredni przełożony – w przypadku zastępcy osób, o których mowa w pkt 2;
 - 4) wojewoda po zasięgnięciu opinii Głównego Lekarza Weterynarii – w przypadku osób, o których mowa w art. 52 pkt 3;
 - 5) bezpośredni przełożony – w przypadku osób, o których mowa w art. 52 pkt 4.
3. Ocena okresowa dotyczy wykonywania przez członka korpusu służby cywilnej obowiązków wynikających z opisu zajmowanego przez niego stanowiska pracy. Ocenę okresową sporządza się na piśmie i niezwłocznie zapoznaje z nią ocenionego członka korpusu służby cywilnej.
4. Ocenę okresową członka korpusu służby cywilnej sporządza się co 24 miesiące.
5. Ocena okresowa członka korpusu służby cywilnej zawiera wnioski dotyczące indywidualnego programu rozwoju zawodowego.
6. Ocena okresowa jest sporządzana w razie zmiany stanowiska pracy, wiążącej się z istotną zmianą zakresu obowiązków, jeżeli od dnia sporządzenia ostatniej oceny okresowej upłynęło więcej niż 6 miesięcy. W przypadku osób ocenianych po raz pierwszy, ocenę sporządza się, jeżeli okres podlegający ocenie jest dłuższy niż 6 miesięcy.
7. W razie usprawiedliwionej nieobecności ocenianego w pracy, trwającej dłużej niż miesiąc, termin, o którym mowa w ust. 4, ulega przedłużeniu o czas tej nieobecności.
8. Oceniający może zmienić termin oceny, o którym mowa w ust. 4, w przypadku:
 - 1) zmiany na stanowisku ocenianego w trakcie okresu, w którym oceniany podlega ocenie,
 - 2) przewidywanej, dłuższej, usprawiedliwionej nieobecności w pracy ocenianego, która może uniemożliwić przeprowadzenie oceny,
 - 3) przewidywanej, dłuższej, usprawiedliwionej nieobecności w pracy ocenianego, która może utrudnić przeprowadzenie oceny,
 - 4) złożenia przez ocenianego wniosku o zmianę terminu przeprowadzenia oceny– jeżeli od dnia sporządzenia ostatniej oceny okresowej upłynęło więcej niż 6 miesięcy, a w przypadku osób ocenianych po raz pierwszy, jeżeli okres podlegający ocenie jest dłuższy niż 6 miesięcy.
9. W razie uzyskania negatywnej oceny okresowej członek korpusu służby cywilnej podlega ponownej ocenie po upływie 6 miesięcy od dnia zapoznania się z oceną.

Art. 82.

Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, warunki i sposób przeprowadzania ocen okresowych członków korpusu służby cywilnej, w tym:

- 1) kryteria, wzór arkusza, skalę ocen i tryb sporządzanej przez bezpośredniego przełożonego oceny okresowej,
 - 2) kryteria, wzór arkusza, skalę ocen i tryb sporządzania oceny okresowej dyrektora generalnego urzędu i wojewódzkiego lekarza weterynarii
- kierując się potrzebą stałego doskonalenia jakości wykonywania obowiązków przez członków korpusu służby cywilnej oraz zapewnienia obiektywizmu dokonywanych ocen okresowych.

Art. 83.

1. Od oceny okresowej służy, w terminie 7 dni od dnia zapoznania z oceną, sprzeciw do dyrektora generalnego urzędu.
2. Osoby, o których mowa w art. 81 ust. 2 pkt 1, 2 i 4, wnoszą sprzeciw do osoby, która dokonała oceny okresowej, a osoby, o których mowa w art. 81 ust. 2 pkt 5, wnoszą sprzeciw do osób wykonujących zadania dyrektora generalnego urzędu w jednostkach wymienionych w art. 52 pkt 4.
3. Sprzeciw rozpatruje się w terminie 14 dni od dnia wniesienia.
4. W razie uwzględnienia sprzeciwu ocenę okresową zmienia się albo sporządza po raz drugi. Od oceny okresowej sporządzonej po raz drugi przysługuje sprzeciw na zasadach określonych w ust. 1-3.
5. W razie nierozpatrzenia sprzeciwu w terminie albo nieuwzględnienia sprzeciwu od oceny okresowej, członek korpusu służby cywilnej może, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji albo od dnia upływu terminu, o którym mowa w ust. 3, odwołać się do sądu pracy.

Art. 84.

1. Stanowiska pracy w korpusie służby cywilnej podlegają opisowi i wartościowaniu.
2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze zarządzenia, zasady dokonywania opisów i wartościowania stanowisk pracy.

Rozdział 7

Uprawnienia członka korpusu służby cywilnej

Art. 85.

1. Wynagrodzenie pracownika służby cywilnej składa się z wynagrodzenia zasadniczego przewidzianego dla zajmowanego stanowiska pracy, dodatku specjalnego

go wynikającego ze specyfiki i charakteru wykonywanych zadań oraz dodatku za wieloletnią pracę w służbie cywilnej.

2. Wynagrodzenie urzędnika służby cywilnej składa się z wynagrodzenia zasadniczego przewidzianego dla zajmowanego stanowiska pracy, dodatku specjalnego wynikającego ze specyfiki i charakteru wykonywanych zadań, dodatku za wieloletnią pracę w służbie cywilnej oraz dodatku służby cywilnej z tytułu posiadanego stopnia służbowego.

Art. 86.

1. Ustanawia się dziewięć stopni służbowych urzędników służby cywilnej.
2. Stopniom służbowym są przyporządkowane stawki dodatku służby cywilnej z tytułu posiadanego stopnia służbowego.

Art. 87.

1. Wynagrodzenie zasadnicze przewidziane dla zajmowanego stanowiska pracy oraz dodatek służby cywilnej z tytułu posiadanego stopnia służbowego ustala się z zastosowaniem mnożników kwoty bazowej, której wysokość ustaloną według odrębnych zasad określa ustawa budżetowa.
2. Dodatek specjalny wynikający ze specyfiki i charakteru wykonywanych zadań przyznaje się kwotowo ze środków na wynagrodzenia, przewidzianych na dodatki specjalne.
3. Rada Ministrów, w drodze uchwały, dokonuje podziału procentowego środków, o których mowa w ust. 2, na poszczególne urzędy, kierując się charakterem i specyfiką zadań wykonywanych przez urzędy w danym roku budżetowym.

Art. 88.

Członek korpusu służby cywilnej może otrzymać dodatek zadaniowy za wykonywanie dodatkowych, powierzonych mu przez pracodawcę zadań na okres wykonywania tych zadań, ze środków przeznaczonych na wynagrodzenia.

Art. 89.

1. Urzędnik służby cywilnej może otrzymać kolejny stopień służbowy po uzyskaniu pozytywnej oceny, o której mowa w art. 81, jeżeli zawiera ona umotywowany wniosek bezpośredniego przełożonego o przyznanie urzędnikowi służby cywilnej kolejnego stopnia służbowego.
2. Urzędnik służby cywilnej, który od otrzymania ostatniego stopnia służbowego uzyskał dwie kolejne następujące po sobie pozytywne oceny okresowe na jednym z dwóch najwyższych poziomów przewidzianych w skali ocen, otrzymuje kolejny stopień służbowy w terminie 30 dni od dnia zapoznania urzędnika służby cywilnej z oceną okresową.

Art. 90.

1. Członkowi korpusu służby cywilnej przysługuje dodatek za wieloletnią pracę w służbie cywilnej w wysokości wynoszącej po pięciu latach pracy 5% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego. Dodatek ten wzrasta o 1% za każdy dalszy rok pracy aż do osiągnięcia 20% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego.
2. Do okresów pracy uprawniających do dodatku za wieloletnią pracę w służbie cywilnej wlicza się wszystkie poprzednie zakończone okresy zatrudnienia oraz inne udowodnione okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.
3. Do okresów pracy, o których mowa w ust. 2, nie wlicza się okresów zatrudnienia w partii komunistycznej (Polskiej Partii Robotniczej i Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej), jak również w organach bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (Dz.U. z 2007 r. Nr 63, poz. 425, z późn. zm.⁸⁾).

Art. 91.

1. Za wieloletnią pracę członek korpusu służby cywilnej otrzymuje nagrodę jubileuszową w wysokości:
 - 1) po 20 latach pracy - 75% wynagrodzenia miesięcznego;
 - 2) po 25 latach pracy - 100% wynagrodzenia miesięcznego;
 - 3) po 30 latach pracy - 150% wynagrodzenia miesięcznego;
 - 4) po 35 latach pracy - 200% wynagrodzenia miesięcznego;
 - 5) po 40 latach pracy - 300% wynagrodzenia miesięcznego;
 - 6) po 45 latach pracy - 400% wynagrodzenia miesięcznego.
2. Do okresów pracy, o których mowa w ust. 1, wlicza się wszystkie poprzednie zakończone okresy zatrudnienia oraz inne udowodnione okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.
3. Do okresów pracy, o których mowa w ust. 2, nie wlicza się okresów zatrudnienia w partii komunistycznej (Polskiej Partii Robotniczej i Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej), jak również w organach bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów.

Art. 92.

Członkom korpusu służby cywilnej przysługuje dodatkowe wynagrodzenie roczne na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2007 r. Nr 83, poz. 561, Nr 85, poz. 571, Nr 115, poz. 789, Nr 165, poz. 1171 i Nr 176, poz. 1242.

Art. 93.

1. Członkom korpusu służby cywilnej za szczególne osiągnięcia w pracy zawodowej można przyznać nagrodę ze specjalnie utworzonego w tym celu funduszu nagród w służbie cywilnej.
2. Fundusz nagród, o którym mowa w ust. 1, w wysokości 3% planowanych wynagrodzeń osobowych pozostaje w dyspozycji dyrektorów generalnych urzędów i może być przez nich podwyższany w ramach posiadanych środków na wynagrodzenia.

Art. 94.

1. Członkowi korpusu służby cywilnej, którego stosunek pracy ustał w związku z przejściem na rentę z tytułu niezdolności do pracy lub emeryturę, przysługuje jednorazowa odprawa w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia, a jeżeli członek korpusu służby cywilnej przepracował co najmniej 20 lat w służbie cywilnej, jednorazowa odprawa przysługuje w wysokości sześciomiesięcznego wynagrodzenia.
2. Do okresu pracy, o którym mowa w ust. 1, wlicza się wszystkie poprzednie zakończone okresy zatrudnienia oraz inne udowodnione okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.
3. Do okresów pracy, o których mowa w ust. 2, nie wlicza się okresów zatrudnienia w partii komunistycznej (Polskiej Partii Robotniczej i Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej), jak również w organach bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów.
4. Odprawę, o której mowa w ust. 1, oblicza się jak ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy.

Art. 95.

1. Członkowi korpusu służby cywilnej delegowanemu służbowo do zajęć poza siedzibą urzędu, w którym wykonuje pracę, przysługują należności na zasadach określonych w przepisach w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej, wydanych na podstawie Kodeksu pracy.
2. Urzędnikowi służby cywilnej przeniesionemu do innego urzędu w innej miejscowości na podstawie art. 63 ust. 2 przysługuje mieszkanie udostępnione przez urząd, do którego urzędnik służby cywilnej został przeniesiony, albo miesięczne świadczenie na pokrycie kosztów najmu lokalu mieszkalnego, wypłacane w okresie przeniesienia, jeżeli:
 - 1) urzędnik służby cywilnej albo jego współmałżonek nie posiadają mieszkania lub budynku mieszkalnego w miejscowości, do której następuje przeniesienie;

- 2) przeniesienie następuje do miejscowości znacznie oddalonej od dotychczasowego miejsca zamieszkania urzędnika.
3. Urzędnikowi służby cywilnej przeniesionemu do innego urzędu w innej miejscowości przysługuje także:
 - 1) jednorazowe świadczenie z tytułu przeniesienia w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia;
 - 2) zwrot kosztów przejazdu urzędnika i członków jego rodziny, związanego z przeniesieniem, a także zwrot kosztów przewozu mienia;
 - 3) urlop z tytułu przeniesienia w łącznym wymiarze 4 dni.
4. Świadczenia, o których mowa w ust. 2 i 3, są pokrywane ze środków rezerwy budżetowej na funkcjonowanie służby cywilnej.
5. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) odległość między dotychczasowym miejscem zamieszkania urzędnika służby cywilnej a miejscowością, do której jest przenoszony, warunkując udostępnienie mieszkania albo zwrot kosztów najmu lokalu mieszkalnego, ustaloną z uwzględnieniem możliwości komunikacyjnych w zakresie dojazdu do pracy;
 - 2) powierzchnię mieszkania udostępnianego urzędnikowi służby cywilnej albo sposób ustalania maksymalnej wysokości zwrotu kosztów najmu lokalu mieszkalnego, z uwzględnieniem sytuacji rodzinnej urzędnika służby cywilnej oraz mając na względzie przeciętne ceny wynajmu mieszkań w miejscowości, do której następuje przeniesienie, oraz wymóg racjonalnego gospodarowania środkami budżetowymi;
 - 3) maksymalną wysokość zwrotu kosztów przejazdu i przewozu mienia, związanych z przeniesieniem, oraz sposób ustalania wysokości świadczeń, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2, biorąc pod uwagę konieczność zrekompensowania kosztów związanych z przeniesieniem do innej miejscowości;
 - 4) tryb przyznawania oraz wypłaty świadczeń, o których mowa w ust. 2 i 3.

Art. 96.

1. W razie wygaśnięcia stosunku pracy urzędnika służby cywilnej z powodu tymczasowego aresztowania, dyrektor generalny urzędu, w którym urzędnik ten wykonywał pracę, jest obowiązany ponownie zatrudnić go, uwzględniając jego przygotowanie zawodowe, jeżeli postępowanie karne zostało umorzone lub gdy zapadł wyrok uniewinniający, a urzędnik zgłosił swój powrót do pracy w ciągu siedmiu dni od uprawomocnienia się orzeczenia.
2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli postępowanie karne umorzono z powodu przedawnienia albo amnestii, a także w razie warunkowego umorzenia postępowania.
3. W razie odmowy ponownego zatrudnienia w służbie cywilnej, przysługuje odwołanie do sądu pracy.

Art. 97.

1. Czas pracy członków korpusu służby cywilnej nie może przekraczać ośmiu godzin na dobę i średnio 40 godzin tygodniowo w przyjętym okresie rozliczeniowym nie dłuższym niż osiem tygodni.
2. W przypadkach uzasadnionych rodzajem pracy i jej organizacją mogą być stosowane rozkłady czasu pracy, w których jest dopuszczalne przedłużenie czasu pracy do 12 godzin na dobę. W rozkładach tych czas pracy nie może jednak przekraczać średnio 40 godzin na tydzień w przyjętym okresie rozliczeniowym nie dłuższym niż 12 tygodni.
3. Rozkład czasu pracy w tygodniu oraz jego wymiar w poszczególnych dniach tygodnia ustala dyrektor generalny urzędu według zasad określonych, w drodze rozporządzenia, przez Prezesa Rady Ministrów. Dni tygodnia niebędących dniami pracy w urzędzie nie wlicza się do urlopu wypoczynkowego.
4. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, Prezes Rady Ministrów powinien brać pod uwagę potrzebę zapewnienia sprawnej pracy urzędu, w tym obsługi interesantów oraz zróżnicowany charakter zadań wykonywanych przez członków korpusu służby cywilnej.
5. Jeżeli wymagają tego potrzeby urzędu, członek korpusu służby cywilnej na polecenie przełożonego wykonuje pracę w godzinach nadliczbowych, w tym w wyjątkowych przypadkach także w nocy oraz w niedziele i święta.
6. Pracownikowi służby cywilnej za pracę wykonywaną na polecenie przełożonego w godzinach nadliczbowych przysługuje czas wolny w tym samym wymiarze.
7. Urzędnikowi służby cywilnej za pracę w godzinach nadliczbowych wykonywaną w porze nocnej przysługuje czas wolny w tym samym wymiarze.
8. Urzędnikowi służby cywilnej za pracę w niedzielę przysługuje dzień wolny od pracy w najbliższym tygodniu, a za pracę w święto przysługuje inny dzień wolny.
9. Na wniosek członka korpusu służby cywilnej czas wolny, o którym mowa w ust. 6 i 7, oraz dzień wolny, o którym mowa w ust. 8, może być udzielony w okresie bezpośrednio poprzedzającym urlop wypoczynkowy lub po jego zakończeniu.
10. Przepisów ust. 2 i 5 nie stosuje się do kobiet w ciąży oraz - bez ich zgody - do członków korpusu służby cywilnej sprawujących pieczę nad osobami wymagającymi stałej opieki lub opiekujących się dziećmi w wieku do lat ośmiu.

Art. 98.

1. Członkowi korpusu służby cywilnej przysługują świadczenia emerytalne i rentowe na zasadach określonych w przepisach o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.
2. W razie rozwiązania z pracownikiem służby cywilnej stosunku pracy z powodu likwidacji urzędu, pracownikowi temu przysługuje emerytura, jeżeli mężczyzna ukończył 60 lat, a kobieta - 55 lat oraz jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia.
3. Przepis ust. 2 stosuje się do osób urodzonych przed 1 stycznia 1949 r.

Art. 99.

Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wykaz stanowisk urzędniczych, z podziałem na grupy stanowisk;
 - 2) kwalifikacje zawodowe pracowników wymagane do wykonywania pracy na stanowiskach urzędniczych, w zakresie nieuregulowanym w przepisach szczególnych;
 - 3) mnożniki do ustalenia wynagrodzenia zasadniczego członków korpusu służby cywilnej;
 - 4) stopnie służbowe urzędników służby cywilnej i mnożnik dodatku służby cywilnej dla każdego stopnia służbowego;
 - 5) warunki przyznawania i wypłacania dodatku, o którym mowa w art. 90 ust. 1;
 - 6) warunki ustalania prawa do nagrody jubileuszowej i jej wypłacania
- kierując się charakterem pracy wykonywanej przez członków korpusu służby cywilnej i potrzebą zapewnienia odpowiedniego poziomu wykonywania przez nich zadań.

Art. 100.

Prezes Rady Ministrów może określić, w drodze zarządzenia, sposób uwzględniania wyników wartościowania stanowisk pracy przy ustalaniu wynagrodzenia zasadniczego członków korpusu służby cywilnej w urzędach.

Art. 101.

Prezes Rady Ministrów, mając na względzie szczególny charakter wykonywanych zadań i warunki ich wykonywania, może określać, w drodze rozporządzenia:

- 1) uprawnienia szczególne w zakresie płac i innych świadczeń przysługujących niektórym kategoriom członków korpusu służby cywilnej oraz zasady przyznawania tych świadczeń i ich wysokość,
 - 2) inne dodatki do wynagrodzenia niż przewidziane w ustawie
- jeżeli te świadczenia i dodatki były przewidziane w przepisach obowiązujących w dniu wejścia w życie ustawy.

Art. 102.

W rozporządzeniu, o którym mowa w art. 101, Prezes Rady Ministrów może określić także inne świadczenia i dodatki oraz warunki i tryb ich przyznawania, kierując się potrzebą zwiększenia efektywności wykonywanych zadań przez członków korpusu służby cywilnej.

Art. 103.

Członkom korpusu służby cywilnej zatrudnionym na stanowisku kuratora oświaty lub na stanowiskach wymagających kwalifikacji pedagogicznych przysługują uprawnienia określone w art. 9a-9i, 51, 58-60, 86, 88 i 90 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674, z późn. zm.⁹⁾), a okres zatrudnienia na tych stanowiskach wlicza się do okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia nauczyciela określone w tej ustawie.

Art. 104.

Na zasadach określonych w odrębnych przepisach członkowie korpusu służby cywilnej korzystają z ochrony przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych.

Art. 105.

1. Urzędnikowi służby cywilnej przysługuje corocznie dodatkowy urlop wypoczynkowy w wymiarze wynoszącym po 5 latach zatrudnienia w służbie cywilnej 1 dzień. Urlop ten wzrasta z każdym rokiem pracy o 1 dzień aż do osiągnięcia 12 dni.
2. Do okresu zatrudnienia uprawniającego do dodatkowego urlopu wypoczynkowego wlicza się okres zatrudnienia w administracji publicznej.

Rozdział 8

Szkolenie i rozwój w służbie cywilnej

Art. 106.

1. Członek korpusu służby cywilnej uczestniczy w szkoleniach w służbie cywilnej.
2. Szkolenia w służbie cywilnej obejmują:
 - 1) szkolenia centralne – planowane, organizowane i nadzorowane przez Szefa Służby Cywilnej;
 - 2) szkolenia powszechne - planowane, organizowane i nadzorowane przez dyrektora generalnego urzędu;
 - 3) szkolenia w ramach indywidualnego programu rozwoju zawodowego urzędnika służby cywilnej - planowane, organizowane i nadzorowane przez dyrektora generalnego urzędu w porozumieniu z zatrudnionym w danym urzędzie urzędnikiem służby cywilnej;
 - 4) szkolenia specjalistyczne - planowane, organizowane i nadzorowane przez dyrektora generalnego urzędu, obejmujące tematykę związaną z zadaniami urzędu.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1218 i Nr 220, poz. 1600, z 2007 r. Nr 17, poz. 95, Nr 80, poz. 542, 102, poz. 689, Nr 158, poz. 1103, Nr 176, poz. 1238, Nr 191, poz. 1369 i Nr 247, poz. 1821 oraz z 2008 r. Nr 145, poz. 917.

Art. 107.

1. Szef Służby Cywilnej ustala corocznie plan szkoleń centralnych w służbie cywilnej.
2. Plan szkoleń centralnych zawiera, w szczególności:
 - 1) priorytety szkoleniowe wobec członków korpusu służby cywilnej;
 - 2) rodzaje szkoleń mających szczególne znaczenie w danym roku;
 - 3) inne zalecenia i informacje dla osób organizujących i nadzorujących szkolenia w służbie cywilnej.
3. Przy ustalaniu programów szkoleń Szef Służby Cywilnej współdziała w szczególności z Krajową Szkołą Administracji Publicznej.

Art. 108.

1. Bezpośredni przełożony ustala, odrębnie dla każdego członka korpusu służby cywilnej, z wyjątkiem dyrektora generalnego urzędu, indywidualny program rozwoju zawodowego, stanowiący podstawę do kierowania członka korpusu służby cywilnej na szkolenia, biorąc pod uwagę w szczególności:
 - 1) wnioski zawarte w ocenie okresowej członka korpusu służby cywilnej;
 - 2) planowaną ścieżkę awansu stanowiskowego i finansowego członka korpusu służby cywilnej;
 - 3) plany i możliwości rozwoju zawodowego członka korpusu służby cywilnej;
 - 4) potrzeby i możliwości urzędu w zakresie zatrudnienia.
2. Program, o którym mowa w ust. 1, jest akceptowany przez osobę kierującą komórką organizacyjną i zatwierdzany przez dyrektora generalnego urzędu.
3. Prezes Rady Ministrów może określić, w drodze zarządzenia, szczegółowy sposób ustalania indywidualnego programu rozwoju zawodowego członka korpusu służby cywilnej.

Art. 109.

1. Uczestnictwo członka korpusu służby cywilnej w szkoleniach przewidzianych dla służby cywilnej jest traktowane na równi z wykonywaniem przez niego obowiązków służbowych.
2. Członek korpusu służby cywilnej nie ponosi opłat z tytułu uczestnictwa w szkoleniach przewidzianych dla służby cywilnej.
3. W wyjątkowych przypadkach dyrektor generalny urzędu może wyrazić zgodę na pokrycie przez urząd, w całości lub w części, kosztów uczestnictwa członka korpusu służby cywilnej w szkoleniach i zajęciach innych niż przewidziane dla służby cywilnej.

Art. 110.

1. Dyrektor generalny urzędu może skierować członka korpusu służby cywilnej mającego wykształcenie prawnicze na aplikację legislacyjną. Wzajemne prawa i obowiązki urzędu i członka korpusu służby cywilnej związane ze skierowaniem na aplikację legislacyjną określa umowa zawarta między dyrektorem generalnym urzędu a członkiem korpusu służby cywilnej.
2. Aplikacja legislacyjna kończy się egzaminem.
3. Prezes Rady Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb organizowania i odbywania aplikacji, uwzględniając w szczególności: dziedziny prawa będące podstawą opracowania programu aplikacji legislacyjnej, warunki i tryb przyjmowania na aplikację, także osób nie będących członkami korpusu służby cywilnej, wysokość opłat za udział w aplikacji i tryb ich uiszczania, obowiązki aplikantów i ich patronów, szczegółowe zasady, warunki oraz etapy dopuszczania do egzaminu kończącego aplikację oraz przeprowadzania go, skład komisji egzaminacyjnej oraz wzór zaświadczenia stwierdzającego zdanie egzaminu.

Art. 111.

Koszty szkoleń w służbie cywilnej są pokrywane ze środków:

- 1) wyodrębnionych w budżetach poszczególnych urzędów dla finansowania szkoleń powszechnych, szkoleń w ramach indywidualnego programu rozwoju zawodowego urzędnika służby cywilnej oraz szkoleń specjalistycznych;
- 2) rezerwy budżetowej przeznaczonej na szkolenia członków korpusu służby cywilnej dla finansowania szkoleń centralnych.

Art. 112.

Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki organizowania i prowadzenia szkoleń w służbie cywilnej obejmujące w szczególności:

- 1) kryteria, jakie muszą spełniać podmioty, którym powierza się prowadzenie szkoleń,
 - 2) sposób i warunki oceny prowadzonych szkoleń
- kierując się potrzebą zapewnienia skutecznego procesu szkolenia i rozwoju w służbie cywilnej.

Rozdział 9

Odpowiedzialność dyscyplinarna członka korpusu służby cywilnej

Art. 113.

1. Członek korpusu służby cywilnej odpowiada dyscyplinarnie za naruszenie obowiązków członka korpusu służby cywilnej.
2. Postępowanie dyscyplinarne nie może być wszczęte po upływie trzech miesięcy od dnia powzięcia przez dyrektora generalnego urzędu wiadomości o naruszeniu obowiązków członka korpusu służby cywilnej ani po upływie dwóch lat od popełnienia tego czynu.
3. Jeżeli członek korpusu służby cywilnej z powodu nieobecności w pracy nie ma możliwości złożenia wyjaśnień, bieg trzymiesięcznego terminu nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu do dnia jego stawienia się do pracy.
4. Jeżeli czyn członka korpusu służby cywilnej zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie następuje nie wcześniej niż przedawnienie przewidziane w przepisach Kodeksu karnego.
5. Karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęły 4 lata.

Art. 114.

1. Karami dyscyplinarnymi stosowanymi wobec urzędników służby cywilnej są:
 - 1) upomnienie;
 - 2) nagana;
 - 3) pozbawienie możliwości awansowania przez okres dwóch lat na wyższy stopień służbowy;
 - 4) obniżenie wynagrodzenia zasadniczego, nie więcej niż o 25% - przez okres nie dłuższy niż sześć miesięcy;
 - 5) obniżenie stopnia służbowego służby cywilnej;
 - 6) wydalenie ze służby cywilnej.
2. Karami dyscyplinarnymi stosowanymi wobec pracowników służby cywilnej są:
 - 1) upomnienie;
 - 2) nagana;
 - 3) obniżenie wynagrodzenia zasadniczego, nie więcej niż o 25% - przez okres nie dłuższy niż sześć miesięcy;
 - 4) wydalenie z pracy w urzędzie.
3. Prawomocne orzeczenie kary wymienionej w ust. 2 pkt 4 powoduje wygaśnięcie stosunku pracy.

4. Prawomocne orzeczenie kar wymienionych w ust. 1 pkt 6 oraz ust. 2 pkt 4 powoduje zakaz ubiegania się o zatrudnienie w korpusie służby cywilnej przez okres pięciu lat.

Art. 115.

1. Za mniejszej wagi naruszenie obowiązków członka korpusu służby cywilnej dyrektor generalny urzędu może ukarać członka korpusu służby cywilnej upomnieniem na piśmie. Ukaranie może być poprzedzone postępowaniem mającym na celu wyjaśnienie okoliczności sprawy.
2. Członek korpusu służby cywilnej może w ciągu siedmiu dni od wymierzenia mu kary upomnienia wnieść sprzeciw do dyrektora generalnego urzędu.
3. W razie wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 2, dyrektor generalny urzędu niezwłocznie przekazuje sprawę rzecznikowi dyscyplinarnemu. Przekazanie sprawy rzecznikowi wszczyna postępowanie wyjaśniające.

Art. 116.

1. Sprawy dyscyplinarne członków korpusu służby cywilnej rozpoznają komisje dyscyplinarne:
 - 1) w I instancji – komisja dyscyplinarna;
 - 2) w II instancji – Wyższa Komisja Dyscyplinarna Służby Cywilnej, zwana dalej „Wyższą Komisją Dyscyplinarną”.
2. Sprawy dyscyplinarne osób zajmujących stanowiska dyrektorów generalnych urzędu rozpoznaje w I i II instancji Wyższa Komisja Dyscyplinarna.
3. Sprawy dyscyplinarne osób zajmujących stanowiska wojewódzkich lekarzy weterynarii i ich zastępców rozpatruje w I instancji komisja dyscyplinarna działająca w urzędzie obsługującym Głównego Lekarza Weterynarii.

Art. 117.

1. Komisję dyscyplinarną urzędu powołuje dyrektor generalny urzędu spośród członków korpusu służby cywilnej zatrudnionych w urzędzie.
2. Dyrektorzy generalni urzędów mogą w drodze porozumienia powołać wspólną komisję dyscyplinarną dla kierowanych przez nich urzędów.
3. O powołaniu komisji dyscyplinarnej zawiadamia się niezwłocznie Szefa Służby Cywilnej.
4. Komisję dyscyplinarną, w liczbie co najmniej 10 członków, powołuje się na okres 4 lat.
5. Komisja dyscyplinarna powołuje ze swojego grona przewodniczącego komisji i jego 2 zastępców.
6. Tryb pracy komisji dyscyplinarnej określa regulamin uchwalony przez komisję dyscyplinarną i zatwierdzony przez dyrektora generalnego urzędu.

Art. 118.

1. Wyższą Komisję Dyscyplinarną powołuje Prezes Rady Ministrów.
2. W skład Wyższej Komisji Dyscyplinarnej wchodzi 15 członków powoływanych przez Prezesa Rady Ministrów na okres 6 lat, w tym 12 członków powoływanych na wniosek Szefa Służby Cywilnej spośród urzędników służby cywilnej oraz 3 członków powoływanych na wniosek dyrektora generalnego służby zagranicznej spośród członków personelu dyplomatyczno-konsularnego. Członkowie Wyższej Komisji Dyscyplinarnej pełnią swoje funkcje do czasu powołania ich następców.
3. Wyższa Komisja Dyscyplinarna powołuje ze swojego grona przewodniczącego Wyższej Komisji Dyscyplinarnej i jego zastępców.
4. Tryb pracy Wyższej Komisji Dyscyplinarnej określa regulamin uchwalany przez Komisję.
5. Obsługę prac Wyższej Komisji Dyscyplinarnej zapewnia Kancelaria Prezesa Rady Ministrów.

Art. 119.

Wykonywanie zadań w komisji dyscyplinarnej przez jej członków jest traktowane na równi z wykonywaniem obowiązków pracowniczych.

Art. 120.

Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wynagrodzenie członków Wyższej Komisji Dyscyplinarnej, komisji dyscyplinarnych oraz rzeczników dyscyplinarnych i ich zastępców, przyjmując minimalne wynagrodzenie przewidziane w przepisach o minimalnym wynagrodzeniu za pracę za podstawę ustalania wysokości wynagrodzenia przewodniczącego, zastępców przewodniczącego i pozostałych członków tych komisji oraz rzeczników dyscyplinarnych i ich zastępców.

Art. 121.

Wyższa Komisja Dyscyplinarna rozpatruje odwołania od orzeczeń komisji dyscyplinarnych.

Art. 122.

Członkowie komisji dyscyplinarnych są niezawiśli w zakresie orzecznictwa dyscyplinarnego oraz nie są związani rozstrzygnięciami innych organów stosujących prawo, z wyjątkiem prawomocnego wyroku sądu.

Art. 123.

1. Komisje dyscyplinarne orzekają w składzie:
 - 1) w I instancji:

- a) trzech członków, gdy rzecznik dyscyplinarny wniosł o zastosowanie kary określonej w art. 114 ust. 1 pkt 1-5 oraz ust. 2 pkt 1-3,
 - b) pięciu członków, w tym przewodniczący składu posiadający wykształcenie prawnicze, gdy rzecznik dyscyplinarny wniosł o zastosowanie kary określonej w art. 114 ust. 1 pkt 6 oraz ust. 2 pkt 4;
- 2) w II instancji pięciu członków, z których co najmniej dwóch powinno posiadać wykształcenie prawnicze, gdy rozpatrywana jest sprawa, co do której orzeczono karę określoną w art. 114 ust. 1 pkt 6 oraz ust. 2 pkt 4.
2. Przewodniczący komisji dyscyplinarnej wyznacza skład orzekający i termin rozprawy.
 3. W przypadku rozpatrywania spraw dyscyplinarnych, o których mowa w art. 116 ust. 2, do składu orzekającego w II instancji wyznacza się członków komisji, którzy nie brali udziału w rozpoznawaniu sprawy w I instancji.

Art. 124.

1. Rzecznika dyscyplinarnego urzędu powołuje dyrektor generalny urzędu spośród podległych mu członków korpusu służby cywilnej.
2. Rzecznika dyscyplinarnego dla spraw dyscyplinarnych osób zajmujących stanowiska dyrektorów generalnych urzędów powołuje Szef Służby Cywilnej, spośród członków korpusu służby cywilnej.
3. Rzecznika dyscyplinarnego dla spraw dyscyplinarnych osób zajmujących stanowiska wojewódzkich lekarzy weterynarii i ich zastępców powołuje Główny Lekarz Weterynarii, spośród podległych mu członków korpusu służby cywilnej.
4. W uzasadnionych przypadkach można powołać zastępcę rzecznika dyscyplinarnego. Przepisy ust. 1-3 i 5 oraz art. 125 stosuje się odpowiednio.
5. W przypadku powołania komisji dyscyplinarnej w trybie określonym w art. 117 ust. 2, porozumienie może przewidywać powołanie wspólnego rzecznika dyscyplinarnego.

Art. 125.

1. Rzecznik dyscyplinarny wszczyna postępowanie wyjaśniające na polecenie osób, o których mowa w art. 124 ust. 1-3, i informuje je o dokonanych ustaleniach. O wszczęciu postępowania rzecznik zawiadamia osobę, której ono dotyczy.
2. Rzecznik dyscyplinarny postanawia o przekazaniu komisji dyscyplinarnej wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego albo, za zgodą osób, o których mowa w art. 124 ust. 1-3, o umorzeniu postępowania wyjaśniającego.
3. Do wykonywania zadań przez rzecznika dyscyplinarnego i jego zastępcę stosuje się przepisy art. 119.

Art. 126.

1. Komisja dyscyplinarna wszczyna postępowanie dyscyplinarne z dniem zgłoszenia wniosku rzecznika dyscyplinarnego o wszczęcie postępowania.
2. Obwiniony ma prawo korzystania z pomocy wybranego przez siebie obrońcy, z zastrzeżeniem przepisów o ochronie tajemnicy ustawowo chronionej. W przypadku gdy rzecznik dyscyplinarny wniósł o orzeczenie kary wydalenia ze służby cywilnej albo kary wydalenia z pracy w urzędzie, a obwiniony nie ma obrońcy z wyboru, przewodniczący składu orzekającego wyznacza obrońcę spośród członków korpusu służby cywilnej.
3. Komisja dyscyplinarna wydaje orzeczenie po przeprowadzeniu rozprawy, w toku której wysłuchuje rzecznika dyscyplinarnego i obwinionego oraz jego obrońcy, jeżeli został ustanowiony, a także po rozpatrzeniu innych dowodów mających znaczenie w sprawie.
4. Nieusprawiedliwione niestawiennictwo obwinionego lub jego obrońcy nie wstrzymuje rozpoznania sprawy.
5. Rozprawa jest jawna. W uzasadnionych przypadkach skład orzekający może wyłączyć jawność rozprawy, jednakże ogłoszenie orzeczenia jest jawne.
6. Orzeczenie wraz z uzasadnieniem doręcza się stronom w terminie siedmiu dni od dnia ogłoszenia orzeczenia.
7. Od orzeczenia komisji dyscyplinarnej strony mogą odwołać się, za pośrednictwem komisji dyscyplinarnej I instancji, do Wyższej Komisji Dyscyplinarnej w ciągu 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia. Komisja dyscyplinarna I instancji przekazuje odwołanie wraz z aktami sprawy Wyższej Komisji Dyscyplinarnej w terminie 14 dni od dnia otrzymania odwołania.

Art. 127.

1. W postępowaniu przed Wyższą Komisją Dyscyplinarną stosuje się odpowiednio przepisy art. 126 ust. 1-6.
2. Od orzeczeń Wyższej Komisji Dyscyplinarnej stronom oraz Szefowi Służby Cywilnej przysługuje odwołanie do sądu apelacyjnego – sądu pracy i ubezpieczeń społecznych właściwego ze względu na miejsce zamieszkania obwinionego. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Wyższej Komisji Dyscyplinarnej.
3. Do rozpoznania odwołania stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o apelacji. Od orzeczenia sądu apelacyjnego kasacja nie przysługuje.

Art. 128.

1. Odpis prawomocnego orzeczenia komisji dyscyplinarnej o ukaraniu dołącza się do akt osobowych członka korpusu służby cywilnej.
2. Dyrektor generalny urzędu wykonuje kary, o których mowa w art. 114 ust. 1 pkt 3-5 oraz ust. 2 pkt 3 z chwilą uprawomocnienia się orzeczenia.

Art. 129.

1. Kary dyscyplinarne określone w art. 114 ust. 1 pkt 1-5 oraz ust. 2 pkt 1-3 ulegają zatarciu, a odpis orzeczenia dołączony do akt osobowych podlega zniszczeniu po upływie trzech lat od dnia doręczenia prawomocnego orzeczenia o ukaraniu. Na wniosek ukaranego zatarcie może nastąpić po upływie dwóch lat.
2. Jeżeli w okresie przed zatarciem kary dyscyplinarnej członek korpusu służby cywilnej będzie ponownie ukarany dyscyplinarnie, termin trzech lat, o którym mowa w ust. 1, liczy się od dnia doręczenia prawomocnego orzeczenia o ponownym ukaraniu.
3. W przypadku kary dyscyplinarnej określonej w art. 114 ust. 1 pkt 6 oraz ust. 2 pkt 4 zatarcie kary oraz zniszczenie odpisu orzeczenia następuje po upływie 3 lat od dnia upływu okresu, o którym mowa w art. 114 ust. 4.
4. Kara upomnienia na piśmie, o której mowa w art. 115 ust. 1, ulega zatarciu po upływie roku od dnia uprawomocnienia.

Art. 130.

Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia tych postępowań, w tym:

- 1) warunki powoływania i odwoływania członka komisji dyscyplinarnej, rzecznika dyscyplinarnego i jego zastępcy,
 - 2) sposób dokonywania zmian w składzie komisji dyscyplinarnej,
 - 3) zakres czynności rzecznika dyscyplinarnego i jego zastępcy, służących wyjaśnieniu sprawy,
 - 4) organizację i funkcjonowanie komisji dyscyplinarnych oraz tryb prowadzenia postępowania dyscyplinarnego,
 - 5) warunki i sposób ustalania należności przysługujących członkom komisji dyscyplinarnych, rzecznikom dyscyplinarnym i ich zastępcom, świadkom, obrońcom i biegłym
- kierując się potrzebą rzetelnego i sprawnego prowadzenia postępowania wyjaśniającego i dyscyplinarnego.

Art. 131.

1. Koszty obrońcy z wyboru ponosi obwiniony.
2. Koszty biegłych powołanych przez komisję dyscyplinarną i koszty zleconych przez nią ekspertyz ponosi urząd, przy którym działa komisja dyscyplinarna.
3. W przypadku komisji dyscyplinarnych powołanych w trybie określonym w art. 117 ust. 2, koszty, o których mowa w ust. 2, ponosi urząd, w którym w dniu wszczęcia postępowania dyscyplinarnego był zatrudniony obwiniony, o ile porozumienie, o którym mowa w art. 117 ust. 2, nie stanowi inaczej.

Rozdział 10

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 132.

W ustawie z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. Nr 20, poz. 101, z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) Marszałka Sejmu, Marszałka Senatu, Prezesa Rady Ministrów, wicemarszałka Sejmu, wicemarszałka Senatu, wiceprezesa Rady Ministrów, Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, Prezesa Trybunału Konstytucyjnego, ministra, Prezesa Narodowego Banku Polskiego, Rzecznika Praw Obywatelskich, Rzecznika Praw Dziecka, Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, Prezesa Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, wiceprezesa Trybunału Konstytucyjnego, wiceprezesa Najwyższej Izby Kontroli, Szefa Kancelarii Sejmu, Szefa Kancelarii Senatu, zastępcy Szefa Kancelarii Sejmu, zastępcy Szefa Kancelarii Senatu, Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Szefa Służby Cywilnej, Głównego Inspektora Pracy, zastępcy Głównego Inspektora Pracy, Kierownika Krajowego Biura Wyborczego, ”.

Art. 133.

W ustawie z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674, z późn. zm.¹¹⁾) w art. 32 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Nauczycielom mianowanym i dyplomowanym zatrudnionym na stanowiskach, na których wymagane są kwalifikacje pedagogiczne, w urzędach organów administracji rządowej i kuratoriach oświaty przysługuje wynagrodzenie i inne świadczenia, określone dla członków korpusu służby cywilnej w ustawie z dnia ... 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr ..., poz. ...).”.

Art. 134.

W ustawie z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz.U. z 2001 r. Nr 86, poz. 953, z późn. zm.¹²⁾) w art. 1 w ust. 2 zdanie końcowe otrzymuje brzmienie:

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 22, poz. 98 i Nr 50, poz. 262, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1989 r. Nr 34, poz. 178, z 1991 r. Nr 100, poz. 443, z 1993 r. Nr 1, poz. 1, z 1995 r. Nr 34, poz. 163, Nr 142, poz. 701, z 1996 r. Nr 73, poz. 350, Nr 89, poz. 402, Nr 106, poz. 496 i Nr 139, poz. 647, z 1997 r. Nr 75, poz. 469 i Nr 133, poz. 883, z 1998 r. Nr 155, poz. 1016 i Nr 160, poz. 1065, z 1999 r. Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 6, poz. 69 i Nr 48, poz. 552, z 2001 r. Nr 154, poz. 1784 i 1800, z 2002 r. Nr 214, poz. 1805 i Nr 240, poz. 2952, z 2003 r. Nr 45, poz. 391 i Nr 65, poz. 595, z 2004 r. Nr 33, poz. 285, Nr 116, poz. 1202, Nr 210, poz. 2135 i Nr 281, poz. 2774 oraz z 2005 r. Nr 169, poz. 1417.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1218 i Nr 220, poz. 1600, z 2007 r. Nr 17, poz. 95, Nr 80, poz. 542, 102, poz. 689, Nr 158, poz. 1103, Nr 176, poz. 1238, Nr 191, poz. 1369 i Nr 247, poz. 1821 oraz z 2008 r. Nr 145, poz. 917.

„wobec których nie mają zastosowania przepisy ustawy z dnia 2008 r. o służbie cywilnej (Dz.U. Nr ..., poz. ...).”.

Art. 135.

W ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473, z późn. zm.¹³⁾) w art. 3:

1) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Agencją kieruje dyrektor powoływany przez ministra właściwego do spraw zdrowia, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru.”;

2) po ust. 5 dodaje się ust. 5a-5j w brzmieniu:

„5a. Stanowisko dyrektora Agencji może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;
- 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
- 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Agencji.

5b. Informację o naborze na stanowisko dyrektora Agencji, ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Agencji oraz w Biuletynie Informacji Publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.¹⁴⁾), i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres Agencji;
- 2) określenie stanowiska;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, Nr 123, poz. 1353 i Nr 128, poz. 1403, z 2002 r. Nr 1, poz. 18, Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 10, poz. 71 i Nr 169, poz. 1417, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 170, poz. 1218, Nr 218, poz. 1592 i Nr 220, poz. 1600, z 2007 r. Nr 89, poz. 589 oraz z 2008 r. Nr 157, poz. 976.

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 115, poz. 793 i Nr 176, poz. 1238.

¹⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110.

- 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
 - 6) termin i miejsce składania dokumentów;
 - 7) informację o metodach i technikach naboru.
- 5c. Termin, o którym mowa w ust. 5b pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
- 5d. Nabór na stanowisko dyrektora Agencji przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw zdrowia, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
- 5e. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 5d, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
- 5f. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 5e, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
- 5g. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw zdrowia.
- 5h. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
- 1) nazwę i adres Agencji;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
 - 6) skład zespołu.
- 5i. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynach Informacji Publicznej, o których mowa w ust. 5b. Informacja o wyniku naboru zawiera:
- 1) nazwę i adres Agencji;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
- 5j. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.”.

Art. 136.

W ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 673, z późn. zm.¹⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 18 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 18. 1. Centralnym organem administracji rządowej w sprawach państwowego zasobu archiwalnego jest Naczelny Dyrektor Archiwów Państwowych.
2. Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych powołuje Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru.
3. Prezes Rady Ministrów odwołuje naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych.
4. Zastępców Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych powołuje, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, na wniosek Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego odwołuje, na wniosek Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych, jego zastępców.
5. Nadzór nad Naczelnym Dyrektorem Archiwów Państwowych sprawuje minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.”;

2) po art. 18 dodaje się art. 18a-18e w brzmieniu:

- „Art. 18a. 1. Stanowisko Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych może zajmować osoba, która:
- 1) jest obywatelem polskim;
 - 2) korzysta z pełni praw publicznych;
 - 3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
 - 4) posiada kompetencje kierownicze.
2. Osoba, o której mowa w ust. 1, powinna ponadto posiadać:
- 1) tytuł zawodowy magistra lub równorzędny i co najmniej 5-letni okres zatrudnienia na stanowiskach kierowniczych w Naczelnej Dyrekcji Archiwów Państwowych lub archiwach państwowych lub
 - 2) stopień naukowy doktora habilitowanego w zakresie nauk związanych z działalnością archiwów, lub
 - 3) tytuł naukowy w zakresie nauk związanych z działalnością archiwów.

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 170, poz. 1217 i Nr 220, poz. 1600 oraz z 2007 r. Nr 64, poz. 426.

Art.18b. 1. Informację o naborze na stanowisko Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych, ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu obsługującego Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych oraz Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
- 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
- 6) termin i miejsce składania dokumentów;
- 7) informację o metodach i technikach naboru.

2. Termin, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Art. 18c. 1. Nabór na stanowisko Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów.

2. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.

3. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 2, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.

4. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 3, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.

5. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

Art. 18d. 1. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;

- 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
 - 6) skład zespołu.
2. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
 3. Informacja o wyniku naboru zawiera:
 - 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
 4. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.
- Art. 18e. 1. Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska, o których mowa w art. 18 ust. 4, powołuje Naczelnny Dyrektor Archiwów Państwowych.
2. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowiskach, o których mowa w art. 18 ust. 4, stosuje się odpowiednio przepisy art. 18a-18d.”.

Art. 137.

W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2006 r. Nr 122, poz. 851, z późn. zm.¹⁶⁾) w art. 8:

1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Głównego Inspektora Sanitarnego powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek ministra właściwego do spraw zdrowia.”;

2) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zastępców Głównego Inspektora Sanitarnego w liczbie 2 powołuje, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, minister właściwy do spraw zdrowia, na wniosek Głównego Inspektora Sanitarnego. Minister właściwy do spraw zdrowia, na wniosek Głównego Inspektora Sanitarnego, odwołuje jego zastępców.”;

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1032, Nr 170, poz. 1217, Nr 171, poz. 1225 i Nr 220, poz. 1600 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1238.

3) dodaje się ust. 6-18:

- „6. Stanowisko Głównego Inspektora Sanitarnego może zajmować osoba, która:
- 1) jest lekarzem i uzyskała, w trybie przewidzianym w odrębnych przepisach, specjalizację w dziedzinie medycyny mającej zastosowanie w realizacji zadań Państwowej Inspekcji Sanitarnej;
 - 2) jest obywatelem polskim;
 - 3) korzysta z pełni praw publicznych;
 - 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
 - 5) posiada kompetencje kierownicze;
 - 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
 - 7) posiada wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Państwowej Inspekcji Sanitarnej.
7. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wykaz specjalizacji w dziedzinach medycyny mających zastosowanie w realizacji zadań Państwowej Inspekcji Sanitarnej, mając na względzie jej zadania.
8. Informację o naborze na stanowisko Głównego Inspektora Sanitarnego ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:
- 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska;
 - 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
 - 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
 - 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
 - 6) termin i miejsce składania dokumentów;
 - 7) informację o metodach i technikach naboru.
9. Termin, o którym mowa w ust. 8 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
10. Nabór na stanowisko Głównego Inspektora Sanitarnego przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw zdrowia, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, w szczególności wiedzę z dziedziny medycyny lub ochrony zdrowia mających zastosowanie w realizacji zadań Państwowej Inspekcji Sanitarnej, oraz kompetencje kierownicze.

11. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 10, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
12. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 11, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
13. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw zdrowia.
14. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
 - 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
 - 6) skład zespołu.
15. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:
 - 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
16. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.
17. Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska, o których mowa w ust. 4, powołuje Główny Inspektor Sanitarny.
 18. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w ust. 4, stosuje się odpowiednio ust. 6-16, z tym że co najmniej jeden z zastępców Głównego Inspektora Sanitarnego powinien być lekarzem, który uzyskał, w trybie przewidzianym w odrębnych przepisach, specjalizację w dziedzinie medycyny mającej zastosowanie w realizacji zadań Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub posiada wyższe wykształcenie i uzyskał specjalizację w dziedzinie medycyny lub ochrony zdrowia mających zastosowanie w realizacji zadań Państwowej Inspekcji Sanitarnej.”.

Art. 138.

W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115, z późn. zm.¹⁷⁾) w art. 18:

1) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek ministra właściwego do spraw transportu. Prezes Rady Ministrów odwołuje Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad.

4. Minister właściwy do spraw transportu na wniosek Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad powołuje zastępców Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Minister właściwy do spraw transportu odwołuje zastępców Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad.”;

2) dodaje się ust. 5-16 w brzmieniu:

„5. Stanowisko Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad może zajmować osoba, która:

1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;

2) jest obywatelem polskim;

3) korzysta z pełni praw publicznych;

4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;

5) posiada kompetencje kierownicze;

6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;

7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad.

6. Informację o naborze na stanowisko Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

1) nazwę i adres urzędu;

2) określenie stanowiska;

3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;

4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;

5) wskazanie wymaganych dokumentów;

6) termin i miejsce składania dokumentów;

¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 23, poz. 136 i Nr 192, poz. 1381 oraz z 2008 r. Nr 54, poz. 326.

- 7) informację o metodach i technikach naboru.
7. Termin, o którym mowa w ust. 6 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
 8. Nabór na stanowisko Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw transportu, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
 9. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 8, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
 10. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 9, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
 11. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw transportu.
 12. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
 - 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
 - 6) skład zespołu.
 13. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:
 - 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
 14. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.
 15. Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska, o których mowa w ust. 4, powołuje Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad.

16. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w ust. 4, stosuje się odpowiednio ust. 5-14.”.

Art. 139.

W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2005 r. Nr 240, poz. 2027, z późn. zm.¹⁸⁾) art. 6b otrzymuje brzmienie:

„Art. 6b. 1. Głównego Geodetę Kraju powołuje, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw administracji publicznej. Prezes Rady Ministrów odwołuje Głównego Geodetę Kraju.

2. Minister właściwy do spraw administracji publicznej, na wniosek Głównego Geodety Kraju, powołuje jego zastępców, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Minister właściwy do spraw administracji publicznej odwołuje, na wniosek Głównego Geodety Kraju, jego zastępców.

3. Stanowisko Głównego Geodety Kraju może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;
- 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
- 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Głównego Geodety Kraju.

4. Informację o naborze na stanowisko ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
- 5) wskazanie wymaganych dokumentów;

¹⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 125.

- 6) termin i miejsce składania dokumentów;
 - 7) informację o metodach i technikach naboru.
5. Termin, o którym mowa w ust. 4 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
 6. Nabór na stanowisko Głównego Geodety Kraju przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
 7. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 6, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
 8. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 7, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
 9. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej.
 10. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
 - 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
 - 6) skład zespołu.
 11. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:
 - 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.

12. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.
13. Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska, o których mowa w ust. 2, powołuje Główny Geodeta Kraju.
14. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio ust. 3-12.”.

Art. 140.

W ustawie z dnia 22 marca 1990 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1593, z późn. zm.¹⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Mianowanego pracownika samorządowego można, na jego wniosek lub za jego zgodą, przenieść do pracy u innego pracodawcy samorządowego w tej samej lub innej miejscowości. Przeniesienia dokonuje pracodawca samorządowy w porozumieniu z pracodawcą samorządowym dotychczas zatrudniającym pracownika.”;

2) art. 7a otrzymuje brzmienie:

„Art. 7a. 1. Pracownika samorządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 4, można, na jego wniosek lub za jego zgodą, przenieść do pracy u innego pracodawcy samorządowego w każdym czasie, jeżeli nie narusza to ważnego interesu pracodawcy samorządowego, który dotychczas zatrudniał pracownika.

2. Przeniesienia dokonuje pracodawca samorządowy w porozumieniu z pracodawcą samorządowym dotychczas zatrudniającym pracownika.”.

Art. 141.

W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz.U. z 2005 r. Nr 234, poz. 1997, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 170, poz. 1218, z 2007 r. Nr 57, poz. 390 i Nr 82, poz. 558 oraz z 2008 r. Nr 86, poz. 521) w art. 5a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zadania dyrektora generalnego urzędu przewidziane w ustawie z dnia ... 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr ..., poz. ...) w stosunku do pracowników zatrudnionych w:

- 1) Komendzie Głównej wykonuje Komendant Główny Straży Granicznej;
- 2) komendach oddziałów, placówkach i dywizjonach Straży Granicznej wykonuje właściwy miejscowo komendant oddziału Straży Granicznej.”.

¹⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 214, poz. 1806, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 23, poz. 192 i Nr 122, poz. 1020 oraz z 2006 r. Nr 79, poz. 549, Nr 169, poz. 1201 i Nr 170, poz. 1218.

Art. 142.

W ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2008 r. Nr 50, poz. 291, z późn. zm.²⁰⁾) art. 59 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 59. 1. Prezesa Kasy powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek ministra właściwego do spraw rozwoju wsi. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Kasy.
2. Prezes Kasy może mieć jednego zastępcę albo dwóch zastępców. Zastępcę Prezesa Kasy powołuje minister właściwy do spraw rozwoju wsi, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek Prezesa, złożony po zasięgnięciu opinii Rady Rolników. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi odwołuje zastępcę Prezesa Kasy.
3. Prezes kieruje Kasą oraz wykonuje zadania przewidziane w ustawie i zadania wynikające z odrębnych przepisów.
4. Stanowisko Prezesa Kasy może zajmować osoba, która:
- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
 - 2) jest obywatelem polskim;
 - 3) korzysta z pełni praw publicznych;
 - 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
 - 5) posiada kompetencje kierownicze;
 - 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
 - 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Prezesa Kasy.
5. Informację o naborze na stanowisko Prezesa Kasy ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.²¹⁾), i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:
- 1) nazwę i adres Kasy;
 - 2) określenie stanowiska;
 - 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
 - 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;

²⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 67, poz. 411 i Nr 70, poz. 416.

²¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110.

- 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
 - 6) termin i miejsce składania dokumentów;
 - 7) informację o metodach i technikach naboru.
6. Termin, o którym mowa w ust. 5 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
 7. Nabór na stanowisko Prezesa Kasy przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw rozwoju wsi, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
 8. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 7, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
 9. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 8, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
 10. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw rozwoju wsi.
 11. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
 - 1) nazwę i adres Kasy;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
 - 6) skład zespołu.
 12. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynach Informacji Publicznej, o których mowa w ust. 5. Informacja o wyniku naboru zawiera:
 - 1) nazwę i adres Kasy;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.

13. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.
14. Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska, o których mowa w ust. 2, powołuje Prezes Kasy.
15. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowisko, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio ust. 4-13.”.

Art. 143.

W ustawie z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 371, z późn. zm.²²⁾) w art. 7:

1) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Urzędem do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych kieruje kierownik tego urzędu powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego. Prezes Rady Ministrów odwołuje kierownika urzędu.”;

2) dodaje się ust. 5-14 w brzmieniu:

„5. Stanowisko kierownika Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;
- 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
- 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych.

6. Informację o naborze na stanowisko kierownika Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska;

²²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 181, poz. 515, z 2004 r. Nr 281, poz. 2779, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362, z 2006 r. Nr 170, poz. 1218 oraz z 2007 r. Nr 99, poz. 658 i Nr 166, poz. 1172.

- 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
 - 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
 - 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
 - 6) termin i miejsce składania dokumentów;
 - 7) informację o metodach i technikach naboru.
7. Termin, o którym mowa w ust. 6 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
 8. Nabór na stanowisko kierownika Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
 9. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 8, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
 10. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 9, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
 11. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego.
 12. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
 - 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
 - 6) skład zespołu.
 13. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:
 - 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.

14. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.”.

Art. 144.

W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2007 r. Nr 44, poz. 287, z późn. zm.²³⁾) w art. 4:

1) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Głównego Inspektora Ochrony Środowiska powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska. Prezes Rady Ministrów odwołuje Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

4. Zastępcę Głównego Inspektora Ochrony Środowiska powołuje minister właściwy do spraw środowiska, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. Minister właściwy do spraw środowiska odwołuje Zastępcę Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.”;

2) po ust. 4 dodaje się ust. 4a-4l:

„4a. Stanowisko Głównego Inspektora Ochrony Środowiska może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;
- 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
- 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

4b. Informację o naborze na stanowisko Głównego Inspektora Ochrony Środowiska ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
- 5) wskazanie wymaganych dokumentów;

²³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 75, poz. 493, Nr 88, poz. 587 i Nr 124, poz. 859.

- 6) termin i miejsce składania dokumentów;
 - 7) informację o metodach i technikach naboru.
- 4c. Termin, o którym mowa w ust. 4d pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
- 4d. Nabór na stanowisko Głównego Inspektora Ochrony Środowiska przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw środowiska, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
- 4e. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 4d, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
- 4f. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 4e, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
- 4g. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw środowiska.
- 4h. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
- 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
 - 6) skład zespołu.
- 4i. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:
- 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
- 4j. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.

- 4k. Zespół przeprowadzający nabór na stanowisko, o którym mowa w ust. 4, powołuje Główny Inspektor Ochrony Środowiska.
- 4l. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowisko, o którym mowa w ust. 4, stosuje się odpowiednio ust. 4a-4j.”.

Art. 145.

W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 65, z późn. zm.²⁴⁾) w art. 36k dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

- „3. Do obsady stanowisk kierujących komórkami organizacyjnymi właściwymi w sprawach wywiadu skarbowego przepisów rozdziału 4 ustawy z dnia ... 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr ..., poz. ...) nie stosuje się.”.

Art. 146.

W ustawie z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1700) art. 9 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 9. 1. Prezesa Agencji powołuje Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw rozwoju wsi, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Agencji.
2. Agencją kieruje Prezes i reprezentuje ją na zewnątrz.
3. Wiceprezesa Agencji powołuje minister właściwy do spraw rozwoju wsi, na wniosek Prezesa Agencji, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi na wniosek Prezesa Agencji odwołuje Wiceprezesa Agencji.
4. Stanowisko Prezesa Agencji może zajmować osoba, która:
- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
 - 2) jest obywatelem polskim;
 - 3) korzysta z pełni praw publicznych;
 - 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
 - 5) posiada kompetencje kierownicze;
 - 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
 - 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Prezesa Agencji.

²⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 64, poz. 594, Nr 91, poz. 868, Nr 171, poz. 1800 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 124, poz. 1042, Nr 132, poz. 1110 i Nr 183, poz. 1537, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 157, poz. 1119, Nr 191, poz. 1413 i Nr 217, poz. 1590, z 2007 r. Nr 171, poz. 1207 oraz z 2008 r. Nr 110, poz. 707.

5. Informację o naborze na stanowisko Prezesa Agencji ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Agencji oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Agencji, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.²⁵⁾), i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:
 - 1) nazwę i adres Agencji;
 - 2) określenie stanowiska;
 - 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
 - 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
 - 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
 - 6) termin i miejsce składania dokumentów;
 - 7) informację o metodach i technikach naboru.
6. Termin, o którym mowa w ust. 5 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
7. Nabór na stanowisko Prezesa Agencji przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw rozwoju wsi, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
8. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 7, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
9. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 8, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
10. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw rozwoju wsi.
11. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
 - 1) nazwę i adres Agencji;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;

²⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110.

- 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
 - 6) skład zespołu.
12. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:
- 1) nazwę i adres Agencji;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
13. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.
14. Zespół przeprowadzający nabór na stanowisko, o którym mowa w ust. 3, powołuje Prezes Agencji.
15. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowisko, o którym mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio ust. 4-13.
16. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi składa Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej roczny raport z działalności Agencji.”.

Art. 147.

W ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2005 r. Nr 228, poz. 1947, z późn. zm.²⁶⁾) w art. 107:

1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego.”;

2) po ust. 2 dodaje się ust. 2a-2j w brzmieniu:

„2a. Stanowisko Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego może zajmować osoba, która:

1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;

²⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 33, poz. 462, Nr 167, poz. 1398 i Nr 175, poz. 1462, z 2006 r. Nr 53, poz. 574 i 575, Nr 133, poz. 934, Nr 170, poz. 1217, Nr 190, poz. 1399 i Nr 249, poz. 1834 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 125, Nr 42, poz. 485 i 486 i Nr 82, poz. 556.

- 2) jest obywatelem polskim;
 - 3) korzysta z pełni praw publicznych;
 - 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
 - 5) posiada kompetencje kierownicze;
 - 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
 - 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego.
- 2b. Informację o naborze na stanowisko Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:
- 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska;
 - 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
 - 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
 - 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
 - 6) termin i miejsce składania dokumentów;
 - 7) informację o metodach i technikach naboru.
- 2c. Termin, o którym mowa w ust. 2b pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
- 2d. Nabór na stanowisko Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw środowiska, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
- 2e. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 2d, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
- 2f. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 2e, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
- 2g. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw środowiska.
- 2h. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
- 1) nazwę i adres urzędu;

- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
 - 6) skład zespołu.
- 2i. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:
- 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
- 2j. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.”;
- 3) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
- „7. Wiceprezesów Wyższego Urzędu Górniczego powołuje minister właściwy do spraw środowiska, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego. Minister właściwy do spraw środowiska odwołuje wiceprezesów Wyższego Urzędu Górniczego.”;
- 4) po ust. 7 dodaje się ust. 7a i 7b w brzmieniu:
- „7a. Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska, o których mowa w ust. 7, powołuje Prezes Wyższego Urzędu Górniczego.
- 7b. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w ust. 7, stosuje się odpowiednio ust. 2a-2j.”.

Art. 148.

W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, z późn. zm.²⁷⁾) w art. 88:

- 1) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek ministra właściwego do spraw budownic-

²⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 oraz z 2007 r. Nr 88, poz. 587, Nr 99, poz. 665, Nr 127, poz. 880, Nr 191, poz. 1373 i Nr 247, poz. 1844.

twa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej. Prezes Rady Ministrów odwołuje Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego.”;

2) po ust. 3 dodaje się ust. 3a-3j w brzmieniu:

„3a. Stanowisko Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;
- 6) ma co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
- 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego.

3b. Informację o naborze na stanowisko Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
- 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
- 6) termin i miejsce składania dokumentów;
- 7) informację o metodach i technikach naboru.

3c. Termin, o którym mowa w ust. 3b pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

3d. Nabór na stanowisko Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.

3e. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 3d, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.

- 3f. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 3e, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
- 3g. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej.
- 3h. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
- 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
 - 6) skład zespołu.
- 3i. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:
- 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
- 3j. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.”;
- 3) ust. 9 otrzymuje brzmienie:
- „9. Zastępcy Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego są powoływani przez ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego. Minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej odwołuje zastępców Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego.”;
- 4) dodaje się ust. 10 i 11 w brzmieniu:
- „10. Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska, o których mowa w ust. 9, powołuje Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.
11. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w ust. 9, stosuje się odpowiednio ust. 3a-3j.”.

Art. 149.

W ustawie z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz.U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1701) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 68a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na stanowisko pracownika nadzorującego lub wykonującego czynności kontrolne może zostać przeniesiony członek korpusu służby cywilnej w rozumieniu ustawy z dnia ... 2008 r. o służbie cywilnej (Dz.U. Nr ..., poz. ...) w drodze porozumienia pracodawców.”,

b) uchyla się ust. 3;

2) uchyla się art. 77a.

Art. 150.

W ustawie z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2005 r. Nr 41, poz. 398, z późn. zm.²⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Agencją kieruje Prezes powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek Ministra Obrony Narodowej złożony w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Agencji.”,

b) dodaje się ust. 3-12 w brzmieniu:

„3. Stanowisko Prezesa Agencji może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;
- 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
- 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Agencji.

4. Informację o naborze na stanowisko Prezesa Agencji ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzi-

²⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 132, poz. 1110 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1832.

bie Agencji oraz w Biuletynie Informacji Publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.²⁹⁾), i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres Agencji;
 - 2) określenie stanowiska;
 - 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
 - 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
 - 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
 - 6) termin i miejsce składania dokumentów;
 - 7) informację o metodach i technikach naboru.
5. Termin, o którym mowa w ust. 4 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
6. Nabór na stanowisko Prezesa Agencji przeprowadza zespół, powołany przez Ministra Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
7. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 6, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
8. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 7, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
9. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia Ministrowi Obrony Narodowej.
10. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
- 1) nazwę i adres Agencji;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;

²⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110.

- 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
 - 6) skład zespołu.
11. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynach Informacji Publicznej, o których mowa w ust. 4. Informacja o wyniku naboru zawiera:
- 1) nazwę i adres Agencji;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
12. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.”;
- 2) w art. 13:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zastępców Prezesa Agencji powołuje Minister Obrony Narodowej, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek Prezesa Agencji. Minister Obrony Narodowej odwołuje zastępców Prezesa Agencji.”,
 - b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska, o których mowa w ust. 2, powołuje Prezes Agencji.

2b. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 12 ust. 3-12.”.

Art. 151.

W ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. Nr 88, poz. 439, z późn. zm.³⁰⁾) art. 24 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 24. 1. Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego powołuje Prezes Rady Ministrów spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.
2. Stanowisko Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego może zajmować osoba, która:
- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny,
 - 2) jest obywatelem polskim,

³⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 769, z 1998 r. Nr 99, poz. 632 i Nr 106, poz. 668, z 2001 r. Nr 100, poz. 1080, z 2003 r. Nr 217, poz. 2125, z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 oraz z 2007 r. Nr 166, poz. 1172.

- 3) korzysta z pełni praw publicznych,
 - 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe,
 - 5) posiada kompetencje kierownicze,
 - 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym,
 - 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.
3. Informację o naborze na stanowisko Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:
- 1) nazwę i adres urzędu,
 - 2) określenie stanowiska,
 - 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa,
 - 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku,
 - 5) wskazanie wymaganych dokumentów,
 - 6) termin i miejsce składania dokumentów,
 - 7) informację o metodach i technikach naboru.
4. Termin, o którym mowa w ust. 3 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
5. Nabór na stanowisko Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego przeprowadza zespół, powołany przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
6. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 5, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
7. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 6, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
8. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

9. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
 - 1) nazwę i adres urzędu,
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów,
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze,
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru,
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata,
 - 6) skład zespołu.
10. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:
 - 1) nazwę i adres urzędu,
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór,
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
11. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.
12. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego pełni swoje obowiązki przy pomocy wiceprezesów, powoływanych przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. Prezes Rady Ministrów odwołuje wiceprezesów.
13. Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska, o których mowa w ust. 12, powołuje Prezes Głównego Urzędu Statystycznego.
14. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w ust. 12, stosuje się odpowiednio ust. 2-11.”.

Art. 152.

W ustawie z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych (Dz. U. z 2007 r. Nr 89, poz. 594) w art. 10:

1) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

- „5. Agencją kieruje Prezes powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Agencji.”;

2) dodaje się ust. 6-15 w brzmieniu:

„6. Stanowisko Prezesa Agencji może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;
- 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
- 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Agencji.

7. Informację o naborze na stanowisko Prezesa Agencji ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Agencji oraz w Biuletynie Informacji Publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.³¹⁾), i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres Agencji;
- 2) określenie stanowiska;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
- 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
- 6) termin i miejsce składania dokumentów;
- 7) informację o metodach i technikach naboru.

8. Termin, o którym mowa w ust. 7 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

9. Nabór na stanowisko Prezesa Agencji przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw gospodarki, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.

10. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 9, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.

³¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110.

11. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 10, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
12. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki.
13. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
 - 1) nazwę i adres Agencji;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
 - 6) skład zespołu.
14. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:
 - 1) nazwę i adres Agencji;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
15. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.”.

Art. 153.

W ustawie z dnia 30 maja 1996 r. o gospodarowaniu niektórymi składnikami mienia Skarbu Państwa oraz o Agencji Mienia Wojskowego (Dz. U. z 2004 r. Nr 163, poz. 1711, z późn. zm.³²⁾) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. 1. Prezesa Agencji powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek Ministra Obrony Narodowej, złożony w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Agencji.

2. Stanowisko Prezesa Agencji może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;

³²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 116, poz. 1203 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 132, poz. 1110 i Nr 167, poz. 1398 oraz z 2006 r. Nr 141, poz. 997, Nr 170, poz. 1217, Nr 227, poz. 1658 i Nr 249, poz. 1832.

- 2) jest obywatelem polskim;
 - 3) korzysta z pełni praw publicznych;
 - 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
 - 5) posiada kompetencje kierownicze;
 - 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
 - 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Agencji.
3. Informację o naborze na stanowisko Prezesa Agencji ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Biura Agencji oraz w Biuletynie Informacji Publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.³³⁾), i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:
- 1) nazwę i adres Agencji;
 - 2) określenie stanowiska;
 - 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
 - 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
 - 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
 - 6) termin i miejsce składania dokumentów;
 - 7) informację o sposobach oceny kandydatów.
4. Termin, o którym mowa w ust. 3 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
5. Nabór na stanowisko Prezesa Agencji przeprowadza zespół, powołany przez Ministra Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
6. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 5, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.

³³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110.

7. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 6, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
8. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia Ministrowi Obrony Narodowej.
9. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
 - 1) nazwę i adres Agencji;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
 - 6) skład zespołu.
10. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:
 - 1) nazwę i adres Agencji;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
11. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.
12. Zastępców Prezesa Agencji w liczbie do trzech, powołuje Minister Obrony Narodowej, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek Prezesa Agencji, z tym że jeden z zastępców jest powoływany w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych. Minister Obrony Narodowej odwołuje zastępców Prezesa Agencji.
13. Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska, o których mowa w ust. 12, powołuje Prezes Agencji.
14. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w ust. 12, stosuje się odpowiednio ust. 2-11.”.

Art. 154.

W ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 199, z późn. zm.³⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14e:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezesa Centrum powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Centrum.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a-2j w brzmieniu:

„2a. Stanowisko Prezesa Centrum może zajmować osoba, która:

- 1) ukończyła wyższe studia prawnicze w Rzeczypospolitej Polskiej i uzyskała tytuł magistra;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;
- 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
- 7) posiada wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Centrum.

2b. Informację o naborze na stanowisko Prezesa Centrum ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Centrum oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Centrum i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres Centrum;
- 2) określenie stanowiska;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
- 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
- 6) termin i miejsce składania dokumentów;
- 7) informację o sposobach oceny kandydatów.

³⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717, z 2004 r. Nr 238, poz. 2390 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 169, poz. 1414 i Nr 249, poz. 2104 oraz z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 170, poz. 1217 i Nr 220, poz. 1600.

- 2c. Termin, o którym mowa w ust. 2b pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
- 2d. Nabór na stanowisko Prezesa Centrum przeprowadza zespół, powołany przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
- 2e. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 2d, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
- 2f. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 2e, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
- 2g. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
- 2h. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
- 1) nazwę i adres Centrum;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
 - 6) skład zespołu.
- 2i. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:
- 1) nazwę i adres Centrum;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
- 2j. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.”,
- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

- „4. Wiceprezesów Centrum powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek Prezesa Centrum. Prezes Rady Ministrów odwołuje wiceprezesów Centrum.”,
- d) po ust. 4 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:
- „5. Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska, o których mowa w ust. 4, powołuje Prezes Centrum.
6. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w ust. 4, stosuje się odpowiednio ust. 2a-2j.”;
- 2) w art. 26 w ust. 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 6 w brzmieniu:
- „6) Szefa Służby Cywilnej.”;
- 3) w art. 37 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Minister wykonuje swoje zadania przy pomocy sekretarza i podsekretarza stanu, gabinetu politycznego ministra oraz dyrektora generalnego urzędu.”;
- 4) w art. 39 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
- „4a. Dyrektor generalny odpowiada za sprawne funkcjonowanie urzędu oraz gotowość urzędu do wykonywania zadań w przypadku określonym w art. 38.”.

Art. 155.

W ustawie z dnia 20 grudnia 1996 r. o Polskim Instytucie Spraw Międzynarodowych (Dz. U. Nr 156, poz. 777, z późn. zm.³⁵⁾) art. 5 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 5. 1. Dyrektor Instytutu kieruje Instytutem i reprezentuje go na zewnątrz.
2. Dyrektora Instytutu powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw zagranicznych.
3. Kadencja Dyrektora Instytutu trwa 5 lat.
4. Powołanie, o którym mowa w ust. 2, stanowi nawiązanie stosunku pracy na podstawie powołania w rozumieniu przepisów Kodeksu pracy.
5. Kandydatów na stanowisko Dyrektora Instytutu wylania się w drodze konkursu przeprowadzanego przez ministra właściwego do spraw zagranicznych.
6. Minister właściwy do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) kwalifikacje osób ubiegających się o stanowisko Dyrektora Instytutu, mając na względzie zapewnienie prawidłowej pracy tej jednostki,

³⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 128, poz. 1403 oraz z 2006 r. Nr 170, poz. 1217.

- 2) warunki i tryb przeprowadzania konkursu na stanowisko Dyrektora Instytutu, w szczególności sposób ogłaszania konkursu, skład i zadania komisji konkursowej oraz sposób wyłaniania kandydata na stanowisko Dyrektora Instytutu, mając na względzie prawidłowe przeprowadzenie konkursu.”.

Art. 156.

W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.³⁶⁾) w art. 21:

- 1) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Prezesa URE powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa URE.”;

- 2) po ust. 2a dodaje się ust. 2b-2k w brzmieniu:

„2b. Stanowisko Prezesa URE może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;
- 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
- 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Prezesa URE.

2c. Informację o naborze na stanowisko Prezesa URE ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
- 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
- 6) termin i miejsce składania dokumentów;
- 7) informację o metodach i technikach naboru.

³⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 62, poz. 552, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 158, poz. 1123 i Nr 170, poz. 1217 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 124, Nr 52, poz. 343, Nr 62, poz. 552, Nr 115, poz. 790 i Nr 130, poz. 905.

- 2d. Termin, o którym mowa w ust. 2c pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
 - 2e. Nabór na stanowisko Prezesa URE przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw gospodarki, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
 - 2f. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 2e, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
 - 2g. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 2f, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
 - 2h. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki.
 - 2i. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
 - 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
 - 6) skład zespołu.
 - 2j. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:
 - 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
 - 2k. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.”;
- 3) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Wiceprezesa URE powołuje minister właściwy do spraw gospodarki, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek Prezesa URE. Minister właściwy do spraw gospodarki odwołuje wiceprezesa URE.”;

4) po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:

„5a. Zespół przeprowadzający nabór na stanowisko, o którym mowa w ust. 5, powołuje Prezes URE.

5b. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowisko, o którym mowa w ust. 5, stosuje się odpowiednio ust. 2b-2k.”.

Art. 157.

W ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2008 r. Nr 14, poz. 92) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 51:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W skład Zarządu Funduszu wchodzi Prezes Zarządu Funduszu, zwany dalej „Prezesem”, i dwaj jego zastępcy. Prezesa powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zastępców Prezesa, na wniosek Prezesa zaopiniowany przez Radę Nadzorczą, powołuje minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego odwołuje zastępców Prezesa, na wniosek Prezesa zaopiniowany przez Radę Nadzorczą.”;

2) po art. 51 dodaje się art. 51a w brzmieniu:

„Art. 51a. 1. Stanowisko Prezesa może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;
- 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
- 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Funduszu.

2. Informację o naborze na stanowisko Prezesa ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Funduszu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do

informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.³⁷⁾), i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres Funduszu;
 - 2) określenie stanowiska;
 - 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
 - 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
 - 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
 - 6) termin i miejsce składania dokumentów;
 - 7) informację o metodach i technikach naboru.
3. Termin, o którym mowa w ust. 2 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
 4. Nabór na stanowisko Prezesa przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
 5. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 4, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
 6. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 5, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
 7. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego.
 8. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
 - 1) nazwę i adres Funduszu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;

³⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110.

- 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłączenia kandydata;
 - 6) skład zespołu.
9. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w biuletynach informacji publicznej, o których mowa w ust. 2. Informacja o wyniku naboru zawiera:
- 1) nazwę i adres Funduszu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłączeniu kandydata.
10. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.
11. Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska zastępców Prezesa powołuje Prezes.
12. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowisko zastępcy Prezesa stosuje się odpowiednio ust. 1-10.”.

Art. 158.

W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 11, poz. 74, z późn. zm.³⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 73 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezesa Zakładu powołuje Prezes Rady Ministrów spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Zakładu.”;

- 2) po art. 73 dodaje się art. 73a w brzmieniu:

„Art. 73a. 1. Stanowisko Prezesa Zakładu może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;
- 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;

³⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 17, poz. 95, Nr 21, poz. 125, Nr 112, poz. 769, Nr 115, poz. 791, 792 i 793 i Nr 176, poz. 1243 oraz z 2008 r. Nr 63, poz. 394 i Nr 67, poz. 411.

- 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Zakładu.
2. Informację o naborze na stanowisko Prezesa Zakładu ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Zakładu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.³⁹⁾), i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:
 - 1) nazwę i adres Zakładu;
 - 2) określenie stanowiska;
 - 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
 - 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
 - 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
 - 6) termin i miejsce składania dokumentów;
 - 7) informację o metodach i technikach naboru.
 3. Termin, o którym mowa w ust. 2 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
 4. Nabór na stanowisko Prezesa Zakładu przeprowadza zespół, powołany przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
 5. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 4, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
 6. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 5, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
 7. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
 8. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
 - 1) nazwę i adres Zakładu;

³⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110.

- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
 - 6) skład zespołu.
9. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w biuletynach informacji publicznej, o których mowa w ust. 2. Informacja o wyniku naboru zawiera:
- 1) nazwę i adres Zakładu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
10. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.”.

Art. 159.

W ustawie z dnia 25 czerwca 1999 r. o Polskiej Organizacji Turystycznej (Dz. U. Nr 62, poz. 689, z późn. zm.⁴⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 9:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezesa Polskiej Organizacji Turystycznej powołuje minister właściwy do spraw turystyki, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, po zasięgnięciu opinii Rady Polskiej Organizacji Turystycznej. Minister właściwy do spraw turystyki odwołuje Prezesa Polskiej Organizacji Turystycznej.”,
 - b) dodaje się ust. 3-12 w brzmieniu:

„3. Stanowisko Prezesa Polskiej Organizacji Turystycznej może zajmować osoba, która:

 - 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny,
 - 2) jest obywatelem polskim,
 - 3) korzysta z pełni praw publicznych,
 - 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe,

⁴⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 22, poz. 273, z 2001 r. Nr 22, poz. 249, oraz z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1832.

- 5) posiada kompetencje kierownicze,
 - 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym,
 - 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Polskiej Organizacji Turystycznej.
4. Informację o naborze na stanowisko Prezesa Polskiej Organizacji Turystycznej ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Polskiej Organizacji Turystycznej oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Polskiej Organizacji Turystycznej i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:
- 1) nazwę i adres Polskiej Organizacji Turystycznej,
 - 2) określenie stanowiska,
 - 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa,
 - 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku,
 - 5) wskazanie wymaganych dokumentów,
 - 6) termin i miejsce składania dokumentów,
 - 7) informację o metodach i technikach naboru.
5. Termin, o którym mowa w ust. 4 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
6. Nabór na stanowisko Prezesa Polskiej Organizacji Turystycznej przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw turystyki, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
7. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 6, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
8. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 7, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
9. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw turystyki.
10. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
- 1) nazwę i adres Polskiej Organizacji Turystycznej,
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów,

- 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze,
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru,
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata,
 - 6) skład zespołu.
11. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej Polskiej Organizacji Turystycznej i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:
- 1) nazwę i adres Polskiej Organizacji Turystycznej,
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór,
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
12. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.”;
- 2) w art. 10:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wiceprezesów Polskiej Organizacji Turystycznej w liczbie od 1 do 3 powołuje Prezes Polskiej Organizacji Turystycznej, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, po zasięgnięciu opinii Rady Polskiej Organizacji Turystycznej. Prezes Polskiej Organizacji Turystycznej odwołuje wiceprezesów Polskiej Organizacji Turystycznej, po zasięgnięciu opinii Rady Polskiej Organizacji Turystycznej.”,
 - b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska, o których mowa w ust. 1, powołuje Prezes Polskiej Organizacji Turystycznej.

4. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 9 ust. 3-12.”.

Art. 160.

W ustawie z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 110, poz. 1255, z późn. zm.⁴¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

⁴¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 19, poz. 239, z 2001 r. Nr 85, poz. 924, Nr 154, poz. 1784 i 1799 i Nr 100, poz. 1080, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 152, poz. 1267, Nr 213, poz. 1802 i Nr 214, poz. 1805, z 2003 r. Nr 149, poz. 1454, Nr 166, poz. 1609, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1939 i Nr 228, poz. 2256, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 i Nr 273, poz.

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Ustawa określa zasady i tryb kształtowania wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej.”;

2) w art. 2 uchyla się pkt 5;

3) w art. 5 w pkt 1 uchyla się lit. aa;

4) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. Podstawę do określenia wynagrodzeń w roku budżetowym dla pracowników, o których mowa w art. 5, stanowią wynagrodzenia z roku poprzedniego, bez zwiększeń, które mogą wynikać z przepisów wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 pkt 1-4, zwaloryzowane średniorocznym wskaźnikiem wzrostu wynagrodzeń, ustalonym w ustawie budżetowej oraz dodatkowe wynagrodzenie roczne, wypłacane na podstawie odrębnych przepisów.”;

5) w art. 9:

a) w ust. 1 uchyla się pkt 1,

b) uchyla się ust. 2;

6) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. W budżecie państwa mogą być tworzone rezerwy celowe przeznaczone dla państwowych jednostek budżetowych na:

1) zwiększenie wynagrodzeń, wynikające ze zmian organizacyjnych i nowych zadań,

2) zwiększenie wynagrodzeń przeznaczonych na wypłaty wynagrodzeń dla osób odwołanych z kierowniczych stanowisk państwowych, a także nagród jubileuszowych, odpraw emerytalnych i odpraw w związku z przejściem na rentę z tytułu niezdolności do pracy oraz ekwiwalentów za niewykorzystany urlop wypoczynkowy dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, dla pracowników jednostek organizacyjnych stanowiących wyodrębnioną część budżetową, w których średnioroczne zatrudnienie w roku poprzednim nie przekracza 50 osób.”.

Art. 161.

W ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1117, z późn. zm.⁴²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 263:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

2703, z 2005 r. Nr 164, poz. 1365 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 oraz z 2007 r. Nr 64, poz. 433, Nr 82, poz. 560, Nr 147, poz. 1030 i Nr 176, poz. 1242.

⁴²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 33, poz. 286, z 2005 r. Nr 10, poz. 68, Nr 163, poz. 1362 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i 1218 i Nr 208, poz. 1539 oraz z 2007 r. Nr 99, poz. 662 i Nr 136, poz. 958.

- „2. Prezes Urzędu Patentowego jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Urzędu Patentowego.
3. Zastępców Prezesa Urzędu Patentowego powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek Prezesa Urzędu Patentowego. Prezes Rady Ministrów, na wniosek Prezesa Urzędu Patentowego, odwołuje jego zastępców.”,
- b) dodaje się ust. 4-15 w brzmieniu:
- „4. Stanowisko Prezesa Urzędu Patentowego może zajmować osoba, która:
- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
 - 2) jest obywatelem polskim;
 - 3) korzysta z pełni praw publicznych;
 - 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
 - 5) posiada kompetencje kierownicze;
 - 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
 - 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Urzędu Patentowego.
5. Informację o naborze na stanowisko Prezesa Urzędu Patentowego ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:
- 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska;
 - 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
 - 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
 - 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
 - 6) termin i miejsce składania dokumentów;
 - 7) informację o metodach i technikach naboru.
6. Termin, o którym mowa w ust. 5 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
7. Nabór na stanowisko Prezesa Urzędu Patentowego przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw gospodarki, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania

zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.

8. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 7, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
 9. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 8, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
 10. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki.
 11. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
 - 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
 - 6) skład zespołu.
 12. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:
 - 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
 13. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.
 14. Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska, o których mowa w ust. 3, powołuje Prezes Urzędu Patentowego.
 15. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio ust. 4-13.”;
- 2) w art. 272¹ ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Do ekspertów i aplikantów eksperckich mają odpowiednio zastosowanie przepisy art. 72 i art. 78 ust. 3, a do aplikantów eksperckich również przepi-

sy art. 91, art. 92 i art. 94 ustawy z dnia ... 2008 r. o służbie cywilnej (Dz.U. Nr ..., poz. ...).”.

Art. 162.

W ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz. U. z 2007 r. Nr 42, poz. 275) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek Prezesa, powołuje zastępców Prezesa w liczbie do 5 osób, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Minister właściwy do spraw gospodarki odwołuje zastępców Prezesa.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska, o których mowa w ust. 4, powołuje Prezes.

4b. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w ust. 4, stosuje się odpowiednio przepisy art. 10 ust. 2-11.”;

2) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. 1. Prezesa powołuje minister właściwy do spraw gospodarki, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego. Minister właściwy do spraw gospodarki odwołuje Prezesa.

2. Stanowisko Prezesa może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;
- 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
- 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Agencji.

3. Informację o naborze na stanowisko Prezesa ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Agencji oraz w Biuletynie Informacji Publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.⁴³⁾), i

⁴³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110.

Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres Agencji;
 - 2) określenie stanowiska;
 - 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
 - 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
 - 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
 - 6) termin i miejsce składania dokumentów;
 - 7) informację o metodach i technikach naboru.
4. Termin, o którym mowa w ust. 3 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
5. Nabór na stanowisko Prezesa przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
6. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 5, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
7. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 6, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
8. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki.
9. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
- 1) nazwę i adres Agencji;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
 - 6) skład zespołu.

10. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w biuletynach informacji publicznej, o których mowa w ust. 3. Informacja o wyniku naboru zawiera:
 - 1) nazwę i adres Agencji;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
11. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.”.

Art. 163.

W ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2007 r. Nr 42, poz. 276) w art. 109:

1) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Prezesa Agencji powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Agencji.

3. Minister właściwy do spraw środowiska, na wniosek Prezesa Agencji, powołuje wiceprezesów Agencji, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Minister właściwy do spraw środowiska odwołuje, na wniosek Prezesa Agencji, wiceprezesów Agencji.”;

2) po ust. 3 dodaje się ust. 3a-3l w brzmieniu:

„3a. Stanowisko Prezesa Agencji może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;
- 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
- 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Prezesa Agencji.

3b. Informację o naborze na stanowisko Prezesa Agencji ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Agencji oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Agencji i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres Agencji;
 - 2) określenie stanowiska;
 - 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
 - 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
 - 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
 - 6) termin i miejsce składania dokumentów;
 - 7) informacje o metodach i technikach naboru.
- 3c. Termin nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
- 3d. Nabór na stanowisko Prezesa Agencji przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw środowiska, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
- 3e. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 3d, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
- 3f. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 3e, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
- 3g. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw środowiska.
- 3h. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
- 1) nazwę i adres Agencji;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
 - 6) skład zespołu.
- 3i. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej Agencji i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:
- 1) nazwę i adres Agencji;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;

- 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
- 3j. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.
- 3k. Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska, o których mowa w ust. 3, powołuje Prezes Agencji.
- 3l. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio ust. 3a-3j.”.

Art. 164.

W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. Nr 122, poz. 1321, z późn. zm.⁴⁴⁾) w art. 38:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organem UDT jest Prezes, powoływany przez ministra właściwego do spraw gospodarki, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Minister właściwy do spraw gospodarki odwołuje Prezesa.”;

2) po ust. 1 dodaje się ust. 1a-1j w brzmieniu:

„1a. Stanowisko Prezesa może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny,
- 2) jest obywatelem polskim,
- 3) korzysta z pełni praw publicznych,
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe,
- 5) posiada kompetencje kierownicze,
- 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym,
- 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Urzędu Dozoru Technicznego.

1b. Informację o naborze na stanowisko Prezesa ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres urzędu,
- 2) określenie stanowiska,
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa,
- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku,

⁴⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1832.

- 5) wskazanie wymaganych dokumentów,
 - 6) termin i miejsce składania dokumentów,
 - 7) informację o metodach i technikach naboru.
- 1c. Termin, o którym mowa w ust. 1b pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
 - 1d. Nabór na stanowisko Prezesa przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw gospodarki, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
 - 1e. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 1d, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
 - 1f. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 1e, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
 - 1g. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki.
 - 1h. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
 - 1) nazwę i adres urzędu,
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów,
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze,
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru,
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata,
 - 6) skład zespołu.
 - 1i. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:
 - 1) nazwę i adres urzędu,
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór,
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
 - 1j. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.”;
- 3) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wiceprezesa UDT powołuje, na wniosek Prezesa, minister właściwy do spraw gospodarki, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Minister właściwy do spraw gospodarki odwołuje wiceprezesa UDT.”;

4) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Zespół przeprowadzający nabór na stanowisko, o którym mowa w ust. 4, powołuje Prezes.

6. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowisko, o którym mowa w ust. 4, stosuje się odpowiednio ust. 1a-1j.”.

Art. 165.

W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577, z późn. zm.⁴⁵⁾) w art. 19:

1) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Głównego Inspektora powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek ministra właściwego do spraw rynków rolnych. Prezes Rady Ministrów odwołuje Głównego Inspektora.

3. Zastępców Głównego Inspektora, w liczbie do 3, powołuje minister właściwy do spraw rynków rolnych, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek Głównego Inspektora. Minister właściwy do spraw rynków rolnych odwołuje, na wniosek Głównego Inspektora, jego zastępców.”;

2) po ust. 3 dodaje się ust. 3a-3l w brzmieniu:

„3a. Stanowisko Głównego Inspektora może zajmować osoba, która:

1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;

2) jest obywatelem polskim;

3) korzysta z pełni praw publicznych;

4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;

5) posiada kompetencje kierownicze;

6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;

7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Głównego Inspektora.

3b. Informację o naborze na stanowisko Głównego Inspektora ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

⁴⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, Nr 171, poz. 1225 i Nr 208, poz. 1541 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1238.

- 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska;
 - 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
 - 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
 - 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
 - 6) termin i miejsce składania dokumentów;
 - 7) informację o metodach i technikach naboru.
- 3c. Termin, o którym mowa w ust. 3b pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
- 3d. Nabór na stanowisko Głównego Inspektora przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
- 3e. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 3d, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
- 3f. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 3e, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
- 3g. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych.
- 3h. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
- 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
 - 6) skład zespołu.
- 3i. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:
- 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;

- 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
- 3j. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.
- 3k. Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska, o których mowa w ust. 3, powołuje Główny Inspektor.
- 3l. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio ust. 3a-3j.”.

Art. 166.

W ustawie z dnia 11 stycznia 2001 r. o substancjach i preparatach chemicznych (Dz. U. Nr 11, poz. 84, z późn. zm.⁴⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Inspektor podlega ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, który go powołuje spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, po zasięgnięciu opinii ministrów właściwych do spraw gospodarki i do spraw środowiska. Minister właściwy do spraw zdrowia odwołuje Inspektora, po zasięgnięciu opinii ministrów właściwych do spraw gospodarki i do spraw środowiska.”;

2) po art. 9 dodaje się art. 9a-9d w brzmieniu:

„Art. 9a. Stanowisko Inspektora może zajmować osoba fizyczna, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny,
- 2) jest obywatelem polskim,
- 3) korzysta z pełni praw publicznych,
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe,
- 5) posiada kompetencje kierownicze,
- 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym,
- 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Inspektora.

Art. 9b. 1. Informację o naborze na stanowisko Inspektora ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres urzędu,

⁴⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 100, poz. 1085, Nr 123, poz. 1350 i Nr 125, poz. 1367, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 142, poz. 1187, z 2003 r. Nr 189, poz. 1852, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 121, poz. 1263, z 2005 r. Nr 179, poz. 1485, z 2006 r. Nr 171, poz. 1225 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1238.

- 2) określenie stanowiska,
 - 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa,
 - 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku,
 - 5) wskazanie wymaganych dokumentów,
 - 6) termin i miejsce składania dokumentów,
 - 7) informację o metodach i technikach naboru.
2. Termin, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
- Art. 9c. 1. Nabór na stanowisko Inspektora przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw zdrowia, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów.
2. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
 3. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 2, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę fizyczną niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
 4. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 3, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
 5. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw zdrowia.
- Art. 9d. 1. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
- 1) nazwę i adres urzędu,
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów,
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze,
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru,
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata,
 - 6) skład zespołu.
2. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:

- 1) nazwę i adres urzędu,
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór,
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
3. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.”.

Art. 167.

W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150) w art. 415:

- 1) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w Narodowym Funduszu:

- a) Prezes powoływany przez ministra właściwego do spraw środowiska, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, oraz odwoływany przez ministra właściwego do spraw środowiska – na wniosek Rady Nadzorczej Narodowego Funduszu,
- b) zastępcy Prezesa powoływani przez ministra właściwego do spraw środowiska, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, oraz odwoływani przez ministra właściwego do spraw środowiska – na wniosek Rady Nadzorczej Narodowego Funduszu,”;

- 2) po ust. 1b dodaje się ust. 1c-1m w brzmieniu:

„1c. Stanowisko Prezesa może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;
- 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
- 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Narodowego Funduszu.

- 1d. Informację o naborze na stanowisko Prezesa ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Narodowego Funduszu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr

112, poz. 1198, z późn. zm.⁴⁷⁾), i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres Narodowego Funduszu;
 - 2) określenie stanowiska;
 - 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
 - 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
 - 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
 - 6) termin i miejsce składania dokumentów;
 - 7) informację o metodach i technikach naboru.
- 1e. Termin, o którym mowa w ust. 1d pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
- 1f. Nabór na stanowisko Prezesa przeprowadza Rada Nadzorcza Narodowego Funduszu. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
- 1g. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 1f, może być dokonana na zlecenie Rady Nadzorczej Narodowego Funduszu przez osobę niebędącą członkiem Rady Nadzorczej Narodowego Funduszu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
- 1h. Członek Rady Nadzorczej Narodowego Funduszu oraz osoba, o której mowa w ust. 1g, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
- 1i. W toku naboru Rada Nadzorcza Narodowego Funduszu wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw środowiska.
- 1j. Z przeprowadzonego naboru Rada Nadzorcza Narodowego Funduszu sporządza protokół zawierający:
- 1) nazwę i adres Narodowego Funduszu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
- 1k. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej Narodowego Funduszu i Biuletynie Infor-

⁴⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110.

macji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:

- 1) nazwę i adres Narodowego Funduszu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
- 1l. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.
- 1m. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, stosuje się odpowiednio ust. 1c-1l.”.

Art. 168.

W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2004 r. Nr 243, poz. 2441, z późn. zm.⁴⁸⁾) w art. 12:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa.”;

2) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wiceprezesów Urzędu powołuje minister właściwy do spraw gospodarki, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek Prezesa. Minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek Prezesa, odwołuje wiceprezesów Urzędu.”;

3) po ust. 3 dodaje się ust. 3a-3l w brzmieniu:

„3a. Stanowisko Prezesa może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;
- 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
- 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Prezesa.

⁴⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 i Nr 180, poz. 1494, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1834 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1238.

- 3b. Informację o naborze na stanowisko Prezesa ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:
- 1) nazwę i adres Urzędu;
 - 2) określenie stanowiska;
 - 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
 - 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
 - 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
 - 6) termin i miejsce składania dokumentów;
 - 7) informację o metodach i technikach naboru.
- 3c. Termin, o którym mowa w ust. 3b pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
- 3d. Nabór na stanowisko Prezesa przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw gospodarki, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
- 3e. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 3d, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
- 3f. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 3e, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
- 3g. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki.
- 3h. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
- 1) nazwę i adres Urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
 - 6) skład zespołu.
- 3i. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:

- 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
- 3j. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.
- 3k. Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska, o których mowa w ust. 3, powołuje Prezes.
- 3l. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio ust. 3a-3j.”

Art. 169.

W ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.⁴⁹⁾) w art. 89:

1) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

- „2. Prezes Krajowego Zarządu jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Krajowego Zarządu.
3. Zastępcy Prezesa Krajowego Zarządu są powoływani przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek Prezesa Krajowego Zarządu. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, na wniosek Prezesa Krajowego Zarządu, odwołuje jego zastępców.”;

2) po ust. 3 dodaje się ust. 3a-3l w brzmieniu:

„3a. Stanowisko Prezesa Krajowego Zarządu może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;
- 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
- 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Prezesa Krajowego Zarządu.

⁴⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 267, poz. 2255, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 227, poz. 1658 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 125, Nr 64, poz. 427, Nr 75, poz. 493, Nr 88, poz. 587, Nr 147, poz. 1033, Nr 176, poz. 1238, Nr 181, poz. 1289 i Nr 231, poz. 1704.

- 3b. Informację o naborze na stanowisko Prezesa Krajowego Zarządu ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Krajowego Zarządu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Krajowego Zarządu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:
- 1) nazwę i adres Krajowego Zarządu;
 - 2) określenie stanowiska;
 - 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
 - 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
 - 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
 - 6) termin i miejsce składania dokumentów;
 - 7) informację o metodach i technikach naboru.
- 3c. Termin, o którym mowa w ust. 3b pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
- 3d. Nabór na stanowisko Prezesa Krajowego Zarządu przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
- 3e. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 3d, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
- 3f. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 3e, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
- 3g. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej.
- 3h. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
- 1) nazwę i adres Krajowego Zarządu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
 - 6) skład zespołu.
- 3i. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej Krajowego Zarządu i Biuletynie Informa-

cji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:

- 1) nazwę i adres Krajowego Zarządu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
- 3j. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.
- 3k. Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska, o których mowa w ust. 3, powołuje Prezes Krajowego Zarządu.
- 3l. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio ust. 3a-3j.”.

Art. 170.

W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o Urzędzie Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych (Dz. U. Nr 126, poz. 1379, z późn. zm.⁵⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na czele Urzędu stoi Prezes Urzędu powoływany przez ministra właściwego do spraw zdrowia, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Minister właściwy do spraw zdrowia odwołuje Prezesa.”,
 - b) dodaje się ust. 3-11 w brzmieniu:

„3. Informację o naborze na stanowisko Prezesa Urzędu ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

 - 1) nazwę i adres Urzędu,
 - 2) określenie stanowiska,
 - 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa,
 - 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku,
 - 5) wskazanie wymaganych dokumentów,
 - 6) termin i miejsce składania dokumentów,
 - 7) informację o metodach i technikach naboru.

⁵⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 152, poz. 1263, z 2004 r. Nr 93, poz. 896, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 oraz z 2007 r. Nr 75, poz. 492.

4. Termin, o którym mowa w ust. 3 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
 5. Nabór na stanowisko Prezesa Urzędu przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw zdrowia, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
 6. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 5, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
 7. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 6, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
 8. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw zdrowia.
 9. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
 - 1) nazwę i adres Urzędu,
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów,
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze,
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru,
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata,
 - 6) skład zespołu.
 10. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:
 - 1) nazwę i adres Urzędu,
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór,
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
 11. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.”;
- 2) w art. 3 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) korzysta z pełni praw publicznych.”;

3) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. 1. Wiceprezesów Urzędu, w liczbie nieprzekraczającej 3, powołuje minister właściwy do spraw zdrowia, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek Prezesa Urzędu. Minister właściwy do spraw zdrowia odwołuje wiceprezesów Urzędu, na wniosek Prezesa Urzędu.

2. Wiceprezesem Urzędu może zostać osoba, która ukończyła wyższe studia i uzyskała tytuł magistra lub równorzędny oraz spełnia wymagania określone w art. 3 pkt 1, 2, 4 i 5.

3. Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska, o których mowa w ust. 1, powołuje Prezes Urzędu.

4. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 2 ust. 3-11.”.

Art. 171.

W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o służbie zagranicznej (Dz. U. Nr 128, poz. 1403, z późn. zm.⁵¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do osób wchodzących w skład służby zagranicznej, zwanych dalej „członkami służby zagranicznej”, z wyłączeniem żołnierzy pełniących służbę w placówkach zagranicznych, stosuje się przepisy ustawy z dnia ... 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr ..., poz. ...).”;

2) w art. 4 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) służbie cywilnej - oznacza to służbę cywilną, w rozumieniu ustawy z dnia ... 2008 r. o służbie cywilnej.”;

3) w art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dyrektor generalny służby zagranicznej jest dyrektorem generalnym urzędu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... 2008 r. o służbie cywilnej, wykonującym także zadania określone w ustawie.”;

4) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. Przeniesienia, o których mowa w art. 62 i 63 ustawy z dnia ... 2008 r. o służbie cywilnej, urzędnika służby cywilnej do służby zagranicznej dokonuje dyrektor generalny urzędu w porozumieniu z dyrektorem generalnym służby zagranicznej.”;

5) w art. 27 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) stanowiska w służbie zagranicznej, w tym stanowiska kierownicze w służbie zagranicznej, z uwzględnieniem porównywalności stanowisk pracy per-

⁵¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i 1218, Nr 218, poz. 1592 i Nr 220, poz. 1600 oraz z 2007 r. Nr 25, poz. 162.

sonelu dyplomatyczno-konsularnego ze stanowiskami w służbie cywilnej oraz stanowiska personelu pomocniczego i personelu obsługi – z uwzględnieniem specyfiki zadań wykonywanych na tych stanowiskach;

6) po art. 28 dodaje się art. 28a-28c w brzmieniu:

„Art. 28a. O kierownicze stanowisko w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw zagranicznych, będące wyższym stanowiskiem w służbie cywilnej, może ubiegać się członek personelu dyplomatyczno-konsularnego lub inna osoba spełniająca wymagania określone w art. 12 ust. 1 pkt 2-5, którzy spełniają dodatkowo wymagania określone w art. 53 ustawy z dnia o służbie cywilnej (Dz.U. Nr ..., poz. ...).

Art. 28b. Obsadzanie kierowniczych stanowisk w placówkach zagranicznych następuje w trybie określonym w art. 18 ust. 1 albo w art. 24.

Art. 28c. W przypadku osób podejmujących po raz pierwszy pracę w służbie cywilnej w placówce zagranicznej, umowę o pracę zawiera się na czas określony, nie dłuższy niż 5 lat, z możliwością wcześniejszego rozwiązania stosunku pracy za dwutygodniowym wypowiedzeniem.”;

7) w art. 37 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do ambasadorów, o których mowa w art. 18 ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 114 ust. 1 pkt 5 i 6 ustawy z dnia ... 2008 r. o służbie cywilnej.”;

8) w art. 38 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Program aplikacji dyplomatyczno-konsularnej przygotowuje dyrektor generalny służby zagranicznej po zasięgnięciu opinii Szefa Służby Cywilnej.

3. Przepisy ustawy z dnia ... 2008 r. o służbie cywilnej dotyczące służby przygotowawczej stosuje się odpowiednio.”.

Art. 172.

W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874 i z 2007 r. Nr 176, poz. 1238 i Nr 192, poz. 1381) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 53:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Główny Inspektor jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek ministra właściwego do spraw transportu. Prezes Rady Ministrów odwołuje Głównego Inspektora.

3. Zastępcę Głównego Inspektora powołuje minister właściwy do spraw transportu, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek Głównego Inspektora. Minister właściwy do spraw transportu odwołuje, na wniosek Głównego Inspektora, jego zastępcę.”;

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a-3l w brzmieniu:

„3a. Stanowisko Głównego Inspektora może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;
- 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
- 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Inspekcji Transportu Drogowego.

3b. Informację o naborze na stanowisko Głównego Inspektora ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
- 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
- 6) termin i miejsce składania dokumentów;
- 7) informację o metodach i technikach naboru.

3c. Termin, o którym mowa w ust. 3b pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

3d. Nabór na stanowisko Głównego Inspektora przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw transportu, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.

3e. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 3d, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.

3f. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 3e, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.

- 3g. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw transportu.
- 3h. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
- 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
 - 6) skład zespołu.
- 3i. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:
- 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
- 3j. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.
- 3k. Zespół przeprowadzający nabór na stanowisko, o którym mowa w ust. 3, powołuje Główny Inspektor.
- 3l. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowisko, o którym mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio ust. 3a-3j.”;

2) w art. 77 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do pracowników Inspekcji zatrudnionych na stanowiskach urzędniczych, w tym inspektorów, stosuje się przepisy ustawy z dnia ... 2008 r. o służbie cywilnej (Dz.U. Nr ..., poz. ...), z zastrzeżeniem ust. 2.”.

Art. 173.

W ustawie z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271) art. 111 otrzymuje brzmienie:

„Art. 111. 1. Główny Inspektor Farmaceutyczny jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek ministra właściwego do spraw zdrowia. Prezes Rady Ministrów odwołuje Głównego Inspektora Farmaceutycznego.

2. Zastępcę Głównego Inspektora Farmaceutycznego powołuje minister właściwy do spraw zdrowia, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek Głównego Inspektora Farmaceutycznego. Minister właściwy do spraw zdrowia odwołuje, na wniosek Głównego Inspektora Farmaceutycznego, jego zastępcę.
3. Stanowisko Głównego Inspektora Farmaceutycznego może zajmować osoba, która:
 - 1) posiada tytuł zawodowy magistra farmacji;
 - 2) jest obywatelem polskim;
 - 3) korzysta z pełni praw publicznych;
 - 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
 - 5) posiada kompetencje kierownicze;
 - 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
 - 7) posiada wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Głównego Inspektora Farmaceutycznego.
4. Informację o naborze na stanowisko Głównego Inspektora Farmaceutycznego ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:
 - 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska;
 - 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
 - 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
 - 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
 - 6) termin i miejsce składania dokumentów;
 - 7) informację o metodach i technikach naboru.
5. Termin, o którym mowa w ust. 4 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
6. Nabór na stanowisko Głównego Inspektora Farmaceutycznego przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw zdrowia, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.

7. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 6, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
8. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 7, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
9. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw zdrowia.
10. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
 - 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
 - 6) skład zespołu.
11. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:
 - 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
12. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.
13. Zespół przeprowadzający nabór na stanowisko, o którym mowa w ust. 2, powołuje Główny Inspektor Farmaceutyczny.
14. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowisko, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio ust. 3-12.”.

Art. 174.

W ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2006 r. Nr 100, poz. 696, z późn. zm.⁵²⁾) art. 20 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 20. 1. Centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach lotnictwa cywilnego jest Prezes Urzędu.
2. Prezes Urzędu jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek ministra właściwego do spraw transportu. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Urzędu.
 3. Minister właściwy do spraw transportu, na wniosek Prezesa Urzędu, powołuje nie więcej niż 3 wiceprezesów Urzędu, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Minister właściwy do spraw transportu, na wniosek Prezesa Urzędu, odwołuje wiceprezesów Urzędu.
 4. Stanowisko Prezesa Urzędu może zajmować osoba, która:
 - 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
 - 2) jest obywatelem polskim;
 - 3) korzysta z pełni praw publicznych;
 - 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
 - 5) posiada kompetencje kierownicze;
 - 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
 - 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Prezesa Urzędu.
 5. Informację o naborze na stanowisko Prezesa Urzędu ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:
 - 1) nazwę i adres Urzędu;
 - 2) określenie stanowiska;
 - 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
 - 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
 - 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
 - 6) termin i miejsce składania dokumentów;

⁵²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1008, Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1829 oraz z 2007 r. Nr 50, poz. 331 i Nr 82, poz. 558.

- 7) informację o metodach i technikach naboru.
6. Termin, o którym mowa w ust. 5 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu.
7. Nabór na stanowisko Prezesa Urzędu przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw transportu, liczący co najmniej 3 osoby których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
8. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 7, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
9. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 8, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
10. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw transportu.
11. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
 - 1) nazwę i adres Urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
 - 6) skład zespołu.
12. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:
 - 1) nazwę i adres Urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.

13. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.
14. Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska, o których mowa w ust. 3, powołuje Prezes Urzędu.
15. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio ust. 4-13.”.

Art. 175.

W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087, z późn. zm.⁵³⁾) w art. 27:

1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dyrektora Centrum powołuje minister właściwy do spraw gospodarki, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru.”;

2) dodaje się ust. 7-16 w brzmieniu:

„7. Stanowisko Dyrektora Centrum może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;
- 6) posiada co najmniej 5-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
- 7) posiada doświadczenie zawodowe w wykonywaniu pracy związanej z dokonywaniem oceny zgodności.

8. Informację o naborze na stanowisko Dyrektora Centrum ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Centrum Akredytacji oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Centrum Akredytacji i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres Centrum Akredytacji;
- 2) określenie stanowiska;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
- 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
- 6) termin i miejsce składania dokumentów;
- 7) informację o metodach i technikach naboru.

⁵³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, Nr 235, poz. 1700 i Nr 249, poz. 1832 i 1834 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 124 i Nr 192, poz. 1381.

9. Termin, o którym mowa w ust. 8 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
10. Nabór na stanowisko Dyrektora Centrum przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw gospodarki, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
11. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 10, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
12. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 11, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
13. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki.
14. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
 - 1) nazwę i adres Centrum Akredytacji;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
 - 6) skład zespołu.
15. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej Centrum Akredytacji i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:
 - 1) nazwę i adres Centrum Akredytacji;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
16. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.”.

Art. 176.

W ustawie z dnia 12 września 2002 r. o normalizacji (Dz. U. Nr 169, poz. 1386, z późn. zm.⁵⁴⁾) art. 16 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 16. 1. Prezes Rady Ministrów powołuje Prezesa spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa.
2. Prezes Rady Ministrów powołuje 2 zastępców Prezesa, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek Prezesa. Prezes Rady Ministrów odwołuje zastępców Prezesa.
3. Stanowisko Prezesa może zajmować osoba, która:
- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
 - 2) jest obywatelem polskim;
 - 3) korzysta z pełni praw publicznych;
 - 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
 - 5) posiada kompetencje kierownicze;
 - 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
 - 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości PKN.
4. Informację o naborze na stanowisko Prezesa ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie PKN oraz w Biuletynie Informacji Publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.⁵⁵⁾), i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:
- 1) nazwę i adres PKN;
 - 2) określenie stanowiska;
 - 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
 - 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
 - 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
 - 6) termin i miejsce składania dokumentów;
 - 7) informację o metodach i technikach naboru.

⁵⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 132, poz. 1110 oraz z 2006 r. Nr 170, poz. 1217.

⁵⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110.

5. Termin, o którym mowa w ust. 4 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
6. Nabór na stanowisko Prezesa przeprowadza zespół, powołany przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
7. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 6, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
8. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 7, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
9. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
10. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
 - 1) nazwę i adres PKN;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
 - 6) skład zespołu.
11. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w biuletynach informacji publicznej, o których mowa w ust. 4. Informacja o wyniku naboru zawiera:
 - 1) nazwę i adres PKN;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
12. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.

13. Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska, o których mowa w ust. 2, powołuje Prezes.

14. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio ust. 3-12.”.

Art. 177.

W ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 16, poz. 94, z późn. zm.⁵⁶⁾) w art. 11:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes Urząd Transportu Kolejowego jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek ministra właściwego do spraw transportu. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa UTK.”;

2) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw transportu, na wniosek Prezesa UTK, powołuje 2 wiceprezesów Urzędu Transportu Kolejowego, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Minister właściwy do spraw transportu odwołuje wiceprezesów Urzędu Transportu Kolejowego, na wniosek Prezesa UTK.”;

3) dodaje się ust. 4-15 w brzmieniu:

„4. Stanowisko Prezesa UTK może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;
- 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
- 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Prezesa UTK.

5. Informację o naborze na stanowisko Prezesa UTK ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;

⁵⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 176, poz. 1238 i Nr 191, poz. 1374.

- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
 - 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
 - 6) termin i miejsce składania dokumentów;
 - 7) informację o metodach i technikach naboru.
6. Termin, o którym mowa w ust. 5 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
 7. Nabór na stanowisko Prezesa UTK przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw transportu, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
 8. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 7, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
 9. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 8, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
 10. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw transportu.
 11. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
 - 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
 - 6) skład zespołu.
 12. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:
 - 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
 13. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.

14. Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska, o których mowa w ust. 3, powołuje Prezes UTK.
15. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio ust. 4-13.”.

Art. 178.

W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694, z późn. zm.⁵⁷⁾) w art. 142:

1) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Szef Urzędu jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Prezes Rady Ministrów odwołuje Szefa Urzędu.
2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, na wniosek Szefa Urzędu, powołuje zastępców Szefa Urzędu, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Minister właściwy do spraw wewnętrznych odwołuje, na wniosek Szefa Urzędu, jego zastępców.”;

2) po ust. 2 dodaje się ust. 2a-2l w brzmieniu:

„2a. Stanowisko Szefa Urzędu może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
 - 2) jest obywatelem polskim;
 - 3) korzysta z pełni praw publicznych;
 - 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
 - 5) posiada kompetencje kierownicze;
 - 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
 - 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Szefa Urzędu.
- 2b. Informację o naborze na stanowisko Szefa Urzędu ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres Urzędu;
- 2) określenie stanowiska;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;

⁵⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 165, poz. 1170 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416.

- 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
 - 6) termin i miejsce składania dokumentów;
 - 7) informację o metodach i technikach naboru.
- 2c. Termin, o którym mowa w ust. 2b pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
- 2d. Nabór na stanowisko Szefa Urzędu przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
- 2e. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 2d, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
- 2f. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 2e, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
- 2g. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.
- 2h. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
- 1) nazwę i adres Urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
 - 6) skład zespołu.
- 2i. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:
- 1) nazwę i adres Urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
- 2j. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.

- 2k. Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska, o których mowa w ust. 2, powołuje Szef Urzędu.
- 2l. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio ust. 2a-2j.”.

Art. 179.

W ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2004 r. Nr 11, poz. 94, z późn. zm.⁵⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 83:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Główny Inspektor jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek ministra właściwego do spraw rolnictwa. Prezes Rady Ministrów odwołuje Głównego Inspektora.

3. Zastępców Głównego Inspektora powołuje minister właściwy do spraw rolnictwa, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek Głównego Inspektora. Minister właściwy do spraw rolnictwa odwołuje, na wniosek Głównego Inspektora, jego zastępców.”,

b) uchyla się ust. 3a i 3b,

c) dodaje się ust. 3c-3n w brzmieniu:

„3c. Stanowisko Głównego Inspektora może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;
- 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
- 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Głównego Inspektora.

3d. Informację o naborze na stanowisko Głównego Inspektora ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres urzędu;

⁵⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362, z 2006 r. Nr 92, poz. 639, Nr 170, poz. 1217 i Nr 171, poz. 1225 oraz z 2007 r. Nr 80, poz. 541.

- 2) określenie stanowiska;
 - 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
 - 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
 - 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
 - 6) termin i miejsce składania dokumentów;
 - 7) informację o metodach i technikach naboru.
- 3e. Termin, o którym mowa w ust. 3d pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
- 3f. Nabór na stanowisko Głównego Inspektora przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw rolnictwa, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
- 3g. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 3f, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
- 3h. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 3g, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
- 3i. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.
- 3j. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
- 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
 - 6) skład zespołu.
- 3k. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:
- 1) nazwę i adres urzędu;

- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
- 3l. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.
- 3m. Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska, o których mowa w ust. 3, powołuje Główny Inspektor.
- 3n. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio ust. 3c-3l.?”;
- 2) w art. 90 uchyla się ust. 1.

Art. 180.

W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 223, poz. 1655 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1058) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 153 otrzymuje brzmienie:

„Art. 153. 1. Prezes Urzędu jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Urzędu.

2. Stanowisko Prezesa Urzędu może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;
- 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
- 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Prezesa Urzędu.

3. Informację o naborze na stanowisko Prezesa Urzędu ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres Urzędu;
- 2) określenie stanowiska;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;

- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
 - 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
 - 6) termin i miejsce składania dokumentów;
 - 7) informację o metodach i technikach naboru.
4. Termin, o którym mowa w ust. 3 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
5. Nabór na stanowisko Prezesa Urzędu przeprowadza zespół, powołany przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
6. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 5, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
7. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 6, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
8. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
9. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
- 1) nazwę i adres Urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
 - 6) skład zespołu.
10. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:
- 1) nazwę i adres Urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;

3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.

11. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.”;

2) art. 155 otrzymuje brzmienie:

„Art. 155. 1. Prezes Urzędu wykonuje zadania wynikające z ustawy przy pomocy nie więcej niż 2 wiceprezesów Urzędu.

2. Wiceprezesów Urzędu powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek Prezesa Urzędu. Prezes Rady Ministrów odwołuje wiceprezesów Urzędu na wniosek Prezesa Urzędu.

3. Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska, o których mowa w ust. 2, powołuje Prezes Urzędu.

4. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 153 ust. 2-11.”.

Art. 181.

W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 121, poz. 842) w art. 6:

1) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Główny Lekarz Weterynarii jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek ministra właściwego do spraw rolnictwa. Prezes Rady Ministrów odwołuje Głównego Lekarza Weterynarii.

4. Zastępców Głównego Lekarza Weterynarii, w liczbie 2, powołuje minister właściwy do spraw rolnictwa, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii. Minister właściwy do spraw rolnictwa odwołuje, na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii, jego zastępców.”;

2) uchyla się ust. 5;

3) dodaje się ust. 5a-5l w brzmieniu:

„5a. Stanowisko Głównego Lekarza Weterynarii może zajmować osoba, która:

1) jest lekarzem weterynarii posiadającym prawo wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

2) jest obywatelem polskim;

3) korzysta z pełni praw publicznych;

4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;

5) posiada kompetencje kierownicze;

- 6) posiada 7-letni staż pracy w administracji publicznej w zakresie realizacji zadań związanych z weterynarią;
 - 7) posiada tytuł specjalisty z epizootiologii i administracji weterynaryjnej lub higieny zwierząt rzeźnych i żywności pochodzenia zwierzęcego.
- 5b. Informację o naborze na stanowisko Głównego Lekarza Weterynarii ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:
- 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska;
 - 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
 - 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
 - 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
 - 6) termin i miejsce składania dokumentów;
 - 7) informację o metodach i technikach naboru.
- 5c. Termin, o którym mowa w ust. 5b pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
- 5d. Nabór na stanowisko Głównego Lekarza Weterynarii przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw rolnictwa, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
- 5e. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 5d, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
- 5f. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 5e, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
- 5g. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.
- 5h. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
- 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;

- 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
 - 6) skład zespołu.
- 5i. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:
- 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
- 5j. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.
- 5k. Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska, o których mowa w ust. 4, powołuje Główny Lekarz Weterynarii.
- 5l. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w ust. 4, stosuje się odpowiednio ust. 5a-5j.”.

Art. 182.

W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1702) w art. 6:

1) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Prezes Agencji jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek ministra właściwego do spraw rynków rolnych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Agencji.

3. Prezes Agencji kieruje działalnością Agencji przy pomocy zastępców Prezesa Agencji oraz dyrektorów oddziałów terenowych. Zastępców Prezesa Agencji w liczbie od 2 do 4 powołuje, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, minister właściwy do spraw rynków rolnych. Minister właściwy do spraw rynków rolnych odwołuje zastępców Prezesa Agencji.”;

2) po ust. 3 dodaje się ust. 3a-3l w brzmieniu:

„3a. Stanowisko Prezesa Agencji może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;

- 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
 - 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Agencji.
- 3b. Informację o naborze na stanowisko Prezesa Agencji ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Agencji oraz w Biuletynie Informacji Publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.⁵⁹⁾), i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:
- 1) nazwę i adres Agencji;
 - 2) określenie stanowiska;
 - 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
 - 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
 - 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
 - 6) termin i miejsce składania dokumentów;
 - 7) informację o metodach i technikach naboru.
- 3c. Termin, o którym mowa w ust. 3b pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
- 3d. Nabór na stanowisko Prezesa Agencji przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
- 3e. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 3d, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
- 3f. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 3e, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
- 3g. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych.
- 3h. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
- 1) nazwę i adres Agencji;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;

⁵⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110.

- 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
 - 6) skład zespołu.
- 3i. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynach Informacji Publicznej, o których mowa w ust. 3b. Informacja o wyniku naboru zawiera:
- 1) nazwę i adres Agencji;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
- 3j. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.
- 3k. Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska, o których mowa w ust. 3, powołuje Prezes Agencji.
- 3l. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio ust. 3a-3j.”.

Art. 183.

W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.⁶⁰⁾) w art. 190:

1) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Minister właściwy do spraw łączności, na wniosek Prezesa UKE, powołuje zastępcę Prezesa UKE, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Minister właściwy do spraw łączności odwołuje zastępcę Prezesa UKE, na wniosek Prezesa UKE.”;

2) po ust. 8 dodaje się ust. 8a-8j w brzmieniu:

„8a. Stanowisko zastępcy Prezesa UKE może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;

⁶⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 170, poz. 1217, Nr 220, poz. 1600, Nr 235, poz. 1700 i Nr 249, poz. 1834 oraz z 2007 r. Nr 23, poz. 137, Nr 50, poz. 331 i Nr 82, poz. 556.

- 5) posiada kompetencje kierownicze;
 - 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
 - 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Prezesa UKE.
- 8b. Informację o naborze na stanowisko zastępcy Prezesa UKE ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:
- 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska;
 - 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
 - 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
 - 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
 - 6) termin i miejsce składania dokumentów;
 - 7) informację o metodach i technikach naboru.
- 8c. Termin, o którym mowa w ust. 8b pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
- 8d. Nabór na stanowisko zastępcy Prezesa UKE przeprowadza zespół, powołany przez Prezesa UKE, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
- 8e. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 8d, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
- 8f. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 8e, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
- 8g. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw łączności.
- 8h. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
- 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;

- 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
 - 6) skład zespołu.
- 8i. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:
- 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
- 8j. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.”.

Art. 184.

W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. Nr 210, poz. 2135, z późn. zm.⁶¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 102 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezesa Funduszu powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek ministra właściwego do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Rady Funduszu. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Funduszu na wniosek ministra właściwego do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Rady Funduszu.”;

2) po art. 102 dodaje się art. 102a w brzmieniu:

„Art. 102a. 1. Stanowisko Prezesa Funduszu może zajmować osoba, która:

- 1) posiada wykształcenie wyższe magisterskie lub równorzędne w zakresie prawa, ekonomii, medycyny, organizacji ochrony zdrowia lub zarządzania;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;
- 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;

⁶¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 94, poz. 788, Nr 132, poz. 1110, Nr 138, poz. 1154, Nr 164, poz. 1366, Nr 169, poz. 1411 i Nr 179, poz. 1485, z 2006 r. Nr 75, poz. 519, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 143, poz. 1030, Nr 170, poz. 1217, Nr 191, poz. 1410, Nr 227, poz. 1658 i Nr 249, poz. 1824, z 2007 r. Nr 64, poz. 427 i 433, Nr 82, poz. 559, Nr 115, poz. 793, Nr 133, poz. 922, Nr 166, poz. 1172, Nr 171, poz. 1208 i Nr 176, poz. 1243 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416.

- 7) posiada wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Funduszu.
2. Informację o naborze na stanowisko Prezesa Funduszu ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Funduszu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Funduszu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:
 - 1) nazwę i adres Funduszu;
 - 2) określenie stanowiska;
 - 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
 - 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
 - 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
 - 6) termin i miejsce składania dokumentów;
 - 7) informację o metodach i technikach naboru.
 3. Termin, o którym mowa w ust. 2 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
 4. Nabór na stanowisko Prezesa Funduszu przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw zdrowia, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
 5. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 4, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
 6. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 5, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
 7. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw zdrowia.
 8. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
 - 1) nazwę i adres Funduszu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;

- 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
 - 6) skład zespołu.
9. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:
- 1) nazwę i adres Funduszu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
10. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.”;
- 3) w art. 103:
- a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
 - „2. Minister właściwy do spraw zdrowia, na wniosek Prezesa Funduszu, po zasięgnięciu opinii Rady Funduszu, powołuje, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, zastępców Prezesa. Minister właściwy do spraw zdrowia odwołuje zastępców Prezesa na wniosek Prezesa Funduszu, po zasięgnięciu opinii Rady Funduszu.
 3. Zastępcę Prezesa do spraw służb mundurowych powołuje, spośród osób w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, minister właściwy do spraw zdrowia, na wspólny wniosek Prezesa Funduszu, Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Ministra Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Rady Funduszu. Minister właściwy do spraw zdrowia odwołuje zastępcę Prezesa do spraw służb mundurowych na wspólny wniosek Prezesa Funduszu, Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Ministra Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Rady Funduszu.”,
 - b) uchyla się ust. 5;
- 4) po art. 103 dodaje się art. 103a w brzmieniu:
- „Art. 103a. 1. Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska, o których mowa w art. 103 ust. 2 i 3, powołuje Prezes Funduszu.
2. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w art. 103 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio przepisy art. 102a.”.

Art. 185.

W ustawie z dnia 22 października 2004 r. o jednostkach doradztwa rolniczego (Dz. U. Nr 251, poz. 2507, z późn. zm.⁶²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ministra właściwego do spraw rozwoju wsi, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru – w przypadku dyrektora Centrum Doradztwa;”;

2) po art. 6 dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. 1. Stanowisko dyrektora Centrum Doradztwa może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;
- 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
- 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Centrum Doradztwa.

2. Informację o naborze na stanowisko dyrektora Centrum Doradztwa ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Centrum Doradztwa oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Centrum Doradztwa i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres Centrum Doradztwa;
- 2) określenie stanowiska;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
- 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
- 6) termin i miejsce składania dokumentów;
- 7) informację o metodach i technikach naboru.

3. Termin, o którym mowa w ust. 2 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

⁶²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 249, poz. 1832 oraz z 2007 r. Nr 64, poz. 427 i Nr 123, poz. 847.

4. Nabór na stanowisko dyrektora Centrum Doradztwa przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw rozwoju wsi, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
5. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 4, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
6. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 5, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
7. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw rozwoju wsi.
8. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
 - 1) nazwę i adres Centrum Doradztwa;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
 - 6) skład zespołu.
9. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej Centrum Doradztwa i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:
 - 1) nazwę i adres Centrum Doradztwa;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
10. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.”.

Art. 186.

W ustawie z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.⁶³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 22 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Dochody własne wraz z odsetkami nie mogą być przeznaczane na finansowanie wynagrodzeń osobowych, z wyjątkiem dodatkowego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 112 ust. 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. Nr 7, poz. 58, z późn. zm.⁶⁴⁾) oraz wynagrodzeń określonych dla pracowników urzędów skarbowych na podstawie art. 101 i art. 102 ustawy z dnia ... 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr ..., poz. ...).”;

2) w art. 99 w ust. 1 w pkt 2 uchyla się lit. b);

3) w art. 125 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) jednostkom podległym – o kwotach dochodów i wydatków, w tym wynagrodzeń;”;

4) w art. 128 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dysponenci części budżetowych w terminie, o którym mowa w ust. 1, przekazują jednostkom podległym informacje o kwotach dochodów i wydatków, w tym wynagrodzeń.”;

5) w art. 133 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podziału rezerwy celowej na zwiększenie wynagrodzeń, wynikające ze zmian organizacyjnych i nowych zadań w państwowych jednostkach budżetowych, dokonuje Rada Ministrów.”;

6) w art. 149 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Rady Ministrów w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, może określić dla utworzonego lub przekształconego ministerstwa kwoty wynagrodzeń w podziale na części i działy budżetu państwa.”.

Art. 187.

W ustawie z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 169, poz. 1417, z późn. zm.⁶⁵⁾) w art. 20:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

⁶³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 169, poz. 1420, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 104, poz. 708, Nr 170, poz. 1217 i 1218, Nr 187, poz. 1381 i Nr 249, poz. 1832 oraz z 2007 r. Nr 82, poz. 560, Nr 88, poz. 587, Nr 115, poz. 791 i Nr 140, poz. 984.

⁶⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 19, poz. 185, Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 731, Nr 113, poz. 984, Nr 115, poz. 996, Nr 153, poz. 1271, Nr 176, poz. 1457 i Nr 200, poz. 1688, z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 130, poz. 1188 i 1190, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1609, Nr 192, poz. 1873 i Nr 210, poz. 2036, z 2004 r. Nr 171, poz. 1800, Nr 179, poz. 1842, Nr 210, poz. 2135, Nr 273, poz. 2703 i Nr 277, poz. 2742, z 2005 r. Nr 10, poz. 70, Nr 164, poz. 1365, Nr 169, poz. 1411 i Nr 250, poz. 2116 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 144, poz. 1043 i Nr 158, poz. 1122.

⁶⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 264, poz. 2205 oraz z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 218, poz. 1592.

- „1. Prezesa Prokuratorii Generalnej powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Prokuratorii Generalnej.”;
- 2) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:
- „3. Wiceprezesów Prokuratorii Generalnej, w liczbie nieprzekraczającej 2, powołuje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek Prezesa Prokuratorii Generalnej. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa odwołuje, na wniosek Prezesa Prokuratorii Generalnej, wiceprezesów Prokuratorii Generalnej.
4. Stanowisko Prezesa Prokuratorii Generalnej może zajmować osoba, która:
- 1) posiada kompetencje kierownicze;
 - 2) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
 - 3) spełnia wymagania do zajmowania stanowiska radcy Prokuratorii Generalnej.”;
- 3) po ust. 4 dodaje się ust. 4a-4k w brzmieniu:
- „4a. Informację o naborze na stanowisko Prezesa Prokuratorii Generalnej ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:
- 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska;
 - 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
 - 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
 - 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
 - 6) termin i miejsce składania dokumentów;
 - 7) informację o metodach i technikach naboru.
- 4b. Termin, o którym mowa w ust. 4a pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
- 4c. Nabór na stanowisko Prezesa Prokuratorii Generalnej przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
- 4d. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 4c, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.

- 4e. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 4d, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
- 4f. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa.
- 4g. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
- 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
 - 6) skład zespołu.
- 4h. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:
- 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
- 4i. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.
- 4j. Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska, o których mowa w ust. 3, powołuje Prezes Prokuratury Generalnej.
- 4k. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio ust. 4 i ust. 4a-4i.”;
- 4) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:
- „7. Przepisy rozdziałów 3 i 5 stosuje się odpowiednio do Prezesa i wiceprezów Prokuratury Generalnej.”.

Art. 188.

W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, z późn. zm.⁶⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 29:

⁶⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 90, poz. 660 i Nr 171, poz. 1206.

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes Rady Ministrów powołuje Prezesa Urzędu spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a-3j w brzmieniu:

„3a. Stanowisko Prezesa Urzędu może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;
- 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
- 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Prezesa Urzędu.

3b. Informację o naborze na stanowisko Prezesa Urzędu ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres Urzędu;
- 2) określenie stanowiska;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
- 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
- 6) termin i miejsce składania dokumentów;
- 7) informację o metodach i technikach naboru.

3c. Termin, o którym mowa w ust. 3b pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

3d. Nabór na stanowisko Prezesa Urzędu przeprowadza zespół, powołany przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.

3e. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 3d, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą

członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.

- 3f. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 3e, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
- 3g. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
- 3h. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
 - 1) nazwę i adres Urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
 - 6) skład zespołu.
- 3i. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:
 - 1) nazwę i adres Urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
- 3j. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.”;

2) art. 30 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 30. 1. Prezes Rady Ministrów powołuje wiceprezesów Urzędu spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Prezes Rady Ministrów odwołuje wiceprezesów Urzędu na wniosek Prezesa Urzędu.
2. Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska, o których mowa w ust. 1, powołuje Prezes Urzędu.
 3. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 29 ust. 3a-3j.”.

Art. 189.

W ustawie z dnia 9 maja 2008 r. o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz.U. Nr 98, poz. 634) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. 1. Organem Agencji jest Prezes powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek ministra właściwego do spraw rozwoju wsi oraz ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Agencji.

2. Prezes Agencji kieruje działalnością Agencji i reprezentuje ją na zewnątrz. Prezes Agencji wykonuje zadania przy pomocy zastępców Prezesa Agencji, dyrektorów oddziałów regionalnych oraz kierowników biur powiatowych.

3. Stanowisko Prezesa może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;
- 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
- 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Agencji.

4. Informację o naborze na stanowisko Prezesa ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Centrali Agencji oraz w Biuletynie Informacji Publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.⁶⁷⁾), i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres Agencji;
- 2) określenie stanowiska;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
- 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
- 6) termin i miejsce składania dokumentów;
- 7) informację o metodach i technikach naboru.

⁶⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110.

5. Termin, o którym mowa w ust. 4 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
6. Nabór na stanowisko Prezesa przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw rozwoju wsi oraz ministra właściwego do spraw finansów publicznych, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
7. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 6, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
8. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 7, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
9. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw rozwoju wsi oraz ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.
10. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
 - 1) nazwę i adres Agencji;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
 - 6) skład zespołu.
11. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w biuletynach informacji publicznej, o których mowa w ust. 4. Informacja o wyniku naboru zawiera:
 - 1) nazwę i adres Agencji;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
 - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
12. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.

13. Prezes Agencji składa Prezesowi Rady Ministrów, ministrowi właściwemu do spraw rozwoju wsi, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych roczne sprawozdanie z działalności Agencji do dnia 15 maja każdego roku.”.

Rozdział 11

Przepisy przejściowe i dostosowujące

Art. 190.

1. Z dniem wejścia w życie ustawy pracownicy służby cywilnej, zatrudnieni na podstawie przepisów ustawy uchylanej w art. 214, stają się pracownikami służby cywilnej w rozumieniu niniejszej ustawy.
2. Z dniem wejścia w życie ustawy urzędnicy służby cywilnej, mianowani na podstawie przepisów ustawy uchylanej w art. 214, stają się urzędnikami służby cywilnej w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 191.

1. Do umów o pracę zawartych na czas określony z osobami, które podjęły po raz pierwszy pracę w służbie cywilnej, trwających w dniu wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.
2. W przypadku gdy do zakończenia okresu, na który została zawarta umowa, pozostał co najmniej rok, pracownik służby cywilnej może wyrazić zgodę na zastosowanie wobec niego zasad dokonywania pierwszej oceny w służbie cywilnej, przewidzianych w art. 37.
3. Do postępowań dotyczących naboru do służby cywilnej wszczętych na podstawie dotychczasowych przepisów i niezakończonych do dnia wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.
4. Do służby przygotowawczej rozpoczętej i niezakończonych do dnia wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.
5. Do ocen okresowych urzędników służby cywilnej niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 192.

1. W terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy, członka korpusu służby cywilnej, który jest zatrudniony w tym samym urzędzie, w którym zajmuje w dniu wejścia w życie ustawy wysokie stanowisko państwowe, stające się wyższym stanowiskiem w służbie cywilnej na podstawie niniejszej ustawy, przenosi się – za jego zgodą – na wyższe stanowisko w służbie cywilnej odpowiadające zajmowanemu wysokiemu stanowisku państwowemu.
2. Przeniesienia członka korpusu służby cywilnej, o którym mowa w ust. 1, dokonuje:

- 1) Szef Służby Cywilnej z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów – na stanowisko dyrektora generalnego urzędu;
 - 2) dyrektor generalny urzędu – na stanowisko wymienione w art. 52 pkt 2;
 - 3) Główny Lekarz Weterynarii – na stanowiska wymienione w art. 52 pkt 3;
 - 4) Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych – na stanowiska kierujących komórkami organizacyjnymi w tym urzędzie i ich zastępców.
3. W dniu poprzedzającym dzień przeniesienia członka korpusu służby cywilnej, o którym mowa w ust. 1, stosunek pracy na podstawie powołania na wysokim stanowisku państwowym wygasa, a urlop bezpłatny udzielony na czas powołania na to stanowisko ulega zakończeniu.
4. W razie niewyrażenia przez członka korpusu służby cywilnej zgody na przeniesienie, o którym mowa w ust. 1, z upływem 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy, stosunek pracy na podstawie powołania na wysokim stanowisku państwowym wygasa, a urlop bezpłatny udzielony na czas powołania na to stanowisko ulega zakończeniu. Po zakończeniu urlopu bezpłatnego dyrektor generalny urzędu wyznacza członkowi korpusu służby cywilnej stanowisko pracy, co najmniej równorzędne pod względem płacowym ze stanowiskiem zajmowanym przed powołaniem na wysokie stanowisko państwowe oraz zgodne z jego kwalifikacjami i przygotowaniem zawodowym.

Art. 193.

1. W terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy, członka korpusu służby cywilnej, który jest zatrudniony w innym urzędzie niż urząd, w którym zajmuje w dniu wejścia w życie ustawy wysokie stanowisko państwowe, stające się wyższym stanowiskiem w służbie cywilnej na podstawie niniejszej ustawy, przenosi się – za jego zgodą – do tego urzędu i wyznacza mu się wyższe stanowisko w służbie cywilnej odpowiadające zajmowanemu wysokiemu stanowisku państwowemu.
2. Przeniesienia i wyznaczenia stanowiska członkowi korpusu służby cywilnej, o którym mowa w ust. 1, dokonuje:
 - 1) Szef Służby Cywilnej z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów – na stanowisko dyrektora generalnego urzędu;
 - 2) dyrektor generalny urzędu, w którym członek korpusu służby cywilnej ma być zatrudniony – na stanowisko wymienione w art. 52 pkt 2;
 - 3) Główny Lekarz Weterynarii – na stanowiska wymienione w art. 52 pkt 3;
 - 4) Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych – na stanowiska kierujących komórkami organizacyjnymi w Urzędzie Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych oraz ich zastępców.
3. W dniu poprzedzającym dzień przeniesienia członka korpusu służby cywilnej, o którym mowa w ust. 1, stosunek pracy na podstawie powołania na wysokim stanowisku państwowym wygasa, a urlop bezpłatny udzielony na czas powołania na to stanowisko ulega zakończeniu. Przepis art. 75, stosuje się odpowiednio.

4. W razie niewyrażenia przez członka korpusu służby cywilnej zgody na przeniesienie, o którym mowa w ust. 1, z upływem 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy stosunek pracy na podstawie powołania na wysokim stanowisku państwowym wygasa, a urlop bezpłatny udzielony na czas powołania na to stanowisko ulega zakończeniu. Po zakończeniu urlopu bezpłatnego dyrektor generalny urzędu wyznacza członkowi korpusu służby cywilnej stanowisko pracy, co najmniej równorzędne pod względem płacowym ze stanowiskiem zajmowanym przed powołaniem na wysokie stanowisko państwowe oraz zgodne z jego kwalifikacjami i przygotowaniem zawodowym.

Art. 194.

1. W terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy, osoba niebędąca członkiem korpusu służby cywilnej, zajmująca w dniu wejścia w życie ustawy wysokie stanowisko państwowe, stające się wyższym stanowiskiem w służbie cywilnej na podstawie niniejszej ustawy, otrzymuje propozycję zatrudnienia na odpowiadającym temu stanowisku wyższym stanowisku w służbie cywilnej, a w przypadku jej nieprzyjęcia – na innym stanowisku w tym samym urzędzie, zgodnym z jej kwalifikacjami i przygotowaniem zawodowym.
2. Propozycję zatrudnienia w służbie cywilnej osoby, o której mowa w ust. 1, przedstawia:
 - 1) Szef Służby Cywilnej z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów – osobie zajmującej stanowisko wymienione w art. 52 pkt 1;
 - 2) dyrektor generalny urzędu – osobie zajmującej stanowisko wymienione w art. 52 pkt 2;
 - 3) Główny Lekarz Weterynarii – osobie zajmującej stanowisko wymienione w art. 52 pkt 3;
 - 4) Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych – osobie zajmującej stanowisko kierującego albo zastępcy kierującego komórką organizacyjną w tym urzędzie.
3. W razie przyjęcia propozycji, o których mowa w ust. 1, stosunek pracy na podstawie powołania przekształca się w stosunek pracy na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, z zastrzeżeniem art. 35 ust. 7.
4. W razie nieprzyjęcia propozycji, o których mowa w ust. 1, stosunek pracy na podstawie powołania wygasa z upływem 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 195.

1. W okresie roku od dnia wejścia w życie ustawy przeprowadza się nabór w rozumieniu art. 56 na stanowiska kierujących departamentami lub komórkami równorzędnymi, o których mowa w art. 52 pkt 2, stanowiska wojewódzkich lekarzy weterynarii, o których mowa w art. 52 pkt 3 oraz stanowiska kierujących komórkami organizacyjnymi w Urzędzie Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych, jeżeli stanowiska te są zajmowane przez osoby, do których miał zastosowanie art. 80 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 213, przeniesione na te stanowiska na podstawie art. 192 ust. 1 lub art. 193 ust. 1 albo zatrudnione na tych stanowiskach na podstawie art. 194 ust. 1, nie

spełniające warunków wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt 1-4 ustawy uchylanej w art. 213.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, mogą zajmować dotychczasowe stanowiska do dnia obsadzania tych stanowisk w wyniku przeprowadzonego naboru, nie dłużej jednak niż przez rok od dnia wejścia w życie ustawy.
3. Osobę, o której mowa w ust. 1, przenosi się na inne stanowisko urzędnicze z dniem obsadzania jej dotychczasowego stanowiska w wyniku przeprowadzonego naboru, albo potwierdza się ponowne objęcie przez nią jej dotychczasowego stanowiska, jeżeli została ona wybrana spośród osób wyłonionych w drodze naboru na to stanowisko. Do przeniesienia na inne stanowisko urzędnicze stosuje się odpowiednio art. 61 niniejszej ustawy.

Art. 196.

1. W terminie 30 dni od dnia wejścia ustawy w życie osobę zatrudnioną w placówce zagranicznej na wysokim stanowisku państwowym, o którym mowa w art. 4 pkt 11 ustawy uchylanej w art. 213, przenosi się na odpowiadające temu stanowisku kierownicze stanowisko w placówce zagranicznej.
2. Z zastrzeżeniem ust. 3, z dniem przeniesienia, o którym mowa w ust. 1, stosunek pracy na podstawie powołania przekształca się odpowiednio w:
 - 1) stosunek pracy na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, jeżeli przed powołaniem na wysokie stanowisko państwowe, o którym mowa w art. 4 pkt 11 ustawy uchylanej w art. 213, osoba była zatrudniona na podstawie umowy o pracę na stanowisku w służbie cywilnej w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw zagranicznych;
 - 2) stosunek pracy na podstawie umowy o pracę na czas określony – do dnia odwołania z placówki zagranicznej, jeżeli przed powołaniem na wysokie stanowisko państwowe, o którym mowa w art. 4 pkt 11 ustawy uchylanej w art. 213, osoba nie była zatrudniona na stanowisku w służbie cywilnej w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw zagranicznych;
 - 3) stosunek pracy na podstawie mianowania, jeżeli przed powołaniem na wysokie stanowisko państwowe, o którym mowa w art. 4 pkt 11 ustawy uchylanej w art. 213, osoba była zatrudniona na podstawie mianowania na stanowisku w służbie cywilnej w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw zagranicznych.
3. Stosunek pracy na podstawie powołania:
 - 1) osób, które przed powołaniem na wysokie stanowisko państwowe, o którym mowa w art. 4 pkt 11 ustawy uchylanej w art. 213, były zatrudnione na podstawie powołania przez dyrektora generalnego służby zagranicznej dokonanego na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o służbie zagranicznej,
 - 2) osób, które zostały powołane na stanowisko kierownika przedstawicielstwa dyplomatycznego na podstawie przepisów ustawy uchylanej w art. 213, a przed powołaniem na to stanowisko nie były zatrudnione w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw zagranicznych

- pozostaje w mocy, przy czym stosuje się do niego przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o służbie zagranicznej.

Art. 197.

Urzednikowi służby cywilnej przeniesionemu na podstawie art. 192 ust. 1 albo art. 193 ust. 1, a także urzednikowi służby cywilnej, któremu wyznaczono stanowisko pracy na podstawie art. 192 ust. 4 albo art. 193 ust. 4 przyznaje się kolejny stopień służbowy, jeżeli jego bezpośredni przełożony sporządził umotywowany wniosek o jego przyznanie.

Art. 198.

1. Stosunek pracy na podstawie powołania osoby zajmującej w dniu wejścia w życie ustawy stanowisko:
 - 1) kierownika centralnego urzędu administracji rządowej i jego zastępcy,
 - 2) prezesa agencji państwowej i jego zastępcy,
 - 3) prezesa zarządu państwowego funduszu celowego i jego zastępcy,
 - 4) Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia i jego zastępcy,
 - 5) kierownika państwowej jednostki organizacyjnej podległej lub nadzorowanej przez Prezesa Rady Ministrów lub właściwego ministra i jego zastępcy– objęte przepisami ustawy uchylanej w art. 213, nie ulega zmianie.
2. Członek korpusu służby cywilnej zajmujący w dniu wejścia w życie ustawy stanowisko, o którym mowa w ust. 1, może korzystać z urlopu bezpłatnego udzielonego na czas powołania na to stanowisko, do dnia ustania stosunku pracy na tym stanowisku. Po zakończeniu urlopu bezpłatnego dyrektor generalny urzędu wyznacza członkowi korpusu służby cywilnej stanowisko pracy, co najmniej równorzędne pod względem płacowym ze stanowiskiem zajmowanym przed powołaniem na wysokie stanowisko państwowe oraz zgodne z jego kwalifikacjami i przygotowaniem zawodowym.

Art. 199.

1. Stosunek pracy osoby zajmującej w dniu wejścia w życie ustawy stanowisko dyrektora departamentu (kierownika komórki równorzędnej) w państwowej jednostce organizacyjnej podległej lub nadzorowanej przez Prezesa Rady Ministrów lub właściwego ministra oraz jego zastępcy, objęte przepisami ustawy uchylanej w art. 213, przekształca się z dniem wejścia w życie ustawy w stosunek pracy na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, chyba że odrębne przepisy przewidują nawiązanie stosunku pracy na podstawie powołania.
2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do osoby pełniącej w dniu wejścia w życie ustawy funkcję dyrektora departamentu (kierownika komórki równorzędnej) oraz jego zastępcy, objętej przepisami ustawy uchylanej w art. 213, mianowanej na podstawie odrębnych przepisów.
3. Członek korpusu służby cywilnej zajmujący w dniu wejścia w życie ustawy stanowisko, o którym mowa w ust. 1, może korzystać z urlopu bezpłatnego udzie-

lonego na czas powołania na to stanowisko, do dnia ustania stosunku pracy na tym stanowisku. Po zakończeniu urlopu bezpłatnego dyrektor generalny urzędu wyznacza członkowi korpusu służby cywilnej stanowisko pracy, co najmniej równorzędne pod względem płacowym ze stanowiskiem zajmowanym przed powołaniem na wysokie stanowisko państwowe oraz zgodne z jego kwalifikacjami i przygotowaniem zawodowym.

Art. 200.

Członkowi korpusu służby cywilnej, o którym mowa w art. 192 ust. 4, art. 193 ust. 4, oraz osobie, o której mowa w art. 194 ust. 3, przysługuje prawo do wynagrodzenia w dotychczasowej wysokości, jeżeli byłoby ono wyższe od przysługującego na nowym stanowisku, przez okres:

- 1) jednego miesiąca – jeżeli na stanowisku, zajmowanym w dniu wejścia w życie ustawy, byli zatrudnieni nie dłużej niż 3 miesiące;
- 2) dwóch miesięcy – jeżeli na stanowisku, zajmowanym w dniu wejścia w życie ustawy, byli zatrudnieni dłużej niż 3 miesiące i nie dłużej niż 12 miesięcy;
- 3) trzech miesięcy – jeżeli na stanowisku, zajmowanym w dniu wejścia w życie ustawy, byli zatrudnieni dłużej niż 12 miesięcy.

Art. 201.

W okresie 10 lat od dnia wejścia w życie ustawy warunek posiadania kompetencji kierowniczych na stanowiskach, o których mowa w art. 52 oraz w ustawach zmienianych w art. 135-139, 142-144, 146-148, 150-159, 161-185 oraz 187-189, uważa się za spełniony przez osoby, które:

- 1) uzyskały świadectwo potwierdzające kwalifikacje do pracy na wysokim stanowisku państwowym, wydane na podstawie art. 7 ust. 5 lub art. 8 ust. 7 ustawy uchylanej w art. 213;
- 2) w wyniku postępowania kwalifikacyjnego dla pracowników służby cywilnej ubiegających się o mianowanie w służbie cywilnej, przeprowadzonego przed dniem wejścia w życie ustawy, osiągnęły miejsce uprawniające do mianowania na podstawie przepisów niniejszej ustawy, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 202.

W okresie 1 roku od dnia wejścia w życie ustawy, przy przeprowadzaniu naboru na wyższe stanowiska w służbie cywilnej, do osób, o których mowa w art. 201, nie stosuje się warunków określonych w art. 53 pkt 4 i 5.

Art. 203.

1. W okresie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, na stanowisko, o którym mowa w art. 54 ust. 2, może być przeniesiony pracownik służby cywilnej, któremu bezpośredni przełożony wydał pozytywną opinię dotyczącą jego dotych-

czasowej pracy wykonywanej w okresie co najmniej 6 miesięcy poprzedzających przeniesienie.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do urzędnika służby cywilnej, któremu nie sporządzono oceny okresowej na podstawie przepisów dotychczasowych w okresie 24 miesięcy poprzedzających przeniesienie.

Art. 204.

1. Do dnia 31 grudnia 2009 r. wynagrodzenie miesięczne członka korpusu służby cywilnej zatrudnionego na wyższym stanowisku w służbie cywilnej składa się z wynagrodzenia zasadniczego, dodatku funkcyjnego i dodatku za wieloletnią pracę w służbie cywilnej.
2. Do ustalania wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego osób, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 17 ust. 5 ustawy uchylanej w art. 213.
3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do osób zajmujących stanowiska kierownicze w służbie zagranicznej.

Art. 205.

1. Do dnia 31 grudnia 2009 r. wynagrodzenie osoby zatrudnionej na stanowisku kierownika państwowej jednostki organizacyjnej podległej lub nadzorowanej przez Prezesa Rady Ministrów lub właściwego ministra oraz jego zastępcy, a także dyrektora departamentu (kierownika komórki równorzędnej) w państwowej jednostce organizacyjnej podległej lub nadzorowanej przez Prezesa Rady Ministrów lub właściwego ministra oraz jego zastępcy składa się z wynagrodzenia zasadniczego, dodatku funkcyjnego i dodatku za wieloletnią pracę.
2. Do dnia 31 grudnia 2009 r. do osoby, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 91, art. 93 ust. 1 oraz art. 94 i 95.
3. Do ustalania wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego osoby, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 17 ust. 5 ustawy uchylanej w art. 213.
4. Do ustalania dodatku za wieloletnią pracę osoby, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 90 oraz przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 99.
5. Przepisów ust. 1-4 nie stosuje się, jeżeli warunki wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą osób wymienionych w ust. 1 określają odrębne przepisy.

Art. 206.

1. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 99 niniejszej ustawy oraz przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 17 ust. 5 ustawy uchylanej w art. 213 zachowują moc do dnia 31 grudnia 2009 r.
2. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 26, art. 52 ust. 5, art. 54 ust. 2, art. 65 ust. 4, art. 67 ust. 3, art. 70, art. 77 ust. 3, art. 79, art. 87 i art. 96 ustawy

uchylanej w art. 214 zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 47, art. 82, art. 84 ust. 2, art. 95 ust. 5, art. 97 ust. 3, art. 101, art. 110 ust. 3, art. 112, art. 120 i art. 130 niniejszej ustawy.

Art. 207.

Znosi się Radę Służby Publicznej, powołaną na podstawie przepisów ustawy uchylanej w art. 213.

Art. 208.

Z dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) stosunek pracy osoby powołanej na stanowisko Sekretarza Rady Ministrów wygasa;
- 2) osoba zajmująca stanowisko Sekretarza Rady Ministrów obejmuje funkcję Sekretarza Rady Ministrów.

Art. 209.

1. Do pierwszego składu Rady Służby Cywilnej Prezes Rady Ministrów powołuje 4 członków Rady, o których mowa w art. 20 ust. 2 – na 3 lata, a pozostałych 4 członków – na 6 lat.
2. Do pierwszego składu Rady Służby Cywilnej Prezes Rady Ministrów powołuje członków Rady, o których mowa w art. 20 ust. 3, na okres pozostały do czasu zakończenia kadencji Sejmu wybranego w dniu 21 października 2007 r.

Art. 210.

Do czasu powołania Szefa Służby Cywilnej, jednak nie dłużej niż przez 3 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy, zadania Szefa Służby Cywilnej wykonuje Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Art. 211.

1. Komisje dyscyplinarne utworzone przed dniem wejścia w życie ustawy ulegają likwidacji z upływem 3 miesięcy od dnia jej wejścia w życie, z wyjątkiem Wyższej Komisji Dyscyplinarnej Służby Cywilnej, która działa do końca kadencji.
2. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, sprawy wszczęte i niezakończone prowadzą komisje dyscyplinarne właściwe dla urzędów, w których byli zatrudnieni obwinieni w dniu wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

Art. 212.

1. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się art. 113 ust. 5, chyba że przepisy dotychczasowe są korzystniejsze dla obwinionego.

2. Do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się dotychczasowe przepisy o zatarciu kary i zniszczeniu odpisu orzeczenia.

Rozdział 12

Przepisy końcowe

Art. 213.

Traci moc ustawa z dnia 24 sierpnia 2006 r. o państwowym zasobie kadrowym i wysokich stanowiskach państwowych (Dz. U. Nr 170, poz. 1217, z późn. zm.⁶⁸⁾).

Art. 214.

Traci moc ustawa z dnia 24 sierpnia 2006 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr 170, poz. 1218, z późn. zm.⁶⁹⁾), z wyjątkiem art. 6 ust. 1, który traci moc z dniem 31 grudnia 2009 r.

Art. 215.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 7 ust. 1, art. 160 i art. 186 pkt 2-6, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r.

⁶⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 249, poz. 1832 oraz z 2007 r. Nr 17, poz. 96, Nr 50, poz. 331, Nr 99, poz. 660, Nr 123, poz. 847 i Nr 176, poz. 1242.

⁶⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2006 r. Nr 218, poz. 1592 i Nr 249, poz. 1832, z 2007 r. Nr 25, poz. 162, Nr 123, poz. 847 i Nr 176, poz. 1242 oraz z 2008 r. Nr 157, poz. 976.



**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU**

Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD~~231~~ /08/DP/jf

Warszawa, dnia *10* października 2008 r.

**Pan
Marek Biernacki
Przewodniczący
Komisji Administracji
i Spraw Wewnętrznych
Sejm Rzeczypospolitej Polskiej**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej do sprawozdaniem Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych o poselskim i rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o służbie cywilnej oraz niektórych innych ustaw (druk 1058), wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) oraz w związku z art. 42 ust. 4 Regulaminu Sejmu przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza.

Szanowny Panie Przewodniczący!

W związku z przedłożonym sprawozdaniem Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych o poselskim i rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o służbie cywilnej oraz niektórych innych ustaw (druk 1058) pozwalam sobie przedstawić następującą opinię.

Art. 5 ust. 2 projektu ustawy o służbie cywilnej przewiduje, że osoba nieposiadająca obywatelstwa polskiego może zostać zatrudniona na wskazanych w przepisach stanowiskach w służbie cywilnej, jeżeli posiada znajomość języka polskiego potwierdzoną dokumentem określonym w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie ust. 3 omawianego artykułu, tj. w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów. Prezes Rady Ministrów określi w drodze rozporządzenia rodzaje dokumentów potwierdzających znajomość języka polskiego, kierując się charakterem pracy wykonywanej przez członków korpusu służby cywilnej i potrzebą zapewnienia odpowiedniego poziomu wykonywania przez nich zadań.

Należy rozważyć dopuszczalność takiego rozwiązania z punktu widzenia prawa wspólnotowego. W tym kontekście uwzględnić należy rozporządzenie Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty oraz odpowiednie orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości WE.

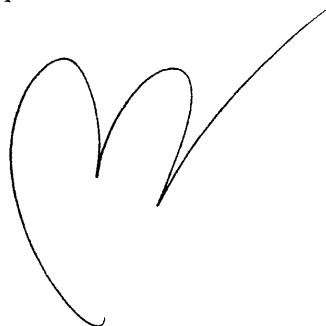
Zgodnie z art. 3 rozporządzenia 1612/68, na mocy rozporządzenia zakazane jest stosowanie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państwa członkowskiego, jeżeli m.in. ograniczają lub uzależniają od spełnienia warunków - które nie dotyczą obywateli tego państwa - przyjmowanie wniosków, składanie ofert pracy, dostęp do zatrudnienia i jego wykonywanie przez cudzoziemców. Zakaz ten nie ma jednak zastosowania wobec warunków dotyczących znajomości języków, jeśli jest ona niezbędna ze względu na charakter oferowanego miejsca pracy. Tak więc decydujące znaczenie ma charakter pracy, który musi determinować konieczność posługiwania się językiem krajowym.

Z analizy orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości WE wynika, iż wymóg znajomości języka państwa członkowskiego powinien mieć charakter proporcjonalny. Prawo wspólnotowe nie zakazuje przyjęcia przez państwo członkowskie polityki mającej na celu ochronę i promowanie języka danego państwa członkowskiego, jednak implementacja tego rodzaju polityki nie powinna naruszać podstawowej swobody jaką jest swoboda przepływu pracowników¹. Wymaganie od kandydata do pracy określonego poziomu znajomości języka państwa członkowskiego, w którym osoba ta ubiega się o pracę jest dopuszczalne, a posiadanie odpowiedniego poświadczenia może stanowić kryterium oceny tej znajomości. Jednak, jak orzekł Trybunał Sprawiedliwości WE, zobowiązanie do przedstawienia tylko jednego określonego rodzaju poświadczenia przy uniemożliwieniu potwierdzenia znajomości języka w inny sposób, zwłaszcza poprzez kwalifikacje uzyskane w innych państwach członkowskich, należy uznać za nieproporcjonalne w stosunku do celu jaki ma zostać osiągnięty². Trybunał podkreślił także, że zasada równego traktowania zabrania wprowadzenia wymogu nabycia wymaganych kwalifikacji językowych na terytorium danego państwa członkowskiego³.

Decydujące znaczenie będzie więc miało określenie w przepisach wykonawczych rodzajów dokumentów potwierdzających znajomość języka polskiego. Ustanowione wymogi powinny mieć charakter proporcjonalny, tak więc wymagany poziom znajomości języka polskiego powinien odpowiadać charakterowi pracy wykonywanej przez członków korpusu służby cywilnej, a katalog dokumentów powinien pozwalać na uwzględnienie kwalifikacji językowych uzyskanych w innych państwach członkowskich UE.

W konkluzji stwierdzam, że ustanowienie dla cudzoziemców ubiegających się o pracę w służbie cywilnej wymogu znajomości języka polskiego potwierdzonej określonego rodzaju dokumentem, jest zgodne z prawem wspólnotowym, z zastrzeżeniem określenia w przepisach wykonawczych rodzajów dokumentów potwierdzających znajomość języka polskiego w sposób zgodny z powyższymi warunkami, wynikającymi z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości WE.

Z poważaniem,



Do uprzejmej wiadomości:

Pan

Tomasz Arabski

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów

¹ Sprawa C-379/87 Groener.

² Sprawa C-281/98 Agonese.

³ Sprawa C-379/87 Groener.